தாயுமான சுவாமிகள்

திருப்பாடற்றிரட்டு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—(*)—

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

—(*)—

இஃது,

திருத்தணிகைச்

சரவணப்பெருமாளைய

ரவர்களால்

முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணச்

—*—

சிதம்பரம்.

கருணானந்தசுவாமிகளவர்களாற்

பரிசோதித்துச்

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசாமிமுதலியாரால்

தமது

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௧௵-ஜூலை௴.

உ

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையனென்பவர் அந்தச்சுவாமிகளைத் துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

ருவளர்கருணைச் சிவானந்தபூரண, மொருவருமறியா வொ
ருனிச்சிந்து, நவந்தருபேதமாய் நாடகநடித்துற், பவந்தனைநீக்கி
ரிந்தருள்பராபரங், கண்ணுங்கருத்துங் கதிரொளிபோல, நண்
டவெனக்கு நல்கியநன்மை, யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோ
க், குன்றாய்நிறைந்த குணப்பெருங்குன்ற, மண்ணையும்புனலையும்
வளியையுங்கனலையும், விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப், ப
ந்தமனைத்தையும் பாழ்பட நூறியென், சிந்தையிற்புகுந்த செழுஞ்சு
டர்ச்சோதி, விள்ளொணாஞானம் விளங்கியமோலோர், கொள்ளை
கொண்டுண்ணக் குறைவிலாநிறைவு, தட்டாமணாமலர்த்தாளிணைப்
பவர்க்குக்,காட்டாவின்பங்காட்டியகதிரிலை,வாக்கரான்மனத்தான்ம
தித்திடவரிதென, நோக்காதிருக்க நோக்கியநோக்க,மாதியாயறிவா
யகண்டமாயகண்ட, சோதியாய்விரிந்து துலங்கியதோற்றம்,பரவெ
ளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்,விரவிவிரவிமேற்கொள்ளும்வெ
ள்ளஞ், சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியார், மட்டுக்கடங்கும்வான்பெ
ருங்கருணை,யெல்லைக்கடங்கா வேகப்பெருவெளி,தில்லைப்பொதுவி
ற் றிருநடத்தெய்வம், வாதவூரொங்கைதயை வரிசையாய்விழுங்கும்,
போதவூர்மேவுகர்ப் பூரவிளக்குச், சுகனையகண்டத் தூவெளியெல்
லாந், திகழவேகாட்டுஞ் சின்மயசாக்ஷி, செழுந்தமிழப்பலாச் சிவ
லிங்கமாக்கி, விழுங்கியஞான வித்தகவேழ, மெழிற்ருபட்டினத் தி
றைவனையென்று,மழிவிலாவிலிங்க மாக்கியவனாதி, சாந்தபூமிதண்
ணருள்வெள்ள,மார்ந்தநீழ லசையாக்ககனம்,பரவுவார்நெஞ்சிற் ப
ரவியமாட்சி, யிரவுபகலற்ற வேகாந்தக்காட்சி, யாட்சிபோலிருக்
குமகிலந்தனக்குச்,சாட்சியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத,லாணும்பெ
ண்ணு மலியுமல்லாததோர்,தாணுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட,ரொ
ள்ளுமெண்ணெயு மெப்படியப்படி, யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொ
ருராஞ், ளளவிலாமதந்தொறு மவரவர்பொருடென, வுளநிறை
ந்திருக்கு மொருபொற்பணிதி,துள்ளுமனப்பேய் துடிக்கத்தறிக்க
க், கொள்ளுமோனவாள் கொடுத்திடுமசுர, பெரியபேறு பேசாப்
பெருமை, யரியவுரிமை யளவிலாவளவு, துரியநிறைவு தோன்றாவ
நீதம், விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவு, தீராப்பிணியாஞ் செ
னனமறுக்க, வாராவாவாய் வந்தசஞ்சீவி, யாலைக்கரும்பட்ட கமுத

கட்டிநீள், சோலைக்கனிபலாச் சுளைகதலிக்கனி, பாங்குறுமாங்கனி
பரோன்சருக்கரை, யோங்குகற்கண்டு சேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி, ய
ருந்தியரசமென வறிஞர்சமாதியிற், பொருந்தியவின்பம் பொழிசிற்
சுகோதய, மெங்கணுநிறைந்த வியல்தனையெனக்குச், செங்கைபால்
விளங்கத் தெரித்தமெய்த்தேசிகன், றன்னையறிவித்துத் தற்பரமாகி,
யென்னுளத்திருந்தரு ளேகநாயக, னடிமுடியில்லா வரும்பொருட்
ணங்கு, முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதல்வன், மெய்யலான்ம
ற்றவை மெய்யலாவெல்லாம், பொய்யெனவறியெனப் புன்னகை
புரிந்தோ, னருளும்பொருளும் பேதமாயிருந்து, மிருதிறனெனலு
மியலுமுண்டென்றே, னருளுனக்குண்டே லருளும்வெளிப்ப
டும், பொருண்மயந்தானே பொருந்துமென்றுரைத்தேன், சத
சத்திரண்டு தன்மையுந்தானே, யொத்தலாற்சதசத் துனக்கென்று
ரைத்தோ, னணவமறுவிடி னருளுறுமென்னக், காணருநேர்மையைக்
காணவேபுரைத்தோன், சென்மமுள்ளளவுந் தீராதிழுக்கும், கன்ம
விடாதெனக்காட்டியவள்ள, லுளதிலதெனவு முறுதலான்மையை
வளமிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ, னில்லறத்திருந்துமிதயப
க்கிய, வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றேன், துறவறத்திருந்து
ஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன், றறவகையறியா னஞ்ஞானியென்றே, னி
றவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப், பிறவாவரந்தாரும் பேரறிவாள,
னத்தனதருளா லனைத்தையுமியக்குஞ், சுத்தமாமாயையின் தோற்
றமென்றுரைத்தோ, னிருண்மலமகல விசைந்ததிலழுத்தும், பொ
ருளருட்டிரோதைப் பொற்பெனப்புகன்றேன், வீறுசிவமுதல்வி
ளம்பியபடியே, யாறுமனுதியென்றறிஞருக்குரைப்போன், கொல்
லாவிரதங் குவலயத்தோர்க, ளெல்லாம்பெறுமினென் றியம்பியத
யாநிதி, தருமமுந்தானமுந் தவமும்புரிவர்க், குரிமையாயவரோ டு
றவுகலப்பவன், றன்னுயிர்போலத் தரணியின்மருவிய, மன்னுயிர
னைத்தையும் வளர்த்திடும்வேந்தன், களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிக
டமக்குந், தெளிவுவந்துறவருள் செய்திடுந்திறத்தோன், றன்பெ
றும்பேறு சகமெலாம்பெறவே, வான்பெருங்கருணை வழங்கிய
மாரி, தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை, யஞ்சலென்றருளு மறி
ஞர்சிகாமணி, சீவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும், யாவரும்புக
ழ யானையுமுணர்ந்தோன், யானெனதென்று விறைவனெம்பெ
ருமான், றானவனாகிய தலைவனெங்கோமா, னருணகிரியார்க் காறு
முகன்சொலும், பொருணலமல்லது பொருளெனமதியான், பூத
முதலாப் பொலிந்திடுநாத, பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்த்தி,
மூலாதார முதலாயுள்ள, மேலாதாரமும், வெறுவெளிகண்டவன்,
மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுங், கண்டவையத்திலுங் கடவு
ளாய்கின்றேன், பகர்சமயந்தோறும் பரமேயிருந்து, சுகநடம்புரி
யுந் தொழிலெனச்சொன்னேன், பேதவபேத பேதாபேத, போத
மிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய, னதுநானெனவே யாற்றிடுமனு
பவஞ், சதுர்வேதாந்தத் தன்மையென்றுரைத்தோ, னல்லும்பகலு
மறிவாளோர்க்குச், சொல்லும்பொருளுஞ் சுவையெனச்சொ
ன்னேன், சுதனேகுருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கனி, னதிசெவ்வஞ்
ஞான மல்லவோவென்றே, னேசயோகத்துறு நிருபரெல்லாங்

தொழு, மிராசயோகத்திறை யிராசயோகத்தான், பொறுமைதெ
ளிவு புனிதவாசார, மறுவிலாவண்மை வாரமியற்கை, தண்ணமர்
சாந்தத் தயங்கியகீர்த்தி, யெண்ணெண்கலைபயி லிணையிலாக்கல்வி,
நல்லவிரக்க நடுநிலைசத்திய, மில்லையென்றும லெவர்க்குந்தருங்
கொடை, நற்குணனெல்லா நண்ணியபெருந்தகை, சிற்குணவாரி
திருவருட்செல்வன், கரமேவெடுத்துக் கருத்துறவணங்கிப், பர
மேயுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ, ளடிமேவுமரசினையெடுத்தே,
சிலமெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தனனென்னவுஞ், சித்தமௌனி திடசி
த்தாக, வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு,மூலன்மரபின்முளைத்
த[illegible]ளிதன், பாலன்பானெனவும் பரிவொடுபகர்ந்தோன், வட
மொழியிற்கையின் மகிமையையுணர்ந்து, திட்முறமுப்பொருட் டி
ற[illegible]ஷயுந்தெளிந்து, கண்டமுதென்னக் கனிரசமென்னத், தண்ட
ம[illegible]ாரி தன்னைப்பொழிந்து, சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்தருள்கொ
[illegible]ந், நித்தியநிரஞ்சன நிராலம்பநிறைவைப்,பாடியுநாடியும் பணி
ழ்ந்தன்பா, லாடியுமாற்றியு மகங்குழைவெய்தியு, மூடலங்கு
யவு ரோமஞ்சிலிர்ப்பப், படபடென்றுள்ளம் பதைத்துப்பதை
த்துப், பாங்குறுநெட்டுயிர்ப் பாகிப்பாவித், தேங்கியேங்கி யிரங்
கியிரங்கி,யோய்ந்தபம்பரம்போ லொடுங்கியேசிறிது,மேய்ந்தவிரு
களி மைப்பதுமன்றிச்,சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்டுதுவண்டுமெய்,
யார்ந்தவம்போட் வசமுற்றடிக்கடி,புண்ணடுக்குறவேயுருகியேசற்
றுத், தண்ணமர்மொழியுந் தழுதழுத்திடவே, யுள்ளும்புறம்புமொ
ருமித்துருகி, வெள்ளநீர்போல் விழிநீர்பெருக்கிக், கன்றுபசுவைக்
கருதிக்கதறிச், சென்றுசென்றோடித் திகைப்பதுபோல, வென்பு
நெக்குடைய விருகரங்குவித்துப்,புன்புலால்யாக்கை பொருந்காதி
னியென, வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினிக், கணம்
பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்,திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க,
விருகரனளின்மியன்முடிகுவித்துப்,பூரணசந்திரன் போலொளிகா
ட்டுங், காரணவதனங் கவின்குறவெயர்வுர, விளநிலாவெனவே யி
லங்கியசிறுநகை, தளதளவென்னத் தயங்கியெழில்பெற, வித்தன்
மையெல்லா மிசைந்துமிவனருட், சித்தெனசிவகதி தேர்ந்தவரு
ளைப்பப், பாத்திரமாடப்பரிவுடனடிச், சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெ
ய்தருளும், வல்லவனெனவே மன்னுயிர்க்காக, வெல்லையிலன்ப னி
வனெனவிளங்கி, யீனவுலகத்தியக்கைபொய்யென்றே, ஞானநூன்
மெய்யென னவின்றினிதிரங்கிக், கேவலசகலங் கிழ்ப்படமேலாய்,
மேவருஞ்சுத்த மெய்யினைநல்க,வருளேயுருவுகொண் டவனியில்வ
ந்த,பொருளேயிவனெனப் பொலிந்திடும்புனிதன்,சைவஞ்சிவனுட
ஞ்சம்பந்தமென்பது,மெய்வளர்ஞானம் விளக்குமென்றிசைத்தோ
ன்,கதிர்விழியொளியுறக்கலத்தல்சித்தாந்த,விதிமுறையாமெனவிள
ம்பியமேலோன்,முடிவினிலாகம முறைமையினுண்மையை, யடிய
ரைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்,சிதம்பரநேர்மைதிரமாவுரைத்
திறை, பதம்பரவெனப்பகர் பரமெய்ஞ்ஞானி, முத்திபஞ்சாக்கர
முறைமையிலயிக்கியஞ், சத்தியமிதுவெனச் சார்ந்தவர்க்குரைத்
தோ,னஞ்செழுத்துள்ளே யனைத்தையுங்காட்டியென், னெஞ்சமுத்
தியகுருநீதிமாதவ, னெல்லாநிறைந்த விறைவன்செயலெனக், கல்

லாவெனக்குங் கருணைசெய்கடவுள், குருவருளாலே கூடுவதல்லா
து, திருவருளுருவெனத் தெரிந்திடவுரைத்தோன், குருவுருவரு
ளெனக் கொண்டபின்குறையாய், பொருண்மயமாமெனப் புகன்றி
ருபோத, னைந்தமூர்த்திகளையு மெழிற்குருவடிவெனச், சிந்தையி
ற்றியக்கரத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தேன், சதாசிவமென்றபேர் [illegible]
ன்படைத்ததுதா, னதாவதேபொருளென் றெடுத்தெடுத்துரை
த்தோன், கல்லானைகன்னல் கவர்ந்திடச்செய்தவ, னெல்லாம்வவல்ல
சித்தெம்பிறையென்று, னெவ்வுயிர்தோறு மிறைமேவியதிறஞ்,
செவ்வியபிரம்படி செப்பிடுமென்றே, னெவ்வணமெவரெவ ரிசை
த்தனரவரவர்க், கவ்வண்மாவனெம் மானெனவுறைந்தோ, னொரு
பாணனுக்கே யொருசிவனுட்படின், வருமடியார்திறம் வழுத்தொ
ணுதென்றேன், சிவனடியாரை சிவனெனக்காண்பவ, னெவனெவன்
சிவனே யென்றெடுத்துரைத்தோன், விருப்புவெறுப்பினை வேறப்
பறித்துக், கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ, னிருசொல்லு
ரையா தியானின்பமெய்த, வொருசொல்லுரைத்த வுயர்குணபூதர்,
ணத்துவமார்க்க மாறையுமகற்றி, தத்துவாதீதத் தன்மையைத்தந்
தோன், றிருமகன்மருவிய திகழ்வளமறைசையில், வருமுணர்வாள
ன் மருளிலாமனத்தா, ணெண்ணியவெண்ண மெல்லாந்தெரிந்தெ
னக்குத், தண்ணருள்செய்தவன் றாயுமானவ, னொருமொழிபகர்ந்த
வுதவியாலவன்ற, னிருபதமுப்போ திறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய வகவல்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை

தாயுமானசுவாமிகளது

சரித்திரச்சுருக்கம்.

(*)(*)(*)

தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ்சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்
டலத்திலேயுள்ள வேதாரணிய மென்னும் வடமொழிப் பெயரை
யுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக் குறைய
௱௭௰-வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும்,குருலிங்
கசம்பத்திலே சிறந்தவராயும், கேடிலியப்பப்பிள்ளை யென்பவரொ
ருவர் இருந்தார்.அவராலே அந்தச்சிவஸ்தல விசாரணைநடத்தப்ப
ட்டுக் கொண்டிருந்தது. அக் காலத்திலே திரிசிர புரத்திலே அ
ரசாட்சி செய்துக்கொண் டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்க நாய
கனென்பவர் கேடிலியப்பப் பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும், க
ணக்குவல்லமையையும், சிலர் சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைப்
பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப் பெரியசம்பிரிதியுத்தியோகங்கொ
டுத்துத் தம்மிடத்தே வைத்துக்கொண்டார், அந்தக்கேடிலியப்பப்
பிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவரா யிருந்த தமையனாருக்குத்தம்
முடைய ஒரே, பேறுகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனை
க்கொடுத்துவிட் டிருந்ததினால் தமக்குச்சந்ததியுண்டாக அருள்
செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிசிரபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதா
யுமானேசுரரை தரிசித்துக்கொண்டு வந்தார் அந்தக்கடவுளது தி
ருவருளினாலே ஓராண்பிள்ளை பிறந்தது அதுகண்டு தகப்பனார்மகி
ழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக்
குமாரனுக்குத் தாயுமானவ ரென்கிற அக்கடவுளதுபெயரைக்கொ
டுத்தார் அந்தத் தாயுமானவர் தன் தகப்பனாருக்குமிகவும்மனமகிழ்
ச்சி யுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்யுமுயற்சியளவிற்கு அதிகமான
கீர்வாணம்- தமிழ் முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார் உ
ண்மை-அன்பு-பொறுமை-அடக்கம்-இரக்கம்-இவைமுதலிய நற்கு
ணங்களெல்லாம்அவரோடுகூடவேவளர்ந்தன,ஓர், அஞ்சானியின
துமனமானதுநிலையில்லாதசெல்வப்பொருளைஎப்படி விரும்புமோ
அப்படியேஇவரதுமனமானது தத்துவப்பொருளையேவிரும்பிநின்

றது அப்படியிருக்கையில். திருமூலநாயனார்மரபிலே எழுந்தருளிய மௌனதேசிகர்தாயுமானவரை சந்தித்துஅவரது அதிதீவரபக்குவத்தைக்கண்டு வேதாகமங்களின்முடிவானதத்துவப் பொருளை உபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாகத்தாயுமானவர்தமது ஞானாசாரியரிடத்தேமிகுந்தபத்திஉடையவராய்அவ்வுபதேசப்பொருளை சிந்தித்துத்தெளிந்துதினந்தோறும்தக்ஷிணாமூர்த்திசன்னிதியிலேநிஷ்டைசெய்துக்கொண்டுவந்தார், பின்புதாயுமானவருக்குத்தகப்பனார்தேகவியோகத்தை அடைதலினாலே அவரதுலௌகிகத்தொழிலை அரசனது வேண்டுதல்பற்றி அதில் விருப்பமில்லாதவரா யிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று, அரசனானவன் அவரை முதலிலேஞானவானென்று அறிந்திலனாகினும்கேடிலியப்பபிள்ளையினும் இவர்யோக்கியரென்று நன்குமதித்து மிகவுஞ் சிறப்புச்செய்து வைத்திருந்தான், ஆனால்கழைக்கூத்தனுடைய கருத்துவுடல் காப்பிலும், அவனது செய்கை கூத்திலும், எப்படி வைக்கப்பட் டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும், அவரதுசெய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட் டிருந்தன, இப்படிக்குச்சிலநாள்கள் சென்றதின்மேல்அரசன்அவரிடத்தேவிளங்கியஅபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக் கண்டு அவரது மகிமையை அறிந்துக்கொண்டான்- உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும்-அன்பும்உண்டாதலால்அவரை யழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணி சுவாமீ அடியேன் இதுவரையிலே உமது மகிமையைக் கண்டுக்கொள்ள மாட்டாதவனா யிருந்ததனாலே உமக்கு ஊழியஞ்செய்யத்தக்கநான் உம்மை எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன் ஆயினும்இது பெரியகுற்றமாகலின் கிருபா மூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளி இன்றுமுதலாகஅடியேனால் ஆகவேண்டிய வற்றைச் செய்வித்துக் கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்று வேண்டுதல் செய்தான், அதுகேட்டவுடனேதாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்றுமுதலாக அளவற்றஞானயோகத்திலே இருந்துக் கொண்டு கடவுளையும், குருவையும் - அற்புதசின்மயமதுரமான தமிழ்செம் பாடல்களைப் பாடித் துதிசெய்துக்கொண்டு வந்தார், இப்படி இருக்கையில் அவ்வரசன் இறந்துபோய்விட்டான், அவ்வரசன்மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் கண்ணேயுள்ள அழகைக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவில் அதிகமாய் விளங்குதலால்உளமருண்டு அவரைத்தன் அரசாட்சிக்குத் தலைவராக்கவும் தன்னால் விரும்பப்பட்ட தகாதசெய்கைக்கு - உடன்படுத்தவும் தான் கொண்டகருத்தைக் குறிப்பித்தாள் - அக்கருத்தைஅறிந்ததாயுமானவரோவென்றால் உடனே ஒருபாய வழியினாலே அங்கிருந்துதம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவள் அரசாட்சியி னெல்லையைக் கடந்து இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழுந்தருளினார், இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளையின் செவியை அடைந்ததினாலே அவரும்சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிக்கண்டுபிடித்துச் சந்ததிவிளங்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தைக்கொண்டு திருக்கல்யா

கஞ்செய்யும்படி முயற்சிசெய்தார்கள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அக்காரியத்திலே சிறிதும் விருப்பமில்லாதிருந்தும் தமையனுடைய வேண்டுதலின் பிரீதியினாலே உடன்பட வேண்டியதாயிற்று. உடனே பத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்றுவைத்துச் சிவபதமடைந்தார். அந்தப்பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிபிள்ளை யென்று பெயர் இடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்தஸ்தலந்தோறும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கியுய்யும்படிக்குப் பல்வகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார், அருளையனென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காமல் பணிவிடைசெய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமான சுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவத்திலே கலந்தபின்பு அருளைய சுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலேயிருந்து தமக்குப் பின்பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி ஷை கனகசபாபதிபிள்ளைக்கு அபிஷேகஞ்செய்தருளினார்.

இக்குருபரம்பரையில் தஞ்சைமா நகரத்துக்குக்கிழ்பால் அன்னப்பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாணசுவாமிகளுடைய அடியார் கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதினத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ளெடுத்துக்கட்டி அருணாசலநாயனாரவர்களிடத்திலிருந்த ஆதிபுஸ்தகத்தையும்மற்றும் சிலபுஸ்தகங்களையும் திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையரவர்கள் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்தனர்.

தாயுமான சுவாமிகளுடைய சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

——(*)——

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

—(*)—

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடியெங்கும்ப்ரகாசமா
  யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெதுதன்னருள்வெளிக்குளே
  யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சைவைத்துயிர்க்குயிராய்த்
  தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெதுசமயகோடிகளெலாந்
  தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
  வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொருசித்தாகியின்பமா
  யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்றவெல்லையுளதெதுவது
  கருத்திற்கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோனவுருவெளியதாகவுங்
  கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். (க)

ஊரனந்தம்பெற்றபேரனந்தஞ்சுற்று
  முறவனந்தம்வினையினு
லுடலனந்தஞ்செயும்வினையனந்தங்கருத்
  தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்கநரகமுமனந்தநற்
  றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமுமனந்தமதனுன்ஞான
  சிற்சத்தியாலுணர்த்தி
காரனந்தங்கோடிவருஷித்ததெனவன்பர்
  கண்ணுவிண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்தமழைபொழியுமுகிலைநங்
  கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசிமறையனந்தஞ்சொலும்
  பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபதஞானவானந்தமாம்
  பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். (உ)

அத்துவிதவத்துவைச்சொற்ப்ரகாசத்தனியை
  யருமறைகண்முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகியானந்தமயமான
  வாதியையனுதியேக

தத்துவசொரூபமதசம்மதம்பெறாச்
சாலம்பூரிதமான
சாசுவதபுட்களநிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகிதநிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத்தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடிசித்தத்திநின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தை
சிற்பரவெளிக்குள்வளர்தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். (௯)

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்முற்றிற்று.

———(*)———

பரிபூரணானந்தம்

வாசாகயிங்கரியமன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும்பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய்விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வன்றேகநீங்குமெனவெண்ணிலோ
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்தநிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்தநாய்க்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்
பாசாடவிக்குளேசெல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே (க)

தெரிவாகவூர்வனநடப்பனபரப்பன
செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையுமோகங்கொள்பௌதிகஞ்
சென்மித்தவாங்கிறக்கும்
விரிவாயபூதங்களொன்றோடொன்றாயழியு
மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூன்யமுபசாந்த
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளிபிறக்கின்றவருளருட்
பெற்றோர்கள் பெற்றருமை
பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமை யாகுமெனவே

பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
  பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (௨)

ஆராயும்வேளையிற்பிரமாதியானாலு
  மையவொருசெயலுமில்லை
யமைதியொடுபேசாதபெருமைபெறுகுணசந்த்ர
  ராமெனவிருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
  நிறைவொன்றுமில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துத்தட்டழிந்துளறுவார்வசன
  நிர்வாகமொன்றபேரும்
பூராயமாயொன்றுபேசுமிடமொன்றைப்
  புலம்புவார் சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்றவிரதியருமறிதுயிற்
  போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ளசெயலெலாமுடிவிலே
  பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (௩)

அண்டபகிரண்டமும்மாயாவிகாரமே
  யம்மாயையில்லாமையே
யாமெனவுமறிவுமுண்டப்பாலுமறிகின்ற
  வறிவினையறிந்துபார்க்கி
னெண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
  லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்
கியானெனதறத்துரியநிறைவாகிநிற்பதே
  யின்பமெனுமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்லவென்றுகண்டனைசெய்து
  கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகணமிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
  கர்மங்கள்போராடுதே
பண்டையுளகர்மமேகர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
  பக்ஷநாணிச்சிப்பனே
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (௪)

சந்ததமுமெனதுசெயலினதுசெயலியானெனுந்
  தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன்வேதாந்தசித்தாந்த
  சமரசசுபாவமிதுவே
சிந்தனைதெளியநானெனக்குருகிவாடிய
  வியற்கைதிருவுளமறியுமே

விக்கிடாதொற்றிருக்கவென்றாலுமடமை
  மிதசத்ருவாகவந்து
சிக்கைதருகின்றதேமலமாயைகன்மந்
  திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும் யோசிக்குதேமனது
  சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞானதீரமுந்தந்தென்னை
  பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (௫)

பூதலயமாகின்றமாயைமுதலென்பர்சிலர்
  பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரணமுடிவென்பர்சிலர்குணம்
  போனவிடமென்பர்சிலபேர்
நாதவடிவென்பர்சிலர்விந்துமயமென்பர்சிலர்
  நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவமாமென்பர்சிலர்கருதி
  நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்டநிலயமென்றிடுவர்சிலர்
  பேசினருளென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்டசூனியமதென்பர்சிலர்
  பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனதுசஞ்சலப்படுமலாற்
  பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே (௬)

அந்தகாரத்தையோராகமாக்கியின்போலென்
  னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமேபற்றினதுபற்று
  யழுந்தவுந்தலையிற்றிலே
சொந்தமாயெழுதப்படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
  சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச்சதமெனவுமுண்டுண்டு
  தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலானவகிலப்ரபஞ்சந்
  தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோபிறரையேநோவனோ
  தற்காலமதைநோவனோ
பந்தமானதுதந்தவினையையேநோவனோ
  பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (எ)

வாராதெலாமொழியவருவனவெலாமெய்த
மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும்வேதாந்தசித்தாந்த
மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணரவாகமதுதந்ததும்
பொய்யுடலைநிலையென்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருகவுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்றவென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாதமோனமேயிடைவிடாப்
பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௮)

ஆழாழிகரையின்றிநிற்கவிலையோகொடிய
வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின்மீதுவடவனனிற்கவில்லையோ
வந்தரத்தகிலகோடி
தாழாமனிலைநிற்கவில்லையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவிலையோ
சப்தமேகங்களும்வச்ரதரனாணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவேயிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால்வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங்குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைக்கோரளவில்லையகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவரளகேசனிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரு
நேசித்துரசவாதவித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங்காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற்பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு

முன்னதேபோதுமாறுமெனக்குனதிலே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளேவீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தமுற்றிற்று. ஆக ௰௩.

(*)

பொருள்வணக்கம்

(*)

நித்தியமாய்நிர்மலமாய்நிட்களமாய்
நிராமயமாய்நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச்சமீபமுமாய்த்
துரியநிறைசுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமாயானந்த
மயமாகிமனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்ற வொன்றைச்சுகாரம்பப்
பெருவெளியைச்சிந்தைசெய்வாம். (௧)
யாதுமனநினைவுமந்தநினைவுக்கு
நினைவாகியாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக்குயிராகி
யன்பருக்கேபேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக்குணங்குறியொன்
றறத்தன்னைக்கொடுத்துக்காட்டு
நீதில்பராபரமானசித்தாந்தப்
பேரொளியைச்சிந்தைசெய்வாம் (௨)
பெருவெளியாயைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்
பேசாதபெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக்கெட்டாத
பேரின்பமயமாஞ்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்
தறவிழுங்கிக்கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப்பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ்சிந்தைசெய்வாம். (௩)
இகபரமுமுயிர்க்குயிராயானதற்
றவருறவையெந்தநாளுஞ்
சுகபரிபூரணமானநிராலம்ப
கோசரத்தைத்துரியவாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனைமுக்கனியைக்
கற்கண்டையமிர்தைநாடி
சோர்வொழிகவிருவிழிநீர்முத்திறைப்பக்
கரமலர்கண்முகிழ்த்திருப்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்புப்பந்தமுத்தி
யருவுருவத்தன்மைநாம
மேதுமின்றியெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்
பிறிவறநின்றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியைமனதவிழ
நிறைவானதுரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத்திருவருளே
நினைவாகச்சிந்தைசெய்வாம். (௫)

இந்திரசாலங்கனவுகானலினீ
ரெனவுலகமெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தாலழியாத
தற்பரத்தைச்சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந்தடையறவா
னந்தவெள்ளம்பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனிமலர்த்தாளை
யனுதினமும்வழுத்தல்செய்வாம். (௬)

பொருளாகக்கண்டபொருளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப்போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர்மிடிதீரப்
பருவகந்தசெழுந்தேனாகி
யருளானோர்க்ககம்புறமென்றுன்னாத
பூரணவானந்தமாகு
மிருடீரவிளங்குபொருளியாதந்தப்
பொருளினையாமிறையாமிறைஞ்சிநிற்பாம். (௭)

அருமறையின்சிரப்பொருளால்விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்தராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க்காரணங்கற்
பனைகடந்தசெல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மணமெள்ளிலெண்ணெ
யுடலுயிர்போற்கலந்தெங்காளுந்
துரியநடுவூடிருந்தபெரியபொரு
ளியாததனைத்தொழுதல்செய்வாம். (௮)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந்தன்னகத்தி
லடக்கிவெறுவெளியாய்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர்கண்ணூடே
யானந்தக்கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித்தானாகச்
செய்தருளுமிறையேயுன்றன்
றண்ணாருஞ்சாந்தவருடனைநினைந்து
கரமலர்கடலைமேற்கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென்மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம்வெளியினூடுந்

தன்னிறைந்தபொருளாய்ச்சதானந்த
மானபெருந்தகையேயின்பா
னன்னிறைந்தபேரன்பாலுள்ளுருகி
மொழிகுழறிப்புளகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுலனுகுப்பக்கரமுகிழ்ப்ப
நின்னருளைக்கருத்தில்வைப்பாம். (௰)

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெருங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர்பால்வெளியாம்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம் (௰௧)
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்ததனவிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம். (௰௨)

பொருள்வணக்கம் - முற்றுப்பெற்றது. ஆ. உரு.

சின்மயானந்தகுரு

அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறுகவாராதமுத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவேசம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத்துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச்சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொருசொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற்கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧)

ஆக்கையெனுமிடிகரையைமெய்யென்றபாவிரா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனைமுடவனிச்சித்தபடி
யாருமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வகையேதிநாட்சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவைநிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாதபூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாதபேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீமுன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயாநந்தகுருவே. (௨)

ஔவியமிருக்கநானென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக்கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்லையென்னிலோபூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கினுரைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்றநாகபாசத்தினாற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவருஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின்வளர்ந்தோங்குதிவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௩)

ஐவகையெனும்பூதமாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில்சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீயுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள்காணாதகாக்ஷியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்

போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
  போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவானபிரணவசொரூபியே
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
  சின்மயானந்தகுருவே. (௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினு
  லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லமர்கின்றகுமிழிபோ னிற்கின்றதென்னநா
  னறியாதகாலமெல்லாம்
புத்திமகிழுறவுண்டுடுத்தின்பமாவதே
  போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநின்றருள்வந்துணர்த்தவினை
  போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினுமிணக்கவிலையல்லா
  லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினெஞ்சதுபகீரெனுந்துயிலுறா
  திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகானதங்கமிவையென்கொலோ
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
  சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

காரிட்டவாணவக்கருவறையிலறிவற்ற
  கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமைவெளியில்விட்டல்லலாங்
  காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்றுபேசும்பாழ்ம்பொய்யுடல்
  பெலக்கவிளையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடைபோக்குவரவுறுகின்ற
  பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதிமொழிதப்பினமனைவிட்
  டிடருறவுருக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாதபேரின்பவீட்டினி
  லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னைவடிவானவெந்தையே
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
  சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகையனைகாயத்தினடுவுட்
  களிம்புதோய்செம்பனையயான்
கண்டகவிருக்கநீஞானவனன்மூட்டியே
  கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்

பருவமதறிந்துநின்னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பற்றுமாத்துத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்றவேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையராவென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௭)

கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்பிரிதலற்றுக்
குணமற்றுமாவினொடுபோக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப்பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச்சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிடநிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௮)

தாராதவருளெலாந்தந்தருளுமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டியறிவிற்சமாதியே
சாச்வதசம்ப்ரதாய
மோராமன்மந்திரமுமுன்னுமன்முத்திநிலை
யொன்றோடிரண்டெனுமை
யொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவுநாதமா
மொலியெனவுமுணர்வுமற்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநின்றருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

போதமாயாதிநடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாய்விகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதாவுவையாமலறிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறியின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருகையேதுவினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ்சிறிதுமிலையிகபர
மிரண்டினுமலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௰)

பத்திநெறிநிலைநின்றுநவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியுந்நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுதா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர்சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனைக்கடந்து
மௌனத்திருந்துமுயர்மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்துமூலப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டுமற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞானமலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௰௧)

சின்மயானந்தகுரு-முற்றுப்பெற்றது. ஆ-ரு-கூ.

மௌனகுருவணக்கம்.

(*)

ஆசைநிகளத்தினைநிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையேற்றி
பத்துவிதமதமாகிமதமாயுமாருத
வங்கைபின்விலாதியாக்கிப்

பாசவிருடன்னிழலெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப்பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்தசின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுகவெள்ளம்படிந்துநின்
றிவருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சராமீதென்னையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே (௧)

ஐந்துவகையாகின்றபூதமுதனைதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசேய்
தறியாமையறிவாதிபிறிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்றுசும்மாவிருத்திமேல்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநானதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகா
ணைந்தைவடவாற்பரமகுருவாழ்கவாழவரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழவேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே
வந்தகுருவேவீறுசிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௨)

ஆதிக்கநல்கினவராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவன்றியிட்டமில்லையோ
வந்தரப்புஷ்பமுங்கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையுமயக்குதேயபயநான்
புக்கவருபோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தைமெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரசாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனைவெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சன்மதஸ்தானமும்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கோட்டண்டப்பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே

மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௩)

மின்னனையபொய்யுடலைநிலையென்றுமையிலது
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமேமெய்யென்றும்வளர்மாட
மேலவீடுசொர்க்கமென்றும்
பொன்னழியாதுவளர்வொருவென்றும்போற்றியிப்
பொய்வேதமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவிதலானற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதிபாழ்ம்பேய்பிடித்திடிற்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்டன்பில்
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௪)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதிவேதமுடனாகமம்
புகனுமதினாலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறிகாட்சியனுமானமுத
நானாவிதங்கடேர்ந்து
நானெனக்குளறுபடைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோபானமுற்
றனுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதிசேனையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமறவென்றுநிற்பதுநமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௫)

கல்லாதவறிவுமேற்கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாய்க்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியுமல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதேயல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லை

னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமெய்வண்ணமோ
விருளாயிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறி
மெனக்குநின்னருட்டாரகம்
வல்லானெனும்பெயருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

கானகமிலங்குபுலிபசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையானெகிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேந்திவருமோ
போனகமமைந்ததேனவக்காமதேனுநின்
பொன்னடியினின்று சொலுமே
புவிராஜர்கவிராஜர்தவராஜனென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணாகரமுகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார்சுகர்வாமதேவர்முதன்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும்வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (எ)

சருதுபலபக்ஷணிகளொருகோடியல்லாற்
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்ததாரையுண்டழியாத
தன்மையானந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடிமணிமந்த்ரசித்திலே
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்டசிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீரும்வண்ண
மருமலரெடுத்துனிருதாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதென்றோ
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுலவேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்தினும்வலிதுகா

ணாதிவினைமயக்கிடுநிலையுறவொட்டாதி
யாதென்றுதொடுநுமதுவாய்த்
துக்காதுமொழிபேசுமரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்றுந்
தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிகரென்னப்ரதாபித்
திராவணாகாரமாகி
யிதயவெளியெங்ஙுந்தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனொடேநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமைபோராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

பற்றுவெகுவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான்வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ
சிற்றறிவதன்றியுமெவரோனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவேபறையறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றுன்மற்றவெறியினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்பதுன்பஞ்சமானமா
யுருவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கையநீசொன்னவொருவார்த்தையினை
மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௭)

மௌனகுருவணக்கம்-முற்றுப்பெற்றது.

கருணாகரக்கடவுள்

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ்சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீதவ்வோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கரசர்வேசனென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ

வற்புதவகோசரநிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சயசொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுகூலமுங்
கற்பனையறக்காணமுக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணாடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (க)

மண்ணாதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதிமனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றோடாறுமற்றுள்ளனவுமௌனியாய்ச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண்டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணாருமிசையினொடுபாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவறாப்
பக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகளாபுரளநின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (உ)

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாய்ச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்லகுருவாளபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையெனநன்றாவறிந்தே
யறிந்தபடிநின்றுசுகநா
னாகாதவண்ணமேயிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக்குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதையிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்

பார்த்தவிடமெங்கணுங்கோத்ததிலைகுலையாது
 பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டருடன்மௌனியாயருள்செய்திருக்கவுஞ்
 சேரமலராகநான்
சிறுவீடுகட்டியதினடிசோற்றையுண்டுண்டு
 தேக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்றகல்வியும்விவேகமு
 நன்னிலயமாகவுன்னி
நானென்றுநீயென்றிரண்டில்லையென்னவே
 நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலேவாடினேனெப்பொழுது
 கருணைக்குறித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௪)

மெய்விடாநாவுள்ளமெய்யருளிருந்துநீ
 மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியதுமெய்யிதற்கையமிலை
 மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினேனுள்ளத்திருந்துதான்
 பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனவண்ணமேபுகலவைத்தாயெனிற்
 புன்மையேனென்செய்குவேன்
வைவிடாதெழுநீலகண்டகுருவேவிஷ்ணு
 வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோதுநான்முககுருவே
 மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்றவன்பருக்கன்பாய்க்
 கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

பண்ணேனுனக்கானபூசையொருவடிவிலே
 பாவித்திறைஞ்சவாங்கே
பார்க்கின்றமலரூடுநீயேயிருத்தியப்
 பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிருகைதான்குவிக்கவெனி
 னானுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போதரைக்கும்பிடாதலா
 லென்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிண்ணாதியாம்பூதமேநாதமே
 வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியேகேள்வியாம்பூமிக்குள்
 வித்தேயவித்தின்முளையே

கண்ணேகருத்தேயென்னெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௬)

சந்ததமும்வேதமொழியாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலுமரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிதுபோதிப்பதல்லவே
செய்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர்சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
இந்த்ராதிதேவதைகள்பிரமாதிகடவுள்
ரிருக்காதிவேதமுனிவ
ரெண்ணரியகணநாதர்நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கண்மற்றையர்களியாவரும்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௭)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததேவதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
ருள்ளுறையிலென்னுவினைவேத்தியம்ப்ராமணு
ளேங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிதுசதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்டவமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரசமியாவுந்திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
கள்ளன்றிவூடுமேமெள்ளமெளவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௮)

உடல்குழையவென்பெலாநெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற
லூசிகாந்தத்தினைக்கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம்பதைத்துண்ணடுங்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்

பனிமதிமுகத்திலெதிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனையகைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானினின்ப
மழையேமழைத்தாரைவெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனையவன்பரன்புக்கெளிமையோ
கன்னெஞ்சனுக்கெளிமையோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௬)

இங்கற்றபடியங்குமெனவுயியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரின்சொற்பரார்பொய்மையாமிழுக்குன்றயா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவருள்ளக்கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத்தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தைனைப்பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்திமிரமகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
கங்கற்றபேராசைவெள்ளத்தின்வளருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௭)

கருணாகரக்கடவுள்-முற்றுப்பெற்றது-அரு-௫௭.

(*)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும்மனோவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடுகுணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி
யுக்ரமிகுசக்ரதரனென்னனிற்பிரக்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும்பருகவல்லிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தாவெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடையிடைபிருக்கிமேயயங்—குலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேனிமேலு

மிக்கசித்திகளெலாம்வல்லநீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர்கற்பகநனீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவரநிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர்கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தாயிரத்தெட்டுமாற்றுக்
கொளிவிடும்பொன்னாக்குவீ
ருரகனுமிளைப்பாறயோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருவான்
மீட்டிடவும்வல்லநீரென்மனக்கல்லையனன்
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௨)

பாரொடுநன்னீராதியொன்றொடொன்றாகவே
பற்றிலயமாகுபோது
பரவெளியின்மருகுவீர்கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறைவண்டாய்த்துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும்பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே
யூனவிளங்குவீர்பிரமாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேலதாகப்பெருங்காற்
றுலாவினற்றரணையினான்
மேருவெனவசையாமனிற்கவல்லீருமது
மேதகச்சித்தியெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௩)

எண்ணரியபிறவிதனின்மானிடப்பிறவிதா
னியாதினுமரிதரிதுகா
ணப்பிறவிதப்பினெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநானுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று

காலூன்றிநின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
  கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுன்மையின் நிலைபதியுமட்டுமே
  பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலேகௌரிகுண்டலியாயி
  பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாதுபொழியவே
  வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௪)

பொய்திகழுலகநடையென்சொல்வேனென்சொல்வேன்
  பொழுதுபோக்கேதென்னிலே
பொய்யுடனிமித்தம்புசிப்புக்கலைந்திடல்
  புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
  கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்
கண்டதிதைவிண்டிதைக்கண்டித்துநிற்றலெக்
  காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங்குடைநிழற்றிடவட்ட
  வரையினெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும்யோகதண்டக்கோல்
  வரைந்துசெயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்கயோகபூமிக்குள்வளர்
  வேந்தரோகுணசாந்தரோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௫)

கெசதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாகி
  கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகெண்டதலமாறுமும்மண்டலத்திலுங்
  கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்றநாதங்களோலிடச்
  சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும்பூரணமதிக்குடை
  திகழ்ந்திடவசந்தகால
மிசையமலர்மீதுறைமணம்போலவானந்த
  மிதையமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாதசிவராசயோகமா
  மிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விசயசயசயவென்னவாசிசொலவேகொலு
  விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

ஆணிலேயெண்ணிலேயென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோலோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளேயல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியைமுட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட்கற்றதும்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்புலகனாயினேனாயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன்மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (ஏ)

கன்னலமுதெனவுமுக்கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கட்வுளர்கடந்தலவழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றவெல்லா
மென்னதறியாமையறிவென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலகமாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவணியானவன்முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள்சொன்னவவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்லவச்சொல்கேட்டடிமைமனம்
விகசிப்பதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (அ)

பொற்பினொடுகைகாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போக்கிடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குகனத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமனோடுக்கமுறலா
லிருவுபகலிருளானகணதந்திபட்டூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையினுரியது
படைத்துப்பிரதாபமுறலாற்

பனிவெயில்கள்புகுதாமலொடியவான்றொடர்நெடிய
  பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராசசிங்கமென
  மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௯)

கல்லாதபேர்களேநல்லவர்கணல்லவர்கள்
  கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்வேன்மதியையென்சொல்லுவேன்
  கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோகர்மமுக்கியமென்று
  நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னாட்டினாலோபழையஞானமுக்கியமென்று
  நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வரவந்த்ராவிடத்திலே
  வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரினங்ஙனேவடமொழியின்
  வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையுமருட்டிவிடவகைவந்த
  வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௰)

சித்தர்கணம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ ௯௯.

—(*)—

ஆனந்தமானபரம்.

சொல்லாமையெத்தனைக்குணக்கேட்டைநீக்குமக்
  குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன்
  குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனையகந்தையெத்தனைமனக்
  கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினுமறியாமையெத்தனை
  கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனைவிரதாகோடியென்னிலோ
  செல்வதெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலனமிந்த்ரசாலம்போன்ற
  தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
மல்லாமையெத்தனையமைத்தனையுனக்கருண்மை
  யானேனிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
  யானந்தமானபரமே. (௧)

தெருளாகிமருளாகியுழலுமனமாய்மனந்
சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்
திறமாகிநானுவிதப்
பொருளாகியப்பொருளையறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த்தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகிநன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப்பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்களறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (உ)

மாறுபடுதர்க்கந்தொடுக்கவறிவார்காண்
வயிற்றின்பொருட்டாக
மண்டலமும்விண்டலமுமொன்றாகிமனதுழல
மாலாகநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
யெணமெணன் றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாறமைப்போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சிறுபுலிபோற்சீறிமூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம்மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும்வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனிசருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முழையிற்கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்தும்
தீயினிடைவைகியுந்தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னிமயிர்கள்கூடாக்குருவி
தேற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து

மயிரண்டவத்திலேகனல்விலாசமாயுறுமண்டி
 வனலரிடிருந்துமயிந்த
ராயுமறைமுடிவானவருணடிமுடிமை
 யகிலத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே. (௪)

சுத்தமுமசுத்தமுந்துக்கசுகபேதமுந்
 தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்
சூனியமொடசூனியமுமாசையுநிராசையுஞ்
 சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும்பாவமொடபாவமும்
 பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுடனெளிமையும்
 பெண்ணினுடனாணுமற்று
நித்தமுமனித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
 நிட்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியுமாதியொடந்தமு
 நிர்விஷயவிஷயவடிவு
மத்தனையுநீயலதெனத்தனையுமில்லையெனி
 லாங்கவனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே. (௫)

காராருமாணவக்காட்டைக்களைந்தறக்
 கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ்சகமானபூமிவெளி
 காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியங்காதமோனமாம்வித்தைப்
 பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகுமட்டுமோமாமாயைவன்
 பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளைபோகம்புசித்துண்டு
 நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீமுன்னின்றுகாப்பதே
 நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமபியாதக்கதானவெளியில்வெளி
 யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே. (௬)

வாருதிபூதமாயகிலாண்டகோடியாய்
 மலையாகிவனகட்டுமாய்
மதியாகிரவியாய்மற்றுளசெசாமாகி
 வாள்கருவினைவெள்ளமாகி

நானாகிநின்றவனுநீயாகிநின்றிடவு
　நானென்பதற்றிடாதே
நானானெனக்குளாகிநானாவிகாரியாய்
　நானவிந்திரியாண்மையாய்
போனாலதிட்டவலிவெல்லவெளிதோபகற்
　பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனையெழுப்பவசமோவினிப்
　போதிப்பதெந்தநெறியை
யானாலுமென்கொடுமையணியாயமணியாய
　மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
　யானந்தமானபரமே. (௭)

பொய்யினேன்புலையினேன்கொலையினேனின்னருள்
　புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாததன்மையே னன்மைபோற்
　பொருளெலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன்வறியனேன்சிறியேன்
　வினையினேனென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற்றட்டழிவதல்லாது
　வேறுகதியேதுபகலாய்
துய்யனேமெய்யனேயுயிரினுக்குயிரான
　துணைவனேயிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங்காணுவதீதனே
　சுருதிமுடிமீதிருந்த
வையனேயப்பனேயென்னுமறிஞரறிவைவிட்
　டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
　யானந்தமானபரமே (௮)

எத்தனைவிதங்கடான்கற்கினுங்கேட்கினுமென்
　னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதானெள்ளளவுமாறவில்லை
　யாதினும்மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டதீமையோடிரக்கமென்
　சென்மத்துநானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரதமொருகனவிலாயினுந்
　தரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான்மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
　புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாதுசும்மாவிருந்தருள்
　பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர்கண்டதாக்கேட்டதா
　வவனியிலையுண்டோசொலா

மண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௬)

எக்காலமுந்தெனக்கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளுமௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும்பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்காலமென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௭)

ஆனந்தமானபரம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௭௬.

—(*)—

சுகவாரி

இன்னமுதுகனிபாகுகற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தினையெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையருந்துருகிநாடி
புன்னியகருத்தவிழவுளகுளிறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
புணர்வரியபேரின்பவனுபூதிபுணர்விலே
புணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற்றின்பம்வேம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனேசொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப்பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாந்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே (௧)

அன்பின்வழியறியாதவென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருங்கடற்பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றிறாலத்தேனென

வெண்புலமயங்கவேயித்தேற்றிவிட்டா
  யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெள்ளமாகவந்துள்ளங்களிக்கக்களிக்கவே
  யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்குமணமுண்டுவண்டுண்டு
  தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந்திருவுளமிரங்காத
  தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனேயழியாதகின்னன்பர்
  சுகம்வந்துவாய்க்குமுறையாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
  சோதியேசுகவாரியே. (௨)

கல்லேனுமையவொருகாலத்திலுருகுமென்
  கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காதவன்மையையுநான்முகன்
  கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பெரு
  வழக்குக்கிழக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்பமழையாயிரங்கியெனை
  வாழ்விப்பதுன்பாரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற்றாய்தள்ளனீதமோ
  புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோதிருவருட்கயலுமாய்
  புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோசுகமில்லைமௌனியாய்ச்
  சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
  சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலாநெக்குடையரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட்
  ளிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
  யிருவிழிகணீரிறைப்ப
வன்பினான்மூர்ச்சித்தவன்பருக்கங்ஙனே
  யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன்பிலாதவெனை
  யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான்மயிர்தோலரம்பென்புமொய்த்திடு
  புலைக்குடிலருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனைமெய்யென்றுநம்பியென்
  புத்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோவுலகநடையையவொரு
  சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன்

சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொறுமெனுடல்காலின்முட்டைக்கவும்
வெடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
விழிமைத்தங்கிருளை [illegible] கோமாளியேவன்
[illegible]
[illegible] யுமைதுணை
மையநின்னருளறியுமோ
யானுலுமெத்தப்பயங்களியானென்னை
ய [illegible]
யிங்கேரமென்றிலையுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவன்றே
பொ [illegible] பொறுமையாய் [illegible] டாயிறு
மிறைஞ்சுசுராதியான
தொன்னீர்மையாளர்க்குமாளிடம்வருத்தவரு
டுணையென்றுநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடுநிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலயமென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனிதானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதின்னெறியெனத்திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன்பெறாதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தடித்ததேபோல்
பெண்ணீர்மையென்னவிருகண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவேயலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௬)

அரும்பொனேமணியேயென்னன்பேயென்னன்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமேயென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினேனுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவெனிருகண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா

இரும்புநேர்நெஞ்சகக்கள்வனுக்குங்கருணை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநானுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங்கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௭)

பாராதியண்டங்களத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டிமனவெளியிலிருடோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்கநிர்ச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சுகசநிலைகாட்டினைசுகாதீதநிலையந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணருமனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போல்
கால்வீசிமின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவேகருணைமின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (௮)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதவெறியோர்கணிருவிகற்பத்தினற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்
போதிக்குமுக்கணிறைநேர்மையாய்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்பநீக்கமறவசனமாய்ப்
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமுமியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானுயயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்குமன்மாயைதனையேவிடுமடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே (௯)

அண்டமுடிதன்னிலோபகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ

வனசவெளியிலோவயிர்காநிலவியிலோவன்ப
ரகமூர்த்திமேலர்சனிலிக்
தெண்டமிடவருமூர்த்திகிலையிலோதிக்கு
நிரந்தத்திலோவெளியிலோ
நிராமிந்துநாதமிலேதன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோகாரணந்தனிலோவெனக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோபிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோநீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிற்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰)

எந்தநாள்கருணைக்குரித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யென்றென்றுசொல்லுவேன்முன்னொடுபின்னைவரவு
மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்டமெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவதுபொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமவிழ்வையெவ்வளவிலவிவான
தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையில்லவோயுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீயறியார்கள்போலவே
துன்பத்திலாழ்ந்தன்முறையோ
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰௧)

எங்காளுமுடலிலேயுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவில்லையோமனதெனு
மியாணுமென்னட்பாம்பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றெனைச்சித்தென்றுமே
யங்காளிலவனேபிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்னுமுதலினறுவரையு
மறியாமையாமையடக்கிக்குலக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னாகநின்னகோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேசு
மூண்டெரியுமனவிட்டமெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதிறுயிரகு.

சொன்னாலுமின்னருளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிற்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰௯)

சுகவாரி - முற்றிற்று - ஆக அஅ.

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவுமசையாதெனும்பெரிய
வாய்த்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசிலவறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததாரென்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயையெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென்கர்த்தவ்யமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவ்விடம்
பொய்மெய்யிதமகிதமேல்வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொறுமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரியரெவருறவரெவர்பகைஞர்
யாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

அன்னையனையெனுஞ்சிலசமயநின்னையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமயமல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாமலொன்றைவிட்டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும்வெளியென்றுநாதாதி
பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமயமிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞானவானந்தமா
யென்னையெனைக்கருணைவிளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகமபுராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா

கூ

மிக்காமலைத்துவித்துவிதமார்க்கத்தைதயே
 விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோகமிபதரிசமெய்த்துவிதஞானத்தை
 யுண்மையனுஞானமாகு
மூகமறுபவசைவருமன்றாக்குமெகாள்வழி
 அபயவாதிகள்சம்மத
மாதன்னெனக்கிவிசசிவையமாதிகளபோது
 மியாதெல்லுபாவிக்கா
லாதுவாதலாமுன்னிவாகனொன்றுபாவிக்கி
 லத்துவிதமார்க்கமுமா
மேதுபாவித்திடுநமதுவாகிவர்தருமிசெ
 யெக்கைதீருமையுமுண்டோ
விசுவபரியண்டவிநுமுவிசிறுக்குபிரமி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௯)

சொல்லானதிற்சத்தும்லாசுதமிக்கிலைபடு
 கொட்டில்லைக்காட்டிபாட்டித்
துடைவிளக்கின்லல்பொய்சங்கற்பமோகன்றிற்
 றெருகெருக்கெரித்தமிக்கும்
பொலைத்வாதிலெபாழுதசைப்பதுமிகை
 போக்குகலைசற்றியபடும்
புருஷனிலடக்காதபூவைபோற்றுமே
 புறம்போக்குசஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவளமைகாட்டிநின்
 காணுதகேட்டவெல்லாக்
கண்டதக்காட்டிவோனுவார்க்கருக்கிமெக்
 கபடநாடகசாலமோ
வெல்லாமும்வலதிக்கமலமாலையேளழுமா
 மென்றிடைக்கைசமோ
விசுவபரியண்டவிநுமுவிசிறுக்குபிரமி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௰)

கண்ணுாக்கியக்கியுள்ளவேக்குருநாத
 கள்ளவெலைஞானுமோ
கைகுவித்தாடியும்பாடியும்விடாமலே
 கண்பலித்தாரைகாட்டி
யண்ணுபாக்கோகேப்பாதுவைக்கடவை
 யானெனவுமேலெழுந்த
லன்பாகிநாடகசுடிக்கதோருமைமயில்லை
 யதிலழுஞ்சிப்பதுமெற
றன்னுருவின்னைதாழறியாதநல்லவே
 சற்றேறவயினிரங்கிச்
சாகைதருக்கிகிலியிகெண்டனைாக்கிடுமே
 சகசநிலைதந்துவேவிமூம்

றென்னுமதுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யெனைநீயெற்கருள்செய்கண்டாய்
யிகபரயிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடிநின்றாலுமொரு
கல்லின்முனெதிர் நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினவ ராதிக்கமல்லதே
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதுமிகவும்வாட்டுதே துன்பங்கள்
சேராமல்யோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரமா
னேகமாய்நின்னொடிருக்குநா ளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுறுதோ
யிகபரயிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே, (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லறநின்னருளி
லொருவனானாயிருக்கி
னுலகம்பொருந்ததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடயமில்லையோ
வெருவுதலின்றென்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
மகிலம்படைத்தெம்மையாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெறுபூரணங்குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான்பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோசொல்லையா
யிருமைசெறிசடவினையெதிர்த்து வாய்பேசுமோ
வேதுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரயிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௭)

நில்லாதுதேகமெனுநினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமெளனியாகி
நேரேயுபாயமொன்றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிருக்கவென்றற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபாதிபெறக்
காணவில்லையாகையாலே

கையேற்றுணும்பரிசுப்பொல்லாதெகாளுமுன்
  காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயமரியமாகிமேற்கொண்ட
  மாதவர்க்கேவல்செய்து
மலைநின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
  வாய்க்குமொருமனுவெனக்கின்
றில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
  யிப்போதிரங்கு கண்டாய்
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
  யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மரவுரியுடுத்துமலைவன மெய்க்கொலித்துமுதிர்
  வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
  வருந்தியுமுலைவனலே
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
  தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பாயோகஞ்
  செலுத்தினரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையிலொருசுவை வேண்டிவைபுசித்தணையில்
  வேண்டுவவெலாமுடித்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
  வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினோ
  மெப்படி பிழைப்பதுரையாய்
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
  யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கூ)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்செந்து
  முகத்திலகு பசுமஞ்சளும்
மூர்ச்சிக்கவிரகசன்னத மேற்றவிருகும்ப
  முலையின்மணிமாலைநாலும்
வைத்தெமைமயக்கியிருகண்வலையைவீசியே
  மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
  மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம்புசித்துவிழியிமையாத
  பொன்னாட்டும்வந்ததென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்திவீட
  பூமியிலிருந்துகாண
வெத்தனைவிகாரமொருமென்றாசகர்சென்றதெய்வ
  இவ்வுலகமறியாததோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
  யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௰)

உன்னிலையுமென்னிலையுமொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாதவாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டாதொருங்கவிருவினையினுந்
ருவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில்லாமாயையதனாற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திடவகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பின்றுகீழ்மேனடுப்பக்கமென்றுமன்
முற்றுமானந்தநிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்கவியல்புகூறருள்வழவை
மெமங்காளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௰௧)

எங்குநிறைகின்றபொருள்-முற்றிற்று ஆக ௯௬.

(*)

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப்பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணாச்சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்டவுயிரொவைக்கு
நேராகவறிவாயகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய்வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
போராதுநிற்றிநீசும்மாவிருந்துநான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியேதாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவினிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவதநிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (க)

குடக்கொடுங்குணக்காதிக்கிளையுமக்கூடு
கொள்ளைபோலைந்துபூதங்
கூடிக்குருங்கிலேச்சாலோகமொன்பது
குலாவுகடைமனையநாறும்
வட்டக்கிறுவெண்ணரம்பாவென்புதசையினான்
மதவேள்விழாநடத்த

வைக்கின்றனைக்கேளவென்னீர்செனீர்கனீர்
மலநீர்புண்ணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக்கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்றசுகொட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாகு
சடக்கைச்சடக்கெனசசதமென்றுசின்மயந்
தானென்றிருப்பதென்றோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௨)

பாகத்திறற்கவிதைபாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன்மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிதுமுயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதிவ்வூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்குமல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினாற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிதுமொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்திருக்கவென்றால்
முற்றுதுபரிபாகசத்திகளனேகமின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்குமமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௩)

இமையளவுபோதுகையொருகற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணமைவருகருமாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதாஞ்சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளுமாக்கினாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுளகற்புந்தியானையுந்
தூறையிட்டிந்த்ரசால
மமைபொருகூத்துஞ்சமைந்தாமெனமாயை
யம்மம்மவெல்லலெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலாமொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சமயநெறிகாணாதசாக்ஷிரூபமாக்
தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௪)

இனியேதெமக்குனருள்வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதேநெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரைநாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோதிடமில்லையே
யனியாமமாயிந்தவுடலைநானின்றுவரு
மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திருந்துநாள்கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போதனன்றோ
கனியேனும்வரியசெங்காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தினள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற்கெண்ணமேனெண்ணமிது
சாமிக்குயறியாததோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௫)

மத்தமதகரிமுகிற்குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகரமொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடனமுத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமெனயோகத்தினிலைநின்று
மூர்ச்சைப்பிடித்தடைத்து
கைத்தலநகப்படைவிரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழைநூழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற்குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்ன
சத்தமறமோனநிலைபெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிதுணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொருநெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின்மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிருவிகற்பமேனில்லையா
லொன்றோடிரண்டென்னவோ
ஞாயுமிலைநீயுமிலைநானுமிலையென்பது
முபாயரீயுண்டோநானுஞ்
சித்தமுளனானில்லையெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்க்கெடரியவசமோ

செப்புமலைகிரியொப்புமையல்லவே
சின்முத்திராங்கமரயிற்
சற்பமதெனையாண்ட குருமௌனிகையிலுற்
றமியனேறருதவுபொருளே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (எ)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீயாங்களடியேங்
கர்மமகற்றிநற்சன்மபாகம்பெறக்
கற்பித்துன்னைதருளே
வாயாரவுண்டபேர்வாழ்த்துவதுகொங்கபோர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுசிற்கநின்வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்திநற்பெறுபேறுதா
றேயாதுபெறுவதொனமுறைபிட்டதாழ்பின்ன
ருளறுவதுகருமமன்று
மூபயநெறியிதென்னினுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (அ)

இன்னம்பிறப்பதற்கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மை குண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காதுசே யெனவளர்த்திடப்
பேயேனை நல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக்குண்டென்னின்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீப
மின்னும்படிக்ககண்டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடு தன்மிகவுநன்றிலையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறியனாற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (கூ)

வேராவைப்பெலாம் விதித்ததேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனமால
விளைந்ததான்மனதைநாடிற்

போதமேநிற்குமப்போதத்தைநாடிலோ
போதமுநின்றல்விளக்கும்
பொய்யென்றுதெய்வமதையாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்ந்து
மாதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனு நீயாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்றதாய் தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (ய)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னிழல்வைகினுங்
குளிர்த்தீம்புனற்கையள்ளிக்
கொள்ளுகினுமந்நீரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமட்டவார்
வந்துலவுகின்றதெனமுன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப்பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும்
வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய்விரும்பி வேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமு நின்னருளைமறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (யக)

சச்சிதானந்தசிவம்- முற்றுப்பெற்றது - ஆ௨ ாய.

தேஜோமயானந்தம்

மருமலர்ச்சோலை செறிநன்னிழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனத்திசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலையம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி
பருகிவருமமிர்தத்தையுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி

சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
　தேஜோமயானந்தமே. (௬)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
　னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடிகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
　மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
போராமலின்ற பரவெளியிலேமனவெளி
　பிறக்குவதலாதொன்றினும்
பின்னமுறவருவாது நன்னயத்தாலின்ப
　பேரின்பமுத்திநிலையுந்
தாராதுதள்ளவும் போகாதுறைவது
　தள்ளினும்போகேனியான்
றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
　தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
　தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
　தேஜோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
　கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
　கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம் வைத்தைந்துலோகத்தையும்
　வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
　விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையொடிருக்கலாமற்றொரு
　சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
　தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
　திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
　தேஜோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
　மில்லையெனுமில்வுலகமீ
தேதுமறியாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
　வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற்கடைப்பட்டநாயினென்று
　கைவிடாதுண்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளினுக் கென்னகைம்மாறு
　காட்டுவேன்குற்றேவலா

எல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயிற்
றுபாசவடிவமான
வந்தகாநீயொருப கட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (கூ)

மின்போலுமிடையொடியுமொடியுமெனமொழிதல்போன்
மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைமட
மின்னார்கள்பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவர்கள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கேனம்மம்மயென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்துமொழிவே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
யடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமையாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே, (ய)

பூத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநிழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தநெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமே
மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்ன
வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லறியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துமொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (யக)

தேஜோமயானந்தம் - முற்றுப்பெற்றது, ஆ௱உக.

———(*)(*)(*)———

வாசமேவிழுசலமானதாயானபின்
சுற்றுசோறிடு துருத்தியைக்
காலிரண்டுநவவாசல்பெற்றுவளர்
காமவேணடனசாலை
மோகவாசைமுறிபிட்டபெட்டகமு
மலமிருந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமிதத்துரும்பியை
முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனுமின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனார்
வனையவெய்யதடிகாரனானயமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொய்யைமெய்யெனக்கருதி
யையவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௧)

குறிகளோடுகுணமேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடு மிரும்பனற்
கூடலின்றியதுவாயிருந்தபடி
கொடியவாணவவறைக்குளே
யறிவதேது மறைவறிவிலாமையா
மாயிருக்குமெனையருளினா
லளவிலாததனுகரணமாதியை
யளித்துபோதனை யறிந்துநான்
பிறிவிலாதவணநின்றிடாதபடி
பலபிறங்க வருமுமலமாய்
பெரியமாயையிலமுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண்பறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துன
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐந்துபூதமொரு கானனீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடுவேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகு சோதியே
தொந்தரூபமுடனரூபமாகிகுறி
குணமிறந்துளவர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வதீதமுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடனாகிநின்றொருவிரு
மாதியேகருணாநிதியே

யெந்தையேபோல விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுந்
சிந்தையானதையறிந்துநீயுமருள்
செய்யநாளுமினிப்புய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௩)

ஐவரென்றபுலவேடர்சொட்டம
தடங்கமாக்கடலைமுட்டியா
யடவினின்று மலையருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபனி வெயிலினன்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்பரியை
கிரியையோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவுபானகனெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில்யாததற்குநல
சாரதித்தொழிநடத்திடும்
புத்திபூகமறிவற்றமுகமிவை
பொருளெனக்கருதா மருளணியான்
றெய்வனல்லருள்படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே, (௪)

ஏகமானவுருவானநீயருளி
னலனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகிலகோடி சிர்ஷ்டிசெய
வினையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளதுவரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேஜனனமானதோ
வனந்தமுண்டுகலஜனனமீறிதனு
ளறியவேண்டுவறியலா
மோகதாதிகருபாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்தபரமானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டிமிதுவினையியே
தேகமேநழுவினாலுமோநழுவி
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

வியமலட்சணமுமியமலட்சணமு
மாசனுதிவித்பேதமு
செகதுணர்ந்திரயபக்கமிட்டமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்

இயலுயிர்க்குவளர்மூலகுண்டலினியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினு
லெலலேயற்றுவளர்சோதிமூலவன
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
வயமிருந்துவருமமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்தவாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவாய்ச்
செயமிருந்துவருசித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௬)

எழிதிளைக்கட்ளிகர்த்தசெல்வமிக
வல்லலென்றொருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுரைபேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர்செல்வமும்முதவி
நோய்களற்சுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலைநின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்றுகுருவாயுணர்த்தியது
மின்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவரவந்தசீரருளை
யையுமையைவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேழைநமதடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௭)

எவ்வுயிர்க்கிரஞமூலகினென்னுயி
ரெனக்குழைந்திருகிநன்மயா
யிதமுரைப்பவெனதென்றயாவையு
யெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடைபயிலவன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையிமகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே
பவ்வவெண்டிரைகொடுத்ததண்டரளம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியுளநைந்துநைந்தெழு
பாவையொத்தசைதவின்றியே
இவ்வன்புருவமாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ

தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
　சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௮)
மத்தர்பேயரொடுபாலர்தன்மையது
　மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடுகாலமாதியை
　மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிதுநம்புமென்னையொரு
　மையரந்தகிலமாயையாப்
பாருபாரொனடக்கவந்தென
　பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ
சுத்தநித்தவியல்பாகுமோவுனது
　விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேனுமுனைநல்லகாதிகளுந்
　சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படிமயங்குமோவருளை
　நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
　சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௯)
பன்முகச்சமயநெறிபடைத்தவரு
　மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும்வாததர்க்கமிடு
　படிரருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்தினுயிர்வரவழைக்குமெம
　தருமனும்பகடுமேய்க்கியாத்
தனியிருப்பவடநீழலூடுவளர்
　சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
சொன்மயக்கமதுதீரவங்கைகொடு
　மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவருளியல்பதாகவுள
　சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின்முகமாயிருந்தகொலு
　வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
　சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௰)
சிற்சுகோதயவிலாசம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ - ாகூக.

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரகசியம்

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
　வங்ஙனேயொருமொழிபாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
　ருதுவிலேயென்னளவுமுகக்கட்டே
பாகாரும்படிக்கிசைகின்கிளிபோலென்ன
　மலர்ந்தமலரினடைவாசம்வயங்குமாபோத்

நேசகிபுலகமெங்குங்கலந்துதானே
நிறைவானந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. (௧)

ஆனந்தபதவுயிர்கடோறுமுயிராயென்று
மானந்தமிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போலுனிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. (௨)

பேறனைத்துமறுவெனவேயுதித்தளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிக்கெறிக்கேயென்னைவென்னே
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாநிட்டே. (௩)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயிறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணுதாற்றநாளு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திற்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமழுமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணிடருந்தமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே. (௫)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திகாணுதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூறுங்கருணைவிண்ணே (௬)

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
　　யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
　　பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
　　காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
　　விழுப்பொருளேயான்சொலும்விண்ணப்பங்கேளே (௭)

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
　　விளங்குசப்தரிஷிகள்கணவினைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
　　ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
　　கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றோ
　　செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரென்றும். (௮)

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
　　றெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
　　லடுத்தநூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
　　வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
　　யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (௯)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
　　யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
　　பண்புறமுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி.
மயலறுமந்திரஞ்சிக்ஷைசோதிடாதி
　　மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
　　லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ (௰)

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
　　றிலதெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
　　வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்றும்
மிந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
　　மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
　　தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம் (௰௧)

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
　　சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானொன்றாகப்

பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டவில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்ன
வெசமயத்தவர்களு நம்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
கண்டவுடனனந்தங்காண்டலாகும் (௰௨)

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ளபடியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நால்சொலும்பதிபாங்கடவுளோ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டிவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவன்வைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி (௰௩).

ஆகியசற்காரியவுருகத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயென்னாளுமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுமற்றியாதப்
பாகமிகவருளொருசத்திவந்து
பதிந்திதென்கொலென்றுமப்பான்மையென்கொல் (௰௪)

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடன்சகமாயைநாலுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ருனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
முள்ளொன்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீயென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும்வனமென்றும். (௰௫)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாறு
மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாறாமாறி
யலையலையாயடிக்குமின்பந்துன்பமென்று
மதைவிளைக்கும்வினைகளென்றமதயினத்திரட்டுத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
சாதகமென்றும்மதச்சாத்திரமாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கட்டுமுநன்மணிவென்கனிக்காணும்போதும். (௰௬)

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவினையுமதைக்கட்டோடேதான்
வீணினிந்கர்ப்புமலபடுவிப்பட்ட
விக்கதெயல்காணவொருவிவைகட்டாட

ஊணுறக்கமின்பதுன்பம்பேருராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணாவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து. (௰எ)
வந்தெனுடல்பொருளாவி மூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யடித்தகுணத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பான்மையேயாம். (௰அ)
அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதலிலையாகியாதின்பாலும்
பிறியாமற்றன்னருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
நெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்நாளு
நிர்க்குணநிற்குணம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தத்தீர்கவென்றே. (௰கூ)
பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்
சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. (௨௰)
இல்லையில்லையென்னினொன்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயன்றெனென்னத்
தோன்றுதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவ்விதத்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளங்குந்தானே. (௨௧)
தானேதன்மயமேயல்லாமொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்று
ஞானஞாத்துருஞேயமற்ற
ஞாதுருவுங்கழுவாமனமுழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானலதுவாவரதுவேசொல்லும் (௨௨)

அதுவென்று மிலதுவென வெவ்வாறு நிகழுஞ்சங்கை
யாதலினா லதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனகனாதி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிதிலே யெனவுமென்னை யாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற் பரமானந்த
கதிகண்டு கொள்ளவு நின்னருள் கூரிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேனோர் கணமும்பாரேன். (௨௩)

பாராதிவிண்ணனைத்தும் பார்க்கத் தக்க
பரியமட லாவெழுதப் பார்க்கப்பார்த்து
வாராயோ வென்பிராண நாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத் தென்னையுநீ யாளவைத்துக் கொண்டு
பூராயமாமே லொன்றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போ னெஞ்சம் புலம்பியுள்ளே
நீராளமாயுருகிக் கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன் (௨௪)

ஆயுமறி வாகியுன்னைப் பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம் பெற்றவன்ப ரைப்போலென்னைத்
தீயகொலைச் சமயத்துஞ் செல்லச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செய்வேன்வாழ்வான்
காயிலை புன்சருகாதி யருந்தக்கானங்
கடன்மலை யெங்கேயெனவுங் கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம் போற்கிடந்து புரள்வேன் வானின்
மதிகதிரை முன்னிலையா வைந்துநேர. (௨௫)

நேரோதா னிரவுபகல் கோடாவண்ண
நித்தம்வர வுங்களையிக் கிலைக்கேசனைத்தா
ராரேயங் கவர்பெருமை யென்னேயென்பே
னடிக்கின்ற காற்றேநீ யாராலேதான்
பேராதே சுழல்கின்றா யென்பேன்வந்து
பெய்கின்ற முகில்காளெம் பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணை பொழியச்செய்யுந்
சாதகமென் னேகருதிச் சாற்றுமென்பேன். (௨௬)

கருதரிய விண்ணேநீ யெங்குமாகிக்
கலந்தனையே யுன்முடிவின் காட்சியாக
வருபொருளெப் படியிருக்குஞ் சொல்லாயென்பேன்
மண்ணேயுன் முடிவிலெது வாயங்குமாங்கே
தரியவறிவுடைச் சேடனீற்றிறுண்மை
சொல்லானோ சொல்லென்பேன் கருதிடேநீ
யொருவரைப் போலனைவருக்கு முண்மையாமுன்
னுளையன்றே யுன்முடிவை யுரைநீயென்பேன். (௨௭)

உண்ணாயிரங்குறு பெருமைபெற் றுத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்ற கடலேயிவ் வுலகஞ்சூழக்

கரையுமின்றியுன்னைவைத்தாரியாரோயென்பேன்
  கானகத்திற்பைங்கிளிகள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டனங்காளோதிமங்காடுது
  மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
  பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். (௨௮)

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
  யோட்டுதல்போலுன்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
  வயங்கவிட்டுவைக்கியமுன்னிவருந்திநிற்பே
னருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
  யானுளனென்றும்மெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைகட்டென்றுமென்னுற்கட்டிப்.
  பேசியதன்றேயருளாற்பேசிற்றன்றே. (௨௯)

அன்றுமுதலின்றைவரைச்சனனகோடி
  யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்றைவரைமுத்திபின்றேயெடுத்ததேக
  மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றுமனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
  தொழும்புகொளச்சீகாழித்துறையேதூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
  சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. (௩௰)

தேவர்தொழும்வாதவூர்த்தேவேயென்பேன்
  றிருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவென்வாக்குடனேவந்த
  வரசேசும்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணகிரியேமற்றைப்
  புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
வோவியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே
  னேதரியதுயர்கெடவேயுணர்க்குமுன்னே. (௩௧)

ஓதரியசுகர்போலவேனேனென்ன
  வொருவரிலையோவெனவுழைப்பேன்றனே
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
  பிறவாதோவாலடியிற் பெரியமோன
நாதனொருகரமுலகம்பார்க்கவிச்சை
  கண்ணேனேவென்றென்றேநாணுவாகிக்
காதன்மிகுமணியிழையாரெனவாடுற்றேன்
  கருத்தறிந்துபுறப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும் (௩௨)

தாலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
  கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுந்தைசவமுதன்மதங்களாகி
  மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி

சாலமிருமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடிப்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. (௫௫)

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரகசியம் - முற்றுப்பெற்றது. ஆ-

(*)

தேன்முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றும்பைங்காட்செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னைநட்டியவகிலமாயை
கான்முயற்கொம்பேயென்கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுளரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும். (௧)
வேண்டுவபடைத்தாய்நீநின்னைதவிர்ப்பபடுபராக்கானத்தைக்
காண்டகவழித்தான்முக்கட்கடவுடானினையவாற்று
லாண்டவனெவனேயென்னைகுறிகிலாநிலையே
யீண்டியவல்லலிரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய். (௨)
கண்டனவல்லவென்றேகழித்திடுமிருதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும் பறந்தனமாயையோடே
வெண்டலைவிழிகைகாலில் விளங்கிடநின்றனியாவன். (௩)
விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிநடுமுச்சாகக்
களங்கமிறுருவந்தானேகனமாய்ப்பொலியப்பூமி
வளர்த்தானென்னையுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி. (௪)
மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கைகண்
முறைமயினேங்கநாதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங்
குறைவிலாவணநிறைந்து கோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாமியார்க்கு மிதயசம்மதமீதல்லால். (௫)
அல்லலாந்தொழிற்படைத்தே யழிக்கவுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்க வருபவர்கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிவேலை தொலைந்திடாதிருளிங்காது
நல்லதுமாயைதானுமென்னவந்துமிற்கும். (௬)
நானெனநிற்குஞானஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான்
றேனெனருசிக்குமன்பாற் சிந்தைநெக்குருகுமவ்வண்ணம்
வானெனாநிறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே (௭)
இன்றெனவிருப்போமென்னி மென்றுநுண்ணியமாமுத்தி
நன்றெனுமிதுமன்றி நாமுன்னேபெருமவிதலைந்
நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தாமுத்தியென்னி
னென்றுமிருவரைநான்கேட்க வுணர்விலேகுறைவுமில்லை. (௮)
இலையொன்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாயிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாக னன்சொலுநெறிக்குவீணிது

றெல்லையெனுகமாதி தொடுப்பதென்மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திடுவனந்தோ. (௯)

அந்தணர்நால்வர்காணவருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானின் வியம்பினனென்னைப்படைத்த
தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனீநுந்தையன்றோ
பந்தமில்சித்திமுத்தி படைக்கநின்னருள்பாலிப்பாய் (௰)

தேன்முகம்முற்றுப்பெற்றது - ஆ - ௱௭௪,

பன்மாலை

பன்மாலைத்திரளிருக்கத் தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பட்சமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந் துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யென்னைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (௧)

கருணைமொழி சிறிதில்லேனீதியில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமும்மலமுங் கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (௨)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவல்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே, (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேனேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றேன்மேற்கதியுந்தடையதாமே
ஊழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
பாழ்வலதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசிறைனே. (௪)

காணுமிங்கெனுமாக்கைநெனைக்கேல்லைவைத்தாய்
மெய்யிலுறிவினையெனவேயெவ்விளையாட்டு
பூணுமுடற்சுமையென்றிதென்னைவைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றுபடுத்தொன்னைவைத்தா
யாணுமையாயிலதிலபேத
மன்னத்திறுமன்றுந்தானுமியல்பேனாந்தத்
தேனுமிப்பாவிசிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்தித்திக்குமொன்றே. (௫)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளேனீயுன்பாலன்பா
லின்றுதன்மைக்கிரங்குமவராக்கியமிலையே
ளிவர்க்கியலைவேண்டிமிக்கிலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிக்கெதிபோர்குணமுற்றில்லை
யிதிக்குவார்கைப்பிள்ளையேகோவேதா
கன்றுமனக்குடைந்தேகவைநின்றுற்பொற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்கிறேனே. (௬)

உற்றதுணைநீயல்லால் பற்றுவேறின்
றுன்னைவன்பன்றனாலகத்தேதேடியாத
கற்றதுங்கேட்டதுந்தருக்கேதுவாகும்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுந்த
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தப்பரம்பொருளேநாணுதி
சுற்றமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேரக்
தொழும்புகொள்ளுங்கருணைமேசோதிக்குன்றே. (௭)

குன்றுருவாயருவாய்நானாக்
கொழுந்தாகிய ஐசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையறியவல்லார் நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்து மோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. (௮)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலந்தீர்ந்து
தெளிந்திருக்கும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேதீ
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியின்றாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றனக்கட்டு
வார்த்தைசொன்னசுகம்வருமோவருந்தினேனே
விரையிலேயிருத்தி நிருவிகற்பமான
வின்பநிட்டைகொடுப்பதையாவேந்தனேயோ. (௯)

எந்நாளுமனக்கரவுமையானந்தனோ
வெந்தாளோதகிவருநாளெளியேனென்றுதன்

இற்றைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பகால்சற்றல்லாற்
றடையாறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே.. (அ)

பன்மாலை முற்றுப்பெற்றது - ஆக எ௮ச.

நினைவொன்று - ஞானிகளிடம்

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினைகமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளாகிற்கடையருமோட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்பவருள்வடிவானதுமேற்
றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
வினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலையம்
பெற்றாரேபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமன்னெஞ்சொற்கொண்டே.(க)

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியேமலமொழிக்குமொழிக்குமெனமொழிந்த
குருமொழியேமலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங்
கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியுங்குனக்கில்லைமொழிக்குமொழிருசிக்க
கரும்பனையசொற்கொடினைக்காட்டவுங்கண்டனமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லையுன்னைவிட்டுநீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நில்லே. (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலையென்றனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்யன்றேநிலையாமதாநிற்கக்
கல்லாதேயென்படித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றேகண்டனையுமன்று
சொல்லாலேபயனில்லைசொன்முடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமர்க்கடம்போற்றொட்டதுபற்றுநில்
லெல்லாருமறிந்திடவேவாய்ப்பறைகொண்டடித்தி
யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமக்கிடமென்றிருந்தே (ங)

இடம்பொருளேவலெக்குமிங்குமடம்புகுதாயெனவே
யெங்கேயகப்பட்டாயிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலேயஞ்சாதேநிராசை
மன்னிடமேயிடமந்தமாகிலத்தேபொருளுந்
திடம்பெறவேதிற்கினெல்லாவுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிக்கிலையின்றோர்சனகன்முதன்முனிவர்

சடம்பெருமாமாயையென்னவுநீபோசக்
கட்டானவிகளபந்தக்கட்டவிழப்பாரே. (௪)
பாராதியண்டமெலாம்படர்கானற்சலம்போற்
பார்த்தனையேமுடிவினின்றுபாரொதுதானின்ற
தாராலுமறியாதசத்தன்றேவிதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்துமதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகவுநீமற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைகாட்டாதே
யோராதேயொன்றைநீயொன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)
உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாங்காண்கமலியாமிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்முழ்கியின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெதிர்த்தெடுத்தெடுத்துவின்னவும்னையின்றிக்
கொள்ளைகொண்டகண்ணிருந்தமபயலையுமாகிக்
கும்பிட்டேச்சகம்பொயெனத்தம்பட்டமடியே (௬)
அடிமுடியுநடுவுமற்றபவெளிமேற்கொண்டா
லத்துவிதவானந்தவிந்தமுண்டாமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொருகுறையுமில்லையெடுத்த
கோலமெல்லாநன்றுக்குக்குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போலவருமுதயம்பெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுங்காலுமலரியாம்
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணம்வருமே. (௭)
வரும்போமென்பனவுமின்றியென்றுமொருபடித்தாய்
வாநுதித்துவதைநோக்கருங்கிலவெளியா
யிரும்போகல்லோமரமோவென்றுநெஞ்சசக்கனன்மே
விட்டமெழுகாவுருகுமின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போசற்கண்டோதீஞ்சருக்கரையோதேனோ
கனியமுதோவெனருசிக்குங்கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா
ரரும்போநன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கன்னி
யமுதோவோபர்ந்தவர்க்கேகலங்கலைதான்விளங்கும். (௮)
தாயையுமின்புலகமொருமுகமாகத்
தன்னையறிந்தடைக்கலிக்குந்தலைமையதுவான
கோனுகமொருமுகமிக்குண்டெனவும்யுங்
கூட்டியதானோகமுடிவிற்குலவுறமெய்ஞ்ஞான
வானகவம்முதமேலிற்குநினைகம்மான்
மதிப்பரிதாமெனமோனமணலத்தறாநல்லமனமே
யாறுஞானநடையென்றமுந்தாதேபுண்ணம
யறிவித்தவிடந்தருவாயதுவிடநானறியேனே. (௯)
நினைவொன்று - முற்றுப்பெற்றது. ஆக ௯.

பொன்னைமாதரை

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவனுன்னருட்டூவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே. (௧)

தன்னதென்றுரைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினார்
பின்னையுய்கிலன்பேதையராவியே. (௨)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டமிர்தருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. (௪)

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. (௫)

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றோரருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற் * சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே (௬)

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லநீயென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே, (௭)

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. (௮)

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனையருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கெங்ஙனேநேர்மையா
நன்றுநீதரவைத்தநடுவதே, (௯)

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனானருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. (௰)

* சோங்கு - மரக்கலம்.

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேயுனை
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்விலிச்சைவைத்தேன்மன
கம்பியாவெளிற்றென்கொல்செய்வதே. (௰௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றன்றுமறிவின்றி
வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே (௰௨)

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (௰௩)

இல்லையுண்டென்றவர்பங்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பனியான்
செல்லவேசெறுநிக்கறிவேனெனாங்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (௰௪)

வேண்டுஞ்சீருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டைநீயுன்னடியவனென்று
ஆண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. (௰௫)

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
சனத்தசீருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. (௰௬)

நெஞ்சகத்துனைநேசித்தமார்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேநின்றசிற்சுகவாரியே. (௰௭)

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதாநின்சின்மயத்தேயென்றோ
லாரிலேயுளதாவித்திரளதை
யோரிலேயெனையாண்டவொருவனே (௰௮)

ஒருவனென்றுரைத்துள்ளங்குவிப்பவர்க்
கருள்வரோவெனையாருடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கிறே
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே (௰௯)

இன்றுனக்கன்பிழைக்கிலனென்றே
யன்றுதொட்டனையாராரசேபொன்று
நின்றதம்பியநிலைக்கைவிட்டான்
மன்றவெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. (௨௰)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்மைக்காலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுய்வனே

சூழ்த்துநின்றதொழும்பனையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. (௨௧)

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேபுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. (௨௨)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தேனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானதெய்வத்தைநாடிவஞனெனும்
ஈனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்வொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. (௨௪)

அன்னையப்பனென்ஞ்வித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனத்தக்கதே. (௨௫)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தனற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழியாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றாய்நிறைவானதே (௨௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே, (௨௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினோடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவர்தன்மயமாமதே. (௨௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுமனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே, (௨௯)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினே
போரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொல்வாயிலையையனே. (௩௰)

ஐயமற்றவறிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ஙனேயுய்யவென்னதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருள்பயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதற்செல்வமே, (௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சியைப்பெறுதல்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. (௩௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ
நெடியவாவென்னவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே, (௩௪)

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெருமாமலமாயவான்
சுத்தனேகல்வியாததுகற்கவே, (௩௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே, (௩௬)

பெருமைக்கேயிருமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சிரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுக்கமே. (௩௭)

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயம்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே. (௩௮)

கரையிலின்பக்கடலமுதேயினு
வரையினுன்னைவந்துகலந்திலே
னுரையிலாதவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேனடித்தேனென்னதன்மையே. (௩௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகம்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனையாருடையண்ணலே. (௪௰)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. (௪௧)

வாய்க்குமங்கைக்குமௌனமௌனமெல்
லாய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா

காய்க்குமின்பமுண்டோ கல்லடியனைத்
தோய்க்குமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே. (௪௨)

தூயதான துரியவழியெலுந்
சாயுகியின்பத்தனைநுபுகியென்றுந்
செயதாமிந்தச்சிவத்திரளன்றே
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. (௪௩)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குத்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே (௪௪)

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வந்
சையிறற்றொழுவுங்கருதேன்கண்டாய்
பொய்யனாகிலும்பொய்புரையேன்சுத்த
மெய்யனானுனக்கேவெளியாகுமே. (௪௫)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவல்லேகற்றகல்வியே. (௪௬)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே, (௪௭)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளொருவிருக்கின்றமேனியொருபாங்
குருவைமுக்கணங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றசன்மமிங்கில்லையே. (௪௮)

சன்மமேதுகடுநரதுகேமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோநாதமெய்த்தாம்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணநாதனிருக்கவே. (௪௯)

நாதகீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. (௫௰)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரேபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. (௫௧)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. (௫௨)

ம

கலந்தமுத்திசருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றமைப்பொலனே
அலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. (௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெனல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவம்
ஏதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. (௫௪)

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்வென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெளிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துதாக்குந்தயாமுக்கணாதியே (௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவரிதேழைசதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே (௫௬)

காக்குநின்னருட்காட்சியெல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின்
ராக்கமேமுக்கணானந்தமூர்த்தியே. (௫௭)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னானந்த
மோனஞ்சுன்னமுறைபெறமுக்கணங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனால்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினாற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமயநின்முத்தி
சுகத்தினான்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (௬௰)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமைபற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௬௨)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்

பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிகண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கேர்பதிறாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே, (௬௪)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பாதம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனே
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. (௬௬)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. (௬௮)

என்குமென்னையிகனுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே, (௬௯)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிகாதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. (௭௰)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தகாமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. (௭௧)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொலவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருளவாயிருளேகவே. (௭௨)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே. (௭௩)

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைபொருட்டோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (௭௪)

கண்ணுள்நின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுநின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்காண்டொழுந்தெய்வமே. (௭௫)

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவதென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனையுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வரென்பதுமாறுணர்ந்தேனுற்றே. (௭௬)

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோகமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. (௭௭)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
ளுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே
மற்றுவேருளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. (௭௮)

பொன்னைமாதரை-முற்றிற்று-ஆக-உ௭௧.

ஆரணம்

(*)

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே
பூரணவழிவிற்கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே (௧)

இடமொருபாகமருளன்னைக்கிட்ட
டென்னைத்தந்தையுநின்றும்
கடமுறுமகிமைபடைக்குமம்மை
தன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருருசோதிக்கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகிறிற்கிடக்கக்
கடனெறிதொலைப்புமைப்பெருந்திணையைக்
கவர்ந்தெனையாட்படுத்தனன்கடவுளே. (௨)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்
களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணக்
காட்சியேசாட்சியேயறிஞ
ருளம்பெருந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
ருண்மையேயுள்ளவாறிதுவே, (௩)

உள்ளமேநீங்காதென்னைவாவாவென்
றலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிபரப்பே
கருவெலாக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவிழாதெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பாக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பொருமை
யிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறவேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்திலுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
ருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மழித்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழித்திடிற்சுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிறிலாசமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்

புன்செயன்மாயைமயக்கிலென்செயலாற்
பொருந்துவேனாயிதொருகாலம்
பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேகன்னிலைபெறுநின்
றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்திணையதனுங்
கருவுருவாவதெனக்கில்லையிந்தக்
காயமோபொய்யெனக்கண்டே
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவனுகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பனைப்பருகுமாரமுதே. (௰)

ஆரணம் - முற்றுப்பெற்றது. ஆ. ௨௫௧.

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
அல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுநிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனார்க்காளாக்கினையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோகிலமுதேநினைக்குறிப்
பிறிவற்றிருக்கவெண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (௨)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பொருளாற்
றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருந்திரப்பாவோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டபரப்பான
விசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே. (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடவாரிரவும்பகலுந்தோற்றமற
வன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பற்றஞ்சேரொனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே

கொழுந்திகழுவெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாட்டற்
றொழுந்தசுடரேயிமயவனாயென்றாய்கண்ணுக்கினியான
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (௫)
தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினுஞ்செவிகொள்ளாதென்னேகூறாயே
கூறுநின்றவிடக்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்துதடு
மாறுநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கண்ணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே. (௭)
வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகுடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நானேதென்றிங்கறியேனேநம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (௮)
கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
யெண்டோள்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினைக்கவெவ்வாறு
தொண்டாய்ப்பணிவாரவர்பணிசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (௯)
சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையேநினதருளால்
வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலகவியப்பனைத்து [ன்
மேட்டிக்கடங்காச்சொற்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்வே

சொல்லற்கரிய-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௨௬௧

வம்பனேன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டுமன்னருள்வெள்ளமாய
வும்பர்பாலேவல்செய்யென்றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தேனினியென்றுங்குறைவிலேனே. (௧)
குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக்கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமுழ்கித்துளைந்துநான்றேன்றுவாறுள்
றுறையிலேயுணர்த்திமோனவொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (௨)
இருநிலமாதிகாதமிறதாயிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூயபேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமசந்தானண்டக்கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே. (௩)
வஞ்சனேனழுக்காறுதிவைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனேனறிவின்மேன்மேலெனக்குநெக்குருகுப்பண்ணி

வஞ்சகிசெய்புன்னையுமருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபராமுணர்கே. (௪)
உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீகொடுத்தருசேலென்றுகாணங்கணோ
மனக்கிலேசஞ்சலக்கமாதவற்கிரண்டாய்ப்பிறந்து
தனக்குமோக்கில்லையென்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)
வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
சூழ்வினைப்பருதிகெட்டிடுங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயகீர்த்தித்தமையுணர்ந்தோர்சட்செல்லாக்
கூழ்வெளிப்பொருளேமுத்தட்சோதியேயமரரேறே. (௬)
ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
கூறுகற்சாக்குதற்றுகஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணக்கோயுன்றன்றுணைசமூலகுறுகினல்லா
லாறுமோதாபசேர்பயமகலுமோவல்லறுனே. (௭)
தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பால்
ஞானமுக்தேவிட்டாவின்பானமையுதல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்திருசொற்பசுகிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியேநடத்திறனே. (௮)
நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநிறைந்தாண்மை
இடத்துடனகிந்தானந்தத்தெள்ளமுதயிந்திடாதே
விடத்திரளினையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளர்வோதனியனேனே. (௯)
தனியனாம்பொருளேமாறுதந்தணநுங்கருணைபூத்த
வினியதாற்பரமேமுக்கணைக்கதையேயினைக்கன்பின்றி
நலிபெருங்குணங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே. (௧௦)

வம்பனேன்-முற்றுப்பெற்றது-அ-ம் கூ௧௧.

சிவன்செயல்

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனுறு
மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனாசைவெள்ளக்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனைவிட்டுவிட்டுப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)
பாவியேனிவியன்செய்கேன் பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச் சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேனிறையவந்த வமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவியோஞ்சமயந்தாழ்ந்துச்சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே (௨)

வேறு

இடைக்கிடர்தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுக் [illegible] சாலை; மடைத்தனனினிநைவிடேனுனக்கேயபயமென்வஞ்சகிசெய்துள், நூடைந்துடைந்தெழுதாசிதிரப்பாலையொத்து [illegible]

வறநீற்பத், தொடர்ந்துநீயெனையாட் கொள்ளுநாளென்றோ சோதியேயாதிநாயகனே. (௫)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம்யாவுமற்றகம்புறநிறைந்த,சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான்றோன்றலேயுன் சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாதென்னைக் கைவிடன்முறையோபுன்மையேனென் செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்ற தன்றியும்புலன் சேர்வாயிலோரைந்துங்கொடிதே. (௬)

வாயிலோரைந்திற் புலனென்னும் வேடர்வந்தெனையீர்த்துவெங்காமத், தீயிலேவெதுப்பிப்பொருளொடுங்கின்னச் சிந்தைநைந்துமெய்ம்மறந்து,தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன் றமியனுங்கருணையாமன்று, ரூபகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (௭)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடு நாட்டமேநாட்டத்துணிறைந்த,வானமேயெனக்கு வந்துவந்தோங்குமார்க்கமே மருளர்தாமறியா, மோனமேமுதலே முத்திநல்வித்தே முடிவிலா வின்பமேசெய்யும், தானமேதவமே நின்னைநாளினைந் தேன்றமியனேன்றனை மறப்பதற்கே. (௮)

மறமலியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும்வந்துநின்னன்பர் தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்த றற்புதநிட்டையினிமித்தந், துறவதுவேண்டு மௌனியாயெனக்குத்தூயநல்லருடரினின்னம்,பிறவியும்வேண்டும்யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே

பெற்றவர்பெற்ற பெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணைவாரிதியே,கற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலேஞாதுருஞானஞேயங்க, ளற்றவக்குறிகட்புடைக்கப்பே யனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோநானே.(

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டு மன்புடைச்சோதியே செம்பொன், மன்றுண்மூக்கண்ணுங் காளகண்டமுமாய் வயங்கியவானமேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர்நினைவே நேசமேநின்பரமயானே. (௯)

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவிலியாதினுமிருந்தபேரொளிநீ தானெனனிற்குந் சமத்துறவென்னைக்கன்னவனைக்கவுந்தருங்காண் வானெனவயங்கி யொன்றிரண்டென்றமார்க்கமா நெறிதந்துமாறுத்,தேனெனருசித்துளன்பனைக்கலந்த செல்வமேசிற்பரசிவமே. ()

சிவன்செயல்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ௯-௱௪௰௧.

—(*)(*)(*)—

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானாயெங்குநிறைந் தன்னாற்கரியபரவெளியா யுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியேனு னின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளாவிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ. ()

நினைப்புநினைப்புக்கெட்டாத நெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினைகளைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கம்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போகமென்னுமிருவினைமை மன்னுமொருதன்மைத்தாகி
கரும்போதேகேறுமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துபலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே, (௩)

அரியுக்கரமோ நானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையிறேற்
பிரியுக்கரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாச்
செறியும்பொருணின்னையன்றிச்செறியாப்பொருளொன்றெனும்பெ
ற்றை,நெறிநின்றொழுகவிசாரித்தானினக்கோ வில்லையெனக்காமே.

எனதென்பதும்பொய்யானெனல் பொய்யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்
டி,நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன்
மனதென்பதுமோவென்வசமாய் வாராதையநின்னருளோ
தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியெனவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலுடையாய்பா
ழ்ப்,பொய்யும்வாவுமழுக்காறும்புடைபட்டோடுமென்னெறியாய்,
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற்
செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயரந்தீர்ந்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவி சினந்துசினந்து போர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருளவாய்க் குமெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவைபரை ப்பொருளென்றெண்ணுமொருபா
வி, யிருளைத்துரந்திட் டொளிநெறியை யென்னுட் பதிப்பதென்று
கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர் நெஞ்சந்தித்தித் துருகத்தெவி
ட்டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே()

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்க ளறியவிடத்தையமுதாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோரயாவிக்குரியோய்கேன்
காராகிரகவலையினிடைகட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா
மோராலொருநாள்கையுணவேற்றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே(

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யானுமினவென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாக வருளாய்நில்லாதழிவழக்காய்
மனதுட்புகுந்துமயக்கவுமென்மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னே
தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேநன்னந்தனிமுதலே. (௰)

தன்னையொருவர்-முற்றுப்பெற்றது-ஆரு-௬-௨௧.

ஆசையெறும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ்செனவுமனதலையுங்கால
மோசம்வருமிதனாலே கற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்கான
நேசமுநல்லவாசமும் போய்ப்புலனாயிற் கொடுமைபற்றிச்சிற்பரந்தோ
தேசுபழுத்தருள்பழுத்தபராபரமே நிராசையின்றேற் றெய்வமுண்
டோ.(க)

இரப்பானுக்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள் செயெனவேசற்றேதான், புரப்பான்றனருணடியிருப்பதுபோலெங்குநிறை பொருளேகேளாய், மரப்பான்மை நெஞ்சினன்யான்வேண்டுவகேட்டிரங்கெனவேமௌனத்தோடேம், தரப்பான்மையருணிறை விலிருட்பதுவோபராபரமேசகசநிட்டை. (உ)

வேறு.

சாட்டையிற்பம்பர சாலம்போலெலா
மாட்டிவாயிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமென்றவருட் செயலினிற்சியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே (௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியாத நிலிநான் ஞானமெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ் தொருசொல்லு ரைத்தனையே யதனையுன்னியுருகேனையா, வன்னெஞ்சோ விரகாத மரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோ வைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மண்ணாங்கட்டி நெஞ்சோவெனது நெஞ்சங் கருதிற்றானே. (ச)

வேறு. வாழிசோபனம்வாரு நல்லன்பர்கள்-சூழவந்தருட்டோற்றமுஞ்சோபன, மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா, லேழையேன்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம். (ரு)

வேறு. கொடுக்கின்றோர்கள் பாற்குறைவையன்றி யானெனுங் குதர்க்கம், விடுக்கின்றோர்கள்பாற்பிரிகிலாதுள்ளன் புவிடாதே, யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க, றொடுக்கின்றோர்களைச் சோதியாததுபரஞ்சோதியே. (சா)

வேறு. உலகமாயையிலே யெளியேன்றனையுழலவிட்டனையே யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னை யுமிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்பைந்தொடி கண்ணினை தேக்கநாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத்து சங்கட்டுமப்புனையரு ளானந்தசோதியே, (எ)

வேறு.

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பல்காலுநெஞ்சே நான்மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றாய்ச்சூட்டாதசரணுன்போந்த, வந்நிலையேநிலையந்த நிலையிலேசித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையிதன்றியிலைசுகமென்றசுகர்முதலோர் நாடினரே, (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமலியா னெனும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போலமணங்கிடப்பவின்னமின்னம் வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய் நின்மலமா யகண்டிதமாய்ச் சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவனந்தன்மயமா யருள்பழுத்துத்தழைத்தவொன்றே. (கூ)

வேறு. இக்கரைசாபுரி யென்றுயிர்த்துணையுஞ் சஞ்சலைத்துநீர்க்க, வந்தபேதஞ்செய்தடலே பொய்யலான் மற்றெருதுணைகாணே, எந்தமாதிருமைமைபருளும் சோதியேயாதியேயடியர்கள், சிந்தையேவிய தாயுமானவனேயுஞ் சிதகிரிப்பெருமானே. (௰)

கடவிலாவிலையமைத்து மேற்குயிலையுமுங் காருயிலேக்கருக்கப், பொதுபொன்றிமொக்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதன்ம மாதுமாதவிபக்கிலமாடமாளிகைருழுலும், சேதுமேவியகாலதுவக ஏற்றனேசிக்கைச்செய்மட நெஞ்சே. (௰௧)

வேறு. அண்டமுமாயப் பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக் கொருயிராயமர்ந்தாயானும், கண்டவராற்கேட்ட வரராருணாறு நன்னேக்காணப்பெல்லாலென்னபிவரற்காணப்போமோ, வண்டிலைமணிமாடம்பஞ்சல்வறேடி மலைவிபோகுக்குடியிருக்கு வனைகதி பொற்றும், புண்டரீகபுரத்தினிறுதாந்தமெல்லைப்போதாந்த நடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. (௰௨)

வேறு. பொயிர்ப்பெரியைம் புலக்களியைப்புக்கிக்கவராத் துக்கிமுதகுமக்குமிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாமா விருப்பெரிது ஷிவுக்கரியவாய் பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப், பிறிவற நிறைக்கும் பெருங்கருணை யெம்மானையெம்பெருமானே. (௰௩)

வேறு.

உரையுணர்விறந்தநம்மையுணர்பவருணர்விறுமிட
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடு முர்த்திலேயாருப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்த பானுவேவுன்னைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவதெஞ்ஞான்றுசிறியனேனே (௰௪)

கேவலசகலமின்றிக் கிரோடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய் மேவிடமேலாயின்பத்
தாவிடமின்பாகித் தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமெளனிசெய்யபொற் சேவடிசிக்கைசெய்வாம், (௰௫)

கேற்றமாகின்றுமாளா [illegible]
போற்றலேஸ்லையக்கைபொக்கிலென்விளைகால
மாற்றிலேலன்கண்டானந்த வண்ணவெயவளவிலாமாயைச்
சேற்றிலேயின்னமிழ்ந்துதிக்கவோ சிறியனேனே. (௰௬)

வேறு-போதமென்பதே விளக்கொளி [illegible] மயிர்த்தைப்போல்கருணைக்
கிறிலாவினக்கெடுத்திருப்பெட [illegible]
தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தலியாமை
யேதுமின்றியென் றெம்பிரானசருதியேயியம்புமே. (௰௭)

கருதிசெயிவரகமங்களே [illegible]
மொருசாரிப்பொருளானையிதென்னவாயுண்டோ
பொருந்திநாட [illegible]
கருத்தெட்டபார்த்தைபொருளாலைவர்க்காணபார், (௰௮)
மின்னின்பேர்ன்றவுதிமென் [illegible]
முன்னைப்போன் [illegible] பொருவில்லையென்றோர்ந்து

பொன்னைப்போனுநின் போதங்கொண்டுன்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றுள வேழையரையவிங்கெவரோ. (௧௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
நீயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னாயனேனெனையாளுடை முக்கணாயகனே. (௨௰)

வேறு.

காந்தமதைகயெதிர் காணிற்கருந்தாது செல்லு மந்தக் காந்தத் தொன்று,தேய்ந்தவிடம்மெங்கேதா னங்கேதான் சலிப்பறவுமிருக் குமாபோற், சாந்தபதப்பாம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமதகா ற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற் பேசாமைமின்ற நிலை வாக்குமன்றே. (௨௧)

வேறு.

பொற்புறுங்கருத்தேயகமாயதிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையொன்விழிகதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்திலுஞ் சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்த வினைவந்தவாறென்கொனிமலா. (௨௨)

வந்தவாறிந்த வினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுமெல்லா வுள்ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னெந்தவாறுகண் டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித் தற்பராவுய்குவேனேழை. (௨௩)

வேறு.

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந்
தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி
நல்லார்கள்வையகத்தேயிருக்கவைத்தாய்
நன்னெஞ்சர்தன்னலமுநானுருவேனோ
வில்லாளியாயுலகோடியிளையின்றிட்
டென்னரியயோகினுக்குமிவனேயென்னக்
கல்லாலின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக
கற்பகமேபராபரமேகைலைவாழ்வே. (௨௪)

சாக்கிரமாநுதலினிலிந்திரியம்பத்துஞ்
சத்தாதிவசனதிவாயுபத்து
நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடு
நின்றதுமுப்பானைந்துநிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து
மடுந்தனசத்தாதிவசனதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட
நுகல்வரிருபத்தைந்தாநுண்ணியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ்
சொல்லரியபுருடனுடன்மூன்றதாகும்
வழுத்தியகாபியிற்றுரியம்பிராணனோடு
மன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு

மழுத்திறமுலப்கன்னிற்ஞுரியாகந்த
மகளிடையெபுருடனென்றியமருநானம்
பழுக்கமயக்குவாயிவாவக்கையுந்திற்
பாங்குபெறகருவிகிற்குமபரிகுதானோ (உசு)

வேறு.

இடத்தைக்காத்திட்டசுவாமெனப்புன்புலாவிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உஎ)

வாதனைப்பழக்கத்தினுன்மனமங்குமனத்தா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (உஅ)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனமினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யுதென்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம் (உகூ)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மலமிலாண்மைந்தர்மனைவியில்லானெனவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே (ஙய)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமன்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோசொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டிடுபொற்பொதுவெளிக்கு
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுமாட்டிக்குலத்தோய். (ஙக)

வேறு.

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைமட்டமனடுவேசும்மா
தானமருநிலைபிதுவேசத்திபஞ்சக்தியெனநீதமியனேற்கு [வி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேயிரும்பவுநான்முனைத்தோன்
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபாந்தேனே வந்தசனேனே ( )

வேறு.

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சகந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவொளியுருவனந்தம்
பொன்மயமெனக்குகாட்டா தெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தட்சிணைதிக்கமூர்த்தம். (ஙங)

வேறு.

சிற்றறும்பனசிற்றறிவாளனேதெரிந்தான்
மற்றரும்பெனமலமொனப்பெறுவாரிக்
கற்றரும்பியகேள்விபான்மதித்திடக்கதிச்சேர்
முற்றரும்பியமௌனியாச்சபாத்திடைமூழ்ப்பான். (ஙச)

மயக்குசின்றனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
ரயக்குமொன்றபாலொன்றிலையென்னலவழக்கே
வியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ. (௩௫)

வேறு.

அருள்வடிவேழுமூர்த்தமனைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலேதொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனக்கில்லைமுன்பின்வருநெறிக்கிவ்வழக்குத்
தெருளின்முன்னிலையாமுன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிகின்றேனே. ()

வேறு.

எத்தனைப்பிறப்போ வெத்தனையிறப்போ வெளியனேற்கிதுவரையமைத்த-தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை யறிவிலியறிகிலேனந்தோ-சித்தமும்வாக்குந் தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனாலாற்று - வைத்திடுங்கென்னை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான்பொருளே. (௩௭)

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்பவுந்தெனைக்கொடுத்துநீயாகா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேன்முன்னை யிருவினைவாதனையன்றோ, தீன்பொருளான வமிர்தமேநின்னைச் சிந்தையிற்பாவனைசெய்யு,நான்பொருளானே னல்லனல்லரசே நாணிறந்திருப்பது நாட்டம். (௩௮)

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே-கோட்டமில்குணத்தோர்க்கெளியநிர்க்குணமேகோதிலாவமிர்தமேநின்னை-வாட்டமினெஞ்சங் கிண்ணமாச்சேர்த்து வாய்மடுத்தருந்தினனுங்கே-பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்ததுபோற் பற்றயர்ந்திருப்பதெந்நாளோ. (௩௯)

என்னுடையுயிரே யென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெனுநெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன் கண்டமிர்தென்னக் கலந்தெனைமேவிடக்கருணை, மன்னியவுறவே யுன்னைநான்பிரியா வண்ணமென்மனமெனுங்கருவி, தன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள்வரமதுவேண்டும். (௪௰)

ஆசையெனும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௩௯௧.

———(*)———

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலாமாற்றியெம்பிரானே
நினைத்தெப்படியப்படியருளுதனீதம் (௧)

உளவறிந்தெலாநின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்தமளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற்கிவ்வணமமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங்காரொடுபுகலுவேன்றக்கோய். (௨)

எல்லேந்தாளினென்னெண்ணமென்றறிவிலாவேழை
தல்லனந்தனையறிந்திடவருள்புரிதியேற்றக்கோய்
தொல்லைநாளினருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தாளிகராவெனவாழ்த்துவர்கெழியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன்னடியிணைக்கன்புதானீட்டுக்
காதலன்பர்க்குக்கதியிலையிதெனக்காட்டும்
போதநித்யபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பரநாவெனவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (௪)

வேதமெத்தனைத்தனைசிரத்திலும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றியொன்றுநானினையேன் (௫)

நெறிகடாம்பலபலவுமாயங்குநெறிகளாஞ்
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங்காருனையறிவிலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லாவகைகலக்கின்றபெரியோய் (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
முரியபல்லுயிரெத்தனையமைத்ததற்குறுகி
வருவதெத்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிங்குவண்ணமேமனைமைத்தாய் (௭)

கணமதேனுநின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறுப்பார் (௮)

கன்னன்முக்கனிகண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்திற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெறலாங்கைமாறில்லையென்சொல்வேன் (௯)

தந்தைதாய்தமர்மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினற்பகாந்த
வெந்தீயெனயின்னமவ்வல்லலிலிருந்திச்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய் (௰)

ஐயன்றண்ணருள்வடிவினன்பொறுமையாற்றுலங்கு
மெய்யனென்றுனையையனேயடைந்தனன்மெய்த்த
பொய்யனுண்ணியவழிவிலனென்னைநாருக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய் (௰௧)

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவர்க்குமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின்றிடுமறிஞரென்னெஞ்ச
மன்றகாயின்பவுருக்கொடுநடித்திடவாழ்வேன். (௰௨)

தன்பிருக்கருட்சகசமேபொருந்திடச்சாமியே
மின்பிரகாசசுடரொளிதுசமயமென்னிதயக்

கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய் (௰௩)

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினையிழைத்தநாளென்றா
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (௰௪)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள்வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய் (௰௫)

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுனையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (௰௬)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிபர்க்குமுளக்கணேநடிக்கின்றாயுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணைவென்றிறைஞ்சு
நம்பினேனினிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (௰௭)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
னாடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயென்னினிச்செய்வேன். (௰௮)

களவுலஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங்கெனக்கமைத்தனையா
வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன். (௰௯)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனாயகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய் (௨௰)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேமொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
ஆதகத்தனாயாதினுமிச்சைமேற்றோன்றும்
பேதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௰௧)

தெளிவொடுகையோவறிகிலாளறிவிலான்சிறிது
மளியிலாவிவன்றிருவருட்கயலெனவுந்தோ
வெளியனுக்கினியென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (௨௰௨)

கண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாணணுகு
மண்ணும்விண்ணுமற்றுள்ளனபூதமுமாறாப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய். (௨௰௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தகோ
நகமெலாம்வெறுத்தனந்தமாமுனையவரின்
மகமெலாம்புரிந்தோரணைகாழ்வித்தனையாரு
விகமெலாவினைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய் (௨௪)

ஏய்ந்தநல்லருள்பெற்றவர்க்கேலாமெய்விபோல்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுஞ்சருகோனிவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறைமெய்க்கலையாக்கலையபயிலவாற்
றேய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தாயோய். ( )

தக்கநின்னருட்கேள்வியோசிதிநின்மித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழ்வே
னெக்கருய்தந்தைமகவெனும்பாசக்கட்டிடனே
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வேனுலகிந்தேன்.

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணைபெறுநியத்
தவஞ்செயும்படிக்கயவுசெயதருள்வதேக்கரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்தவமிர்தத்தையளிக்கு
நவங்கொடுத்துவத்தினையெழிகடலெனுகலத்தோய். (௨௬)

உற்றுணர்ந்தெலாநியலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனனொந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையேமெய்யெனமூதறு
னெய்யிருந்திடத்தொழில்செய்வாவெனைநிகரானே. (௨௭)

எனக்கெனச்செயல்-முற்றிற்று-ஆ-கூ-அசு.

ம ண் ட ல த் தி ன்

மண்டலத்தின்மிசையொருவன்செய்தவித்தையகோவெனவும் வாராநதி, யண்டமனையடுக்கடுக்கா யந்தரத்தினிறுத்துமவதானம் போல-வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைத்தன்னருள்வெளியிலி லகவைத்துக்-கொண்டுநின்றவற்புதத்தையெவராலுநிச்சயிக்கக் கூ டவொன்றை,

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமௌனநியாயத்தைநிறைநிறைவைத்தத்து வை - யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான்முதலாயச லமாகியென்றுமுள்ளவின்பத்தைத் தண்ணென்சாந்தபதவியந்தை தன்னை, (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டுஞ் சதமாகிநிராலம்ப சாட்சியதயாரம்பத் தன்மையாகி-விதம்பாவுஞ் டந்தவித்தை பெறுமிருளைக்கிண்டெழுந்து விமலமாகி-மதமாவுங் காணாத வானந்தசாகரத்தை மௌனவாழ்வை, (௩)

•வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாகடலைநல்லமிர்தைமணியையொ ன்னைத்-தாழ்வுறவென்றுளத்திருந்த தத்துவத்தை சத்துவிதனைச தன்னை - ச்செம்பெருப்பே ரொளியையொளி பரந்தபரவெளியை

ன்பச் சுகத்தைமாறா-வேழுலகுங்கலந்தின்றாய் நானையாயென்றுமா
யிருக்கைதன்னை (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்தைலோக
மின்னைநிகர்த்திடவற்றிபார்ச்சொருபானந்தச்சுடரைவேதமாகி-யென்
னையறிவித்தென்னசமயகோடிகளிடையவிடையறாத-பொன்னைவி
ரித்திடுமூலகத் தும்பருமிம் பருவும்பரவும் புனிதமெய்யை (௫)

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய் நாவெனலாய்ப்பாசசாலம்-
விரவிநின்றவிசித்திரத்தைதையைக்யபதத்தினிதிருந்த விவேகந்தன்னை
யிரவுபகலினைப்புமறப் பெனுந்தொந்தமறியார்களிதயம்வேத ச்-சி
ரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீங்காத சிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியோமெ
ன்னு-நித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்குணத்தைத்தன்னருளா னினைவு
க்குள்ளே-வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத்தானாகவெந்நாளும்வள
ர்த்துக்காக்குஞ் சித்தினைமாதுவெளியைத் தன்மயமாமானந்தத்
தெய்வந்தன்னை (௭)

தன்னிலேதானாக நினைந்துகளிந் தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப்-
பொன்னிலேபணிபோலுமாயைதருமனமேயுன்புரைகடந்தா-யெ
ன்னிலேயான்பிழைப்பே னெனக்கினியாருண்போல்வாரில்லை - யு
ன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவயென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய் ()

உறவுடலையெடுத்துவரிற் பிரமாதியேனுமுனை யொழிந்துதள்
ளற்கறவுமரிதரிதன்றேவிகபாமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ-வழி
தினுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவும் வாழ்த்துவேனெ
ன்-சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மமேயத்தினினீ செல்
லல்வேண்டும், (௯)

வேண்டியநாளென்றேடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தா
லேமாண்டுகிடக்கினுமந்த வெல்லையையும்பூரணமா வணக்கஞ்செ
ய்வே-னாண்டகுருமௌனிதன்றல்யானெனதற்றவனருளானேவேன்
பூவிற்-காண்டகவெண்சித்தி முத்தியெனக்குண்டாமுன்னுலென்கவ
லைதீர்வேன் (௰)

இராதவென்சனனவழக்கெல்லாந் தீரும்பிக்கச் சனத்தோடே,
யாரேனுமறிவரியசீவன்முத்திபுண்டாகுமையவையோ- காரேனிங்
கற்பகப்பூங்கா வேனுமுனக்குவமைகாட்டபோமோ-பாரதியாகவெ
ழுமண்டலத்தின் மகிமை பகரலாமோ. (௰௧)

மண்டலத்தின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-சா.

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன் மான்கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயைப்பெருந்தடைக்கே யிலக்காவெனை வைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலுநன்றேயின்பெருங்கருணை
தாயுமொத்தடியார்க்கருள்சச்சிதானந்த தற்பரமே (௧)

தற்பரமாஞ்சிற் பரமாகிமன்றந் தனினடித்து
நிற்பரம்பொருளென்மால்பணி நீலவொண்ணெஞ்சராய்
கற்பகாக்குகளைக்கிடைவாதொருத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருங்காளைபொடிசெய்தவே (௨)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநாயுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைகூப்பிநின்றாடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதன்றோபுலியூரத்தனே (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தியாதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாட்சொல்லுவோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப்பொய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புறத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னை
கொண்டாடிஞாழனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணாதுவெட்டவெறுவெளியே (௫)

வெளியானநீயென்மனவெளிபூடிவிரவினையா
லொளியாருங்கண்ணுயிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே (௬)

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குளைகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெய்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே (௭)

சுகமாகுஞானத்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடையிங்குந்திறமிலையே (௮)

நீங்காதிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்கானடத்தும்பொருளேயகண்டபரமசிவமே (௯)

சிவமாதினான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றதன்மைபெற்று
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயுன்னலிவெல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றோவெளிமாவெனப்பாய்ந்ததுவே (௰)

ஆறொருக்கிலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானந்தவெள்ளமொன்று
தேயித்தெளிந்திலபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே (௰௧)

நடக்கினுமோடினிருக்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே

தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே (௰௨)
எண்ணாதெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்கென்றணைமுக்கட்கருணைபிரான்
றண்ணார்கருணைமௌனத்தினான்முத்திசாதிக்கலா
நண்ணாதென்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே (௰௩)
ஏனென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தென்றிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினி யாதுமொழிகுவதே. (௰௪)
தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தீனனெனக்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (௰௫)
எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றுபரம்பொருளேயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே (௰௬)
இடம்பெறுவீடுமின்னார்சேயசகமுமிருதியு
மூடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாரமௌனி
இடம்பெறவைத்தமௌனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே (௰௭)
நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனைவியைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கத்தை
யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே (௰௮)
பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னாவி தனைவிடப்படுமோ
கையான்மௌனந்தெரித்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
ஐயாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே (௰௯)
ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
போராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானந்தனஞ்சயனே (௨௰)
வாயுண்டுவாழ்த்தமௌனஞ்செய்போதுமௌனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே (௨௧)
கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனர்நன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
நல்லாசிரியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழிந்துசெயினைபோதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைசன்மார்க்கநெறிக்கண்டபிறகல்லவெய்தனமென்,
றன்னிலையேயல்லதுநானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமெனச்சித்தியுங்காணுநமக்கில்லையே (௨.௩)

சொல்லான்மௌனமௌனமென்றேசொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
டல்லான்மனமைப்பூரணநிட்டையிலாழ்ந்துதன்றோடா
கல்லாதமூடனிவனென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளனுமௌனசதானந்தமாகடலே (௨.௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைத்தகாருண்மவுன
காரணமூலங்கல்லாவிடைக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசூழ்மனஞ்சமாகியபாதாச
மாரணமாய்விடுமென்சித்திமுத்தியும்வாய்ந்திடுமே. (௨.௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிதந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனிமுதன்மூன்றுமௌனமுங்கான்படைத்தே
வித்தமவுனமல்லாவறியேன்மற்றைநிட்டைகளே, (௨.௬)

கண்டேனினதருள்வருளாயின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுனதாக்கினேனுவட்டாதகின்ப
மொண்டேயருந்திளைப்பாறினேனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே. (௨.௭)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூழ்கொண்டமேகமெனத்தெறமைதின்றுசொரிவதையென்
றுற்கண்டதன்றுமௌனோபதேசியாவிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேவேயமிர்தப்பருகுவனே (௨.௮)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிகன்னை
வல்லார்கண்டவழிகண்டேலென்சகமார்க்கத்திலுந்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேவிடக்குறிக்கைத்தவிர்ப்பி
யல்லானதும்பகலானதும்வாய்விட்டாற்றுவனே

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றநமறம
பிறியாதவித்தைபோறிவாருஞ்சுத்தமேபெரானிலையோ
குறியாதவானந்தக்கோவேவமுதநன்றுண்டவிபோர்
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டில்லாவிழுந்தேசர்ந்ததுவே. (௩.௰)

எல்லாமுதவுபுரைவோன்றிப்பாவிலையெனுஞ்செய்து
புல்லாகினுமௌனாசிரியானுமோட்டிடிப்பதுஞ்சி
நில்லேலெல்லோகநெறியுந்தெசயனந்திரிபொன்று
கல்லேலனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩.௧)

ஒன்றுக்கெதிர்நிடவில்லையென்றுஞானத்தொருவரெல்லாக்
கொன்றுந்தெரிந்துவிதைவாளைசெயிரவும்பசுவும்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குளைகடலு
மன்றுமனையுமனமாகித்தாவமாயையாமே. (௩.௨)

அழுதுண்டிபாவையர்மோகவிகாரப்பாவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குநின்றாட்புணையையளித்தால்
எழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
தொழுகின்றவானந்தக்கூத்தவென்கண்மணியென்னப்பனே (௩௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுனையாநின்னருள்வழங்கி
விழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கிமுத்தரொனுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுதில்லைக்கொழுஞ்சுடரே. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுங்கண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்ததுக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்னெஞ்சமே, (௩௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மௌனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௩௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொற்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேகம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௩௭)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகண்மதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மனலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநான்விடுமுன்னேயுனைவந்துசார்விருது
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௩௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையொன்றொருமுதனின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுன்னச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றாடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௩௯)

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுநின்கையினிலொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. (௪௰)

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்க்குண்டோவில்லையேபுலகின்றவன்னே
வள்ளம்பெருந்துமலரடிகாணமன்றாடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (௪௧)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்காண்
மின்மயமானசசம்பாரதுரைந்தென்வெளியிலுய்த்த
நின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகதெளிந்தனெஞ்சே
நின்மயமன்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே (௪௨)

அயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டற்கரியவுனைத்
தேதாயுமடிக்குக்கருணைசெய்வாசுகவாய்சுகவான்பொருளே

நாயும்பிசாசுந்தமருந்தருவுந்தனிருந்து
நீயுமபரையுமெனநிறையுணர்ந்தேதனிதுநிச்சயமே, (௪௩)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொல்லின்னதெரிந்ததன்றோதுப்பாரகண்மனக்
கல்லுங்கரைந்துமௌனநறவுண்டுசருவையென்பாற்
செல்லுமபொழுதல்லவோசொல்லுவேனந்தச்சிற்சுகத்தே, (௪௪)

எல்லாந்சிவன்செயலென்றறிந்தகாலவனின்னருளோ
டல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
நில்லாயுன்றற்பதியெற்றுக்கதியுண்டிக்கிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே (௪௫)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குட்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டிங்
கெளியேன்றெளிக்கவளைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே (௪௬)

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலொப்பாகுமனங்கொண்டிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறந்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக்களவில்லையேயிந்தச்சன்மமல்ல
துறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே, (௪௭)

காட்டிவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானுவியங்கத்துணையிதனு
ளூட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றூட்டினையபரமேநல்லகூத்திதுவே, (௪௮)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலடுத்த
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனையேயென்னைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே, (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றுன்மார்க்கம்யானையும்வைத்துக்கட்டி
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்திசொன்னாலுமோர்கிலையோகெடுவாய்
பாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவெனருட்பாங்குகென்னமோ()

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருணுடிக்கொண்டே. (௫௧)

எங்கும்வியாபித்துனைவாயுனக்கென்னிகயத்துள்ளா
தங்குநயாந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்தன
ரங்கர்நுழைந்தனன்றுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே, (௫௨)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநின்னடியார்தம்விவேகத்தை
மையமில்விட்டையுமெய்நாலைப்பொய்யதாகவென்றும்
பொய்யாதகட்டைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (௫௩)

ஆளியுங்களியொத்தருவினையானுந்தயர்வுறுவேன்
தெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வெளியுங்கருணையுமாறுதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றிடும்விழுப்பொருளே, (ருச)
அடையார்புரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றலையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்ததொன்றிலையே (ருரு)
ஆடுங்கறக்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியனெமன்
றேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சுடரே, (ருசு)
கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்றுங்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமூடனெஞ்சே, (ருஎ)
நீயெனநானெனவேறில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிவருளுக்
கேயென்னசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே. (ருஅ)
ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதிட
காத்திரந்தன்னையேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுன்னின்றுணர்த்தினையேமவுனயினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே, (ருகூ)

பாயப்புலி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-சருகூ

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா,

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மேலை யொருசொல்லேயுண்மைநன்றுப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ், (க)
பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந்திருவருளி னெஞ்சேயாணிற்பதல்லாற்
சற்குமெறியாதினிமேற் காண், (உ)
மெய்யானதன்மை விளங்கினால்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மை பொருந்துமோ-வையாவே
மன்னிபிராசையின்னம் வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமா றென், (ங)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றியிற்குங்
குறிபேற்றுமிலென்ற கோலம்-வறிதேயா
யுணர்த்தகாறுணரு தேசத்தாலேவாவறிவென்
றெயியனகோர்நாம மிட்டதே (௪)

எதுக்குச்சும்மா விருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்-வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லனைப்போல் வாதாடிநாயேயுன்
புத்தியென்னபோதமென்ன போ. (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவே தானுணர்ந்தார்க்கு
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றே சோரா-இகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றே காண், (௬)

சற்கண்டோதேனோகனிரசமோபாலேவென்
சொற்கண்டாதேதெனகான் சொல்லுவேன்-விற்கண்ட
வானமதிகாணமவுனிமவுனத்தளித்த
தானமதிலூறு மமிர்தம் (௭)

கேட்டறுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றேதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்பும் போம். (௮)

மாயாசகத்தை மதியாதார்மண்முதலா
யசானித்துவத்தி லெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த்
திதியையேயோர் மனமேநீ (௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவே திறம், (௰)

ஆரணங்களாகமங்கள் யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப் பொருளென்னுங்-காரணத்தை
யோராயோவுன்றுள்ளோ வுற்றுணர்ந்தவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சே பகர், (௰௧)

நோரயம்மௌனநிலை நில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்தீர் நீர்கெடுவீர்-தேரீர்
திரையுந்திரையுநதிச் சென்னியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமன க்கல். (௰௨)

அற்பமனமே யகிலவாழ்வத்தனையும்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மை சொன்னேனன் - சற்பனைபோல்
றில்லாவிட்டதே யெனைச்சும்மாவைத்திருக்க
கல்லாநீதானோர் கலி (௰௩)

எதுந்தி[illegible]வருளி லிசசையாமெண்றெனறப்
போதும[illegible]பொருந்தும் புனிதர்பார்-[illegible]நெறி

செல்லுமோசெல்லாதோ செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத் தொனி, (௰௪)

கல்லேனுஞ்சில்லேறுங் கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததுளச் செவிகொண்-டல்லலேறு
நெஞ்சமெனனநிற்கவைத்தாய் நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயே மதி, (௰௫)

அப்பொருளுமான்மாவு மாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பில்லாச்சித்தென்று சாதியினு-மெப்படியுந்
தேறிற்றுவிதஞ் சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்துவித மாம், (௰௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற் பொருந்தாம-லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோ தெளி, (௰௭)

நோக்கற்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ் சமைத்தபிரான்-காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமை யாதலினல்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேசவிட மில், (௰௮)

ஒன்றுமறநில்லென் றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாடூழி தாம்வாழ்க-வென்றென்றே
திக்கனைத்துங்கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக் கனி. (௰௯)

மனத்தாலும்வாக்காலு மன்னவொண்ணாமோன
வினைத்தாரோநல்ல விளைந்தார்-கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோ கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரோ காண். (௨௰)

கண்ணொளியேமோனக் கரும்பேகவலையறப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம் பான்மையினை-நண்ணிடவுன்
சித்தமிரங்கிலனென் சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவு மில். (௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
னெறியானபோதநுவாய் நிற்குங்-குறியாஞ்
சதசத்தருளெனத்தத் தாணுவாகின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர் மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநப்பாற் காட்டா-தருளென்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங் கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங்கென்ன கிடைக்கும். (௨௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம் பரிப்பான்-மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட் புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேது முளதே. (௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச் சுகப்பொருளைநாபெணவே
யல்லும்பகலு மாற்றுவதென்-னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்க ளுமில்லையெம்பரந்தோ
மோனமயமான முறை. (உ௪)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையகத்தோர்
சற்றறிதெல்லேசற்றூர் தன்னையாய்முக்கணெங்கை
நாட்டிசைக்குங்கைகாட்டி ஞன். (உரு)

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ.
நீதற்றகாயமுமச் செய்கையே-போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சசத்தி னேரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார் தாம். (உ௬)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே-னுள்ளத்தி
லில்லனென்றலன்னவன்ற னெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்காம. (உ௭)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே-நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிரு கண். (உ௮)

தொல்லைவினைக்கீடாச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணை யெய்துவனோ-வல்லவனே
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவே நவில். (௩௰)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழி தோன்றலே-யின்றவனை
தன்னைப்போலன்பு தழைத்தோரொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோ வுரை. (௩௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குமுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்து பூரணமா-யோசித்து
நின்றதல்லான்மோன நிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோ வறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெறுக்-குறியவிர்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டே னையாவிவ்வாக்கையேயே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனே யான். (௩௩)

உடலைப்பழித்திங் குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யறு
ஞண்டநீதானே யறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீ யாண்டநீசுத்த
வெளியாய்மயங்கவுமேன் விட்டாய் தெளியப்பங்கிக்

குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகே காண். (௩௫)
ஏற்குடற்சுமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே-சோதியா
மன்னநிருவிகற்ப வானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாத பின். (௩௬)
பின்னுமுடற்சுமையாப் பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனுமுற் றிருந்தோமே-யன்னதனா
லானந்தந்தானேதா னாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத் துன்பமினி (௩௭)
துன்பக்கடலிற் றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலி லிருமென்ன-வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவரு மானந்தமே (௩௮)
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணீராறாக
விரைந்தேநிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்க நீகொடுத்தாய்மோனநா
னென்னைமுழுதுங் கொடுத்தேனே (௩௯)
அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோ கண்ணெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவழியேநினைந்தாய் சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே (௪௰)
கொடுத்தேனேயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
லிற்றேனேலேழையடியேன். (௪௧)
பெற்றோம்பிறவாமை பேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோமெனவுரைக்கக் காரியமேன்-சற்றேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றுப்பேசுமோ வாய், (௪௨)
காலன்றனையுதைத்தான் காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்
கென்னேநடக்கை யினி. (௪௩)
விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித்-தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவெளி (௪௪)
பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினன்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாரு மீடேறவே (௪௫)

புலனைந்துக்கானே பொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடமை நலமிகுந்த
சித்தானமோன சிவனொளியிற் சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு, (௪௬)

நிறைவுடன்காளிர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்காணிமேனியனேசெப்பு, (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாபரணமணிமேற்
காலுடையாய்நீயேகதி (௪௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிம லனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந் துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின் கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாயதவத் தோர்க்குஞான
தினகரனுமௌன சிவன். (௫௰)

தேகச்செயலுமறுஞ் சிந்தையுடனே துறையில்
யோகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவரோ-மோனநிலை
யல்லவிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய் நீ, (௫௨)

நீயற்றவந்நிலையோ நிட்டையதினியிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காத-போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டு வா (௫௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைக்குந்தன்னை விட்டோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமதுகைகல மேவயிந்தனை யேயிக்கம்பமு
நில்லாயதுவே நிலை, (௫௪)

நில்லாப்பொருளினையாதே நின்னையுந்தேடாது
சொல்லாப்பொருட்டுரையைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைதனைத்து சுகந்சேரத்திருவருளால்
வந்தவழிநல்ல வழி. (௫௫)

வழியிதென்றுமல்லா வழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிவழியானல்லருளாம் பார்த்தோர்-மொழியுமக்கே

யெற்றிருக்கச்சொன்னவன்றே யெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீ பார். (௫௬)
பாரனைத்தும்பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கை யரிதரிது-நேரே
மனத்துறவுமப்படியே மாணவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றே யோர். (௫௭)
ஓராமலேயொருகா லுன்னையுன்னுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தால்-வாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (௫௮)
தானானதன்மைவந்து தாக்கினாலவ்விடத்தே
வானாதிமாயை வழங்காதோ-நானாகே
நானுள்ளேதோன்று வுறவாகின்றதென
வென்னுள்ளேயென்று மிரு. (௫௯)
என்னையுன்னையின்னதிது வென்னாமனிற்குநிலை
தன்னையருளென்ற தருணத்தி-லன்னைப்பெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்திலுள்ளே யுணர். (௬௰)
சொன்னவர்தானிட்டை தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார மாமௌனன்-றன்னுள்
விருப்பர்க்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிரு விகர்ப்பத்தே. (௬௧)
இத்திருவிகற்பத் தெந்தையிருக்குநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்ப்ப
பாடுகெடவன்றோவோர் பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனாட்டு மலன். (௬௨)
அவனேபரமு மவனேகுருவ
மவனேயகில மனைத்து-மவனேநா
மானவரோசொன்னா லவரோகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்த நாள். (௬௩)
நாளவங்கள்போகாம நாடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீ ழாட்புகுந்தாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாமனின்றுங் கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன்
னாட்டாருனையில்லை யால். (௬௪)
யான்றனென்லறவே யின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீ யென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணார்போ லாய். (௬௫)
எங்குஞ்சிவமே யிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணாதபாழி லிறந்துமிறந்துழலப்
பண்ணாதேயானுன் பரம். (௬௬)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யனையாப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும் போகுமோ வையமறத்
தன்மையத்தைமெய்யெனவே சார்ந்தனையேலானந்த
மென்மையுமின்மையுமே, (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும் புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்த மாமழையு-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்தமாண்டவர் போற்றுமௌனபூமியினு
னில்லையெனநின்ற விடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தாரதாருவென வந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டு தான். (சுகூ)

தானந்தவஞானஞ் சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந் தானேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக் கேன். (எ௰)

உன்னையுடலையுறு பொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினான்-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றோய்ந்தானெஞ்சேயுன்று
வில்லைப்பிறப்பதெனக் கே, (எக)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின் பநிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தா னெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனான் காண். (எ௨)

ஆனந்தமோனகுருவா மெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோன வடிவே. (எ௩)

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோன நிலைநாடினார்-பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றை நடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோன குருவே. (எ௪)

மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நானுமது-வானநிதி
நின்றநிலையுமது னெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்தமே. (எ௫)

அறிந்தவறிவெல்லா மறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டினானந்தநாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோன குரு. (எ௬)

குருவாகித்தன்னருளைக் கூறுமுன்னேமோன
வுரு[illegible]பொருளுமொக்கத்-தருகியென

வாக்கினையேவேறுமுண்மை வைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மிங்கொருவருண்டோ வினி. (௭௭)
இனியகருப்புவட்டை யென்றுவிலிட்டா
னினியிரதமாறு நானுந்-தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றேமோனவல்லான்
கற்றிலேனேதுங் கதி (௭௮)
ஏதுக்குஞ்சும்மாவிருநீ யெனவுரைத்த
தேதுக்கோதோன்றாத துணையாகிப்-போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக் குறி. (௭௯)
குறியுங்குணமுமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்று விடவாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங் கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல் காண். (௮௰)
நான்றானெனுமயக்க நண்ணுங்காலென்றனை
யான்றானெனநிறைய மாட்டாய்நீ-மூன்றுமல்
வைத்தமவுனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞான சுகம், (௮௧)
ஞானநெறிக்கேற்றகுரு நண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந் தழைத்தகுரு-மோனமொடு
தாயெனவும்வந்தென்னைத் தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாழுங் குரு. (௮௨)
சித்துஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தன்பரமகுரு நேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றோமேமோனக் கரு. (௮௩)

உடல்பொய்யுறவு-முற்றுப்பெற்றது-ஆ ௫௪௨.

——(*)——

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தை பரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரி வழங்கிடுமே
தேசுற்றுழல்போலுலக நெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. (௧)
பாழாகியண்டப்பரப்பை யெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாதவின்பத் தழுந்தப்படியாயோ
வாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ் நெஞ்சேயென்னைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தழியா வண்ணமிருப்பாயே. (௨)
இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்ப வெளிக்கேநமக்குக்
கருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ

வருட்பாய்சமரசவானவத்தார் பொன்னடிக்கீழ்
மருடபோர்போலிருக்கவா கண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே, (௩)

வஞ்சமோபஞ்சைபுள வாதனையாநீயலைந்து
கொஞ்சமுமற்றுயுன்னைக் குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போல நீயழுந்தவாராயோ (௪)

வாராய்வாவாய் வடகீழ்நற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சே யுருகாயோவழ்விருந்து
பாராயோவல்லுருவைப் பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம் வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநாளும் பயிராய்ப்பிழைமேயேறு
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சே யந்நிலைக்கே
தாயாமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே (௬)

வந்தவரவை மறந்துகைகாய்வாழ்த்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப் படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதியேயுனக்கிங் கென்மதிகேளென்றலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற் சாரினின்பமுண்டாமே (௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்கு
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தைவோரினருட் கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே (௮)

அருளேயோரலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருபாரநீயுறைந்த தெவ்விடமோகாணேனே (௯)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெங்கைபிரான்றன்னருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே. (௰)

எசற்றவங்கிலே-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௩௱௨.

(*)(*)(*)

காடுங்கரையும்

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோ வொன்றாயப்பலவாயுயிர்க்குயிரா
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்செகத்தீரே (௧)

சைவசமயமேசமவஞ் சமயாதீதப்பழம் பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்

பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறி புகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்செகத்தீரே (௨)

ஆகமுறவுகலந்துண்ணக் கண்டாகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்கிடக்குதையோ வின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்செகத்தீரே (௩)

காடுங்கரையும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௫௫௬,

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ
யெனக்கொன்றில்லையெனமோனநன்னெறி
கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றேபினுங்
குளறிநானென்றுகூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாசத்தைத்
தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிரித்
தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே (௧)

நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடரின்
நூலிற்சொன்னமுறையியமாதிநான்
றோயும்வண்ணமெனைக்காக்குங்காவலுந்
தொழும்புகொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா
யோயுஞ்சன்மமினியஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டுதொழவோருருவிலே
தாயுந்தந்தையுமானாய்சிரகிரித்
தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே (௨)

எடுத்ததேகம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௫௫௮

முகமெலாம்

முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றாரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுந்தரமாச்சமைந்தோய் (௧)

முகமெலாம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௫௫௯

திடமுறவே

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணிநின்னைக்குவித்தோனலனே

வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லற்
படவுழியாதென்னவிப்பய்ரேபராபரமே (௧)

ஆரமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூரணமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே (௨)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாதியென்னவருளானேரழுக்காற்றே
டேழாமெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே (௩)

உள்ளத்திலுள்ளேயொளித் தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான் காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக் குண்பாரிஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற் பதைத்தேன்பராபரமே (௪)

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த்துவண்டுவண்
டாவிக்குணின்றுவனக்கண்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிக்குள்வான்கடையிற் புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன் பதியேபராபரமே (௫)

விண்ணூறும்வெற்பின் விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணூறுபாச்சிடுமென் காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணூறுசாந்தபதத் தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணூறுமின்பப் பதியேபராபரமே (௬)

கூடியநின்சீரடியார் கூட்டமென்றேவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சறுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின் சீருகோத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய் பதியேபராபரமே (௭)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமென தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற் றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானோர் பதியேபராபரமே (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனுங்கெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன் சீரடியார்க்கேவல்செய்யும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம் பார்நீபராபரமே (௯)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன் காட்டுகிலையோவிதங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்திருமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன் சொல்லுமின்னுறுன்மைசொல
பண்டறிவாய்நீயோ காராய்பராபரமே (௰) (லாம்

இடருறவே-முற்றுப்பெற்றது - ஆ. ௯௱௨.

தன்னை

கொச்சகக்கலிப்பா,

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்ந்து
மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டென்னபலன்கண்டாயே (க)

தன்னை-முற்றுப்பெற்றது- ஆ ருசஎ-

——(*)——

ஆக்குவை

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலவற்றைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தந்
தாககவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

ஆக்குவை முற்றுப்பெற்றது- ஆ ருஎம்.

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவனையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவனைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவனின் னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணானந்தவாழ்வே. (க)
முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்த னாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே (உ)
நிதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகச்சிந்தைபெற்ற பதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன்பருள் கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணானந்தவாழ்வே (ங)
நாதனைநாதாதீத நண்பனைநவிவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (ச)
எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கேயன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (ரு)
பத்திநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித் திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே. (சா)
தாயினுமினியநின்னைச்சா ணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
நீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன்வீணேகாலம்
போயினதாற்றுகில்லேன் பூரணானந்தவாழ்வே (எ)

கற்புறுசிந்தை-முற்றுப்பெற்றது - ஆ ருஎஎ.

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கள்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படரொழுங்கிரமமுண்டாகக்
கதியுண்டு ஞானமாங்கதிருண்டு சதுருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பாலன்பருண்டிவையெலாங்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமோ
நதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௧)

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநின்றாடுமென்றனைப்
புந்திநோயுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலேமலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருதாள்
மட்டிலேமனதுசெலநினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துநின்
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
யின்பவுருவைத்தந்தவன்னையேயென்னையே
யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானகல்லாசமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு

மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
விறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமொட்டாகமூக்கனுடை
மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௫)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
வேதனைகளுறமேவுதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையையேவினான்பாவிநான்
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்டசாண்றும்பியின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாருரி
லரிவையோர்பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
ளடியிதுமுடியிதென
வடியிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே (௬)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகிதிரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்த்ரதள
புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனோதீதநாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசித்தியென்றுன்
நாமமேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழு
மகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபுன்னைப்புங்கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கைமாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௭)

பாகமோபெறவுனைப்பாடவறியேனமல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலைநியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப

கேசமோதிடமில்லைஞானமோகனவிழுஞ்
        சிந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றுங்கள்ளமனதுமோமெத்தவுஞ்
        சிக்கிக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோகுரோதமோலோபமோ
        முற்றுமாச்சரியமோதான்
மூப்பிட்டெனைக்கொள்ளுநிதியமோதேட.வெளிய
        மூசுவரிவண்டுபோலே
மாகமோடவும்வல்லனெனையாளவல்லையோ
        வளமருவுதேவையரசே
வளாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
        வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௬)

தூளேறுநாசிபோல்வினையேறுமெய்யெனுந்
        தொக்கினுட்சிக்கினுளுஞ்
சூழலேறுகாற்றினிடையழலேறுபஞ்செனச்
        சூறையிட்டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேறவார்த்திகமெனுங்கூற்றி
        னட்பேறவுள்ளுடைந்து
நயனங்களற்றதோருரோறுபோலவே
        நானிலந்தனிலலையவோ
வேளேறுதந்தியைக்கனதந்தியுடன்வென்று
        விளையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள்வெற்பேறிமறைவுற
        வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியேவிடையேறுமெம்பிரான்
        மனதுக்கிசைந்தமயிலே
வளாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
        வளர்காதலிப்பெணுமையே, (எ)

பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம்பேய்கள்
        புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென்
        போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச்சதுர்வேதவஞ்சன்
        விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
விரும்படிக்குனதுமௌனமந்த்ராதிக்கிய
        வித்தையையியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகியமறைமந்த்ரரூபியே
        நாதாந்தவெட்டவெளியே
கற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே
        ஞானவானந்தமயிலே

வாதுமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வளராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெறுமைமையே. (அ)

மலைவளர்காதலி முற்றுப்பெற்றது-ஆக-ருஅரு

—(*)—

அகிலாண்டநாயகி-சந்தவிருத்தம்.

கட்டவிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
நிகளமோகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென்
வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர்புகழவே
மேன்மையெனுலகினிடுவாழ்வனினி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
பாக்யமானசுபயோகமும்
பாரகாவியவித்வநான்மறை
பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்திவுநலன்பருக்கருள
விருதுகட்டியபொன்னமே
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனம்மையே (கூ)

அகிலாண்டநாயகிசந்தவிருத்தம்-முற்றிற்று-ஆக-ருஅகூ.

பெரியநாயகி விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
கன்மப்புனற்குறைநூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துள்ளேயிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திப்பெருந்திரணாவைக்கத்
துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்திதன்னைபேறுபெற்றேனருட்
டோயயோய்ச்சல்செய்து
காற்றைப்பரித்துத்திகனஞானமாம்பரிதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
நமனுனைப்பூமெனுகாமனைமுன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுத்தருளியென்னையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியகபிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே (௧)

பெரியநாயகி விருத்தம் முற்றிற்று ஆக ருஅ
கூ௦

தந்தைதாய்,

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகலமும்பொய்யெனவருட்டழைத்தபோதே
சிந்தையாலென்கனவுநனவிலாரா
விருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே. (௧)
என்னைத்தான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மெனதிருக்கெல்லாவைப்போயெனைக்கொன்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமழையேயாதேசொல்லாய் (௨)
அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனைத்தன்முக்திக்
கரைசேரும்படிக்கினருட்புணையைக்கூட்டுங்
கைபிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (௩)
கண்டேனிங்கென்னையுமென்றனையுங்காக்
கருணையுநின்றன்னையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின்னருட்களிப்பில்வியப்பாலன்றே (௪)
ஓவென்றசுத்தவெளியொன்றேயின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்பினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற்குறைவாமோஜெகவிலாசம் (௫)
ஜெகத்தையெல்லாமலுவளவுஞ்சிதறுவண்ணஞ்
சேர்த்தனுமிம்மைப்பயறுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாம்பிர்மாண்டமாகச்செயயும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம் (௬)
சொல்லாலேகாய்த்துடைப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங்கல்லான்முக்கட்
கனியேயென்குருவேயுங்காண்பேன்கொல்லோ (௭)
தந்தைதாய்முற்றுப்பெற்றது-ஆகருகூசு,

பெற்றவட்கே,

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெருப்பேதைவறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முழுதவரோகன்னெஞ்சமுடையராவார் (௧)
ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருணையெந்தாய்
யென்னெஞ்சாகிரங்குவதெவ்வாறுநீயே (௨)
நீயேயிங்கெளியோர்க்குந்தாகமோக
நினைவூடேயின்றுணர்க்கியிழ்க்கலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய் (௩)

பாரேயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ (௪)
வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ (௫)
சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேரவண்ணா
மாராகநானலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாசையிலேனழுந்தவைத்தாய் (௬)
வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம் (௭)
திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனிரண்டுகான்மாடுபோலே. (௮)
மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனாடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
விடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்ககதிவீடென்றேவிளங்கல்வேண்டும். (௯)
விளங்கவெனக்குள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (௰)
நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞானுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. (௰௧)

பெற்றவட்கே-முற்றுப்பெற்றது-அ,௩-௬௱௫.

—(*)—

கல்லாலின்

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைகாட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபோன்றே. (௧)
அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயாற்றநேசோ

நின்றுவேதிகளைப் பெறுமாமெய்யவாருக்கே
 தின்னருள்கொண்டறியவல்லாவென்றிவேறுண்டோ (௨)
செப்பார்க்கிலின்னையன்றியிலம்வேறு
 நிலைநிற்கச்சொல்வாறுமேயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறே
 சொரூபமொருகூறுடையாய்கூறாய் (௩)
கூறாமைம்பூதச்சமைமைத்தாங்கிக்
 குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறுதகவலையுடன்சுழலவென்னை
 வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (௪)
நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
 நானெனவிருந்தவிடமாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாமல்ல
 விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (௫)
வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
 வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துத்தறிச்செயல்போய்வாழப்
 பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே (௬)
எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
 னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூறு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
 வாரமுதேயுனைக்காண்பாலலந்துபோனேன். (௭)
போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாயிங்ஙன்
 பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
 நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ, (௮)
நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
 நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கள்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
 வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி (௯)
நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
 நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
 தற்பரநீயின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால் (௰)
ஆனாலும்யானென்னதிங்கற்றவெல்லை
 யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனெல்லாமோனப்
 புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன், (௧௧)
பொருளேநின்பூரணமேவிட்டகாலம்
 போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
 வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. (௧௨)

உண்டோபடைத்துயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதிபுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுந்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவாறுங்காட்டாய்தேவே. (கங)
தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழித்திப்பாக
மூவர்சொல்லுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேபுலம்பியசொன்முற்றுமோதான் (கச)
முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
முதறிவுக்கியைந்தநின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (கரு)
பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனுற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துந்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றே (கசு)
என்றுனையென்றுளம்யாமென்பதென்னை
யிதுகிடக்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே (கஎ)
பொருந்துசகமினைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றமடிமெய்யென்றேபோதருபத்
திருந்தப்படியென்றிருப்பதென்றேயன்றே
லெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம் (கஅ)
காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனவாவாவென்றிகூவிக்
குறைவறநின்னருளைக்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய் கக
சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொருபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன் (உ௰)
கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுநினைக்காணவேகாயமாதி
புலன்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபதுமைகண்டாய் (உக)
கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமொன்று
கணனிறந்தாந்தெரியாதோசிந்துள்ளன்பர்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றேகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா (உஉ)
சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுஞ்
அவ்வொளியேயெனைத்தொடர்ந்தென்னாளும்

வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
　வாழ்வேயிக்கூட்டைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன் (௨௩)
மயக்குறுமென்மனமழுங்காப்பாதைகாட்டி
　வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானோ
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
　செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை (௨௪)
வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
　விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லால்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
　வாரிதியினதிதிரள்போல்வயங்கிற்றம்மா (௨௫)
அம்மாவீதத்திசயந்தானன்றோவென்றே
　வகண்டிதமாக்கியென்னைப்பிரிவாவண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
　சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வதென்னே (௨௬)
என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
　கெனக்கெனவோர்செயலிலையேயிறைமையென்பார்
முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
　மூளும்வினையெனவும்வருமுறைமையெனத்தாய் (௨௭)
தாயானதன்னுள்ளேநிரம்பவைத்துத்
　தமியேனைப்பிறவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
　பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (௨௮)
புகலரியநின்விளையாட்டென்னேயத்தாய்
　புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே
　யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ. (௨௯)
இரக்கமொடுபொறையாதிதவமாசார
　மில்லேனானல்லோர்களிட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
　கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ (௩௰)
கல்லாலின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௬௯௩.

பராபரக்கண்ணி

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே (௧)
கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே (௨)
சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (௩)
ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே (௪)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (௫)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௬)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (௭)

இக்கொடிகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பதிந்தோர்
கைக்குள்வளர்செல்வக்கனியேபராபரமே (௮)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயனந்தவியப்பேபராபரமே. (௰)

வாக்காய்மனத்தாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றாக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (௰௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாம்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே (௰௨)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துபார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே (௰௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே (௰௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப்பொட்டகத்துக்
கானமணியானவணியேபராபரமே (௰௫)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளானநட்பேபராபரமே (௰௬)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
ழுத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே (௰௭)

போதாந்தவுன்னியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின்விளக்கேபராபரமே (௰௮)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே (௰௯)

ஊனந்தமாறுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (௨௰)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (௨௧)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௨)

பாருவனுபூதிவாய்க்கினெல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
தேகம்விழுந்திடிலென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்செய்வினையைப்போக்கறிவிலேன்போதுமோவென்று
செப்புவதல்லாலவேறென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௫)

உற்றதுமெய்யறிவுமுற்றதுவேபோதமெனப்
பற்றுமியல்பத்திலேயேனைபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காசுகக்கடலிலாய்மதிநி
எல்லாமென்றுகமறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

தூயதோரிவன்கவலையுந்தோவானக்கவென்னம்
பாயதோவையாபகராய்பராபரமே, (௨௯)

நோகாவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்களில்லைநித்த
பாகோமெருகேசொபாராய்பராபரமே. (௩௰)

கூர்த்தவறிவிக்கனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவறுவென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே (௩௧)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்பராபரமே, (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழைப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாவகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே (௩௪)

என்றுதவெண்ணுமெலா மென்னியென்னியேனைத்தெறும்
புன்றுசசெய்தினிபோதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆறிந்தரும்பெனவேயாங்குமின்குமூலனடிமை
பாழிற்பிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩௬)

கற்றவழியாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே (௩௭)

ஓயாவுனைக்காண்பாறாசைகொண்டதக்கதையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே, (௩௮)

துன்பக்கண்ணீர்நிற்றுளைந்தேசருள்ளுமக்க
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்துக்காருப்புழு
நெஞ்சனுக்குண்டோநெறிதான்பராபரமே (௪௰)

பாசம்போமென்றவர்போற்பாராட்டியாறுது
மோசம்போய்போனேன்முறையோபராபரமே, (௪௧)

கன்றுமியான்றிநதியேறுமென்றுநின்றவனு
வென்றறிவேனுனைநான்பராபரமே (௪௨)

இன்பமுதிதன்றேவெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே (௪௩)

எத்தனைநான்சன்மமெடுத்தெய்த்தனனோவப்பாவ
ரத்தனைநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (௪௪)

இத்தநாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லரார்காண்பராபரமே. (சரு)
உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே (சசா)
எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே (சஎ)
பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்ந்தாய்பராபரமே (சஅ) [இக்
சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென்சொல்லிறு
கென்னத்தைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே (சகூ)
சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே (ருய)
நேசநெறிவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே (ருக)
அச்சமெனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையேபராபரமே (ருஉ)
கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே (ருங)
கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (ருச)
ஏதார்பிழைப்போனெவங்கையேயின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான்பேதையேபராபரமே. (ருரு)
வாயினாற்பேசாமௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போலானேன்றளர்ந்தேன்பராபரமே (ருசா)
அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணூர
வென்னகத்திற்றாய்போலிருக்கும்பராபராமே. (ருஎ)
உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுருள்ளசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே (ருஅ)
பொய்யனிவனென்றமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவுமேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே (ருகூ)
எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே (சாய)
காட்டாதேயென்னையொன்றிகாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே (சாக)
உன்னைநினைந்துன்னிறைவிலுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே (சாஉ)
பாழுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறு
வாரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே (சாங)
சந்தித்துநின்னைமறவாக்கட்டுகைச்
சிந்திக்கநின்னருள்செய்யாபராபரமே. (சாச)

இவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்வாய்பராபரமே (௬௫)
வெட்டவெளியிற்பாரிதயன்யாவேறாகவொன்றறியேன்
கிட்டருடன்சேரவைத்தென்றன்பராபரமே. (௬௬)
இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)
மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாக்காத்தகண்டாய்பராபரமே. (௬௮)
எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையடியாரிலையாவையாய்பராபரமே. (௬௯)
சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௰)
முன்னெறுமிப்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணற்றநின்
றன்னெறிநானிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)
மெய்வண்ணந்தீர்ந்தமௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)
வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)
ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (௭௪)
சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (௭௫)
சொல்லடாலுமனைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (௭௬)
பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுனைத்தென்றாற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (௭௭)
கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்செய்போற்றுயின்றார்பராபரமே. (௭௮)
காட்டவருளிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரநன்றோபராபரமே. (௭௯)
எத்தன்மைக்காமம்பற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (௮௰)
எத்தனையோசோகந்தானுமென்றலையின்பமுண்டோ
சித்துநீயோ[illegible]ச்சிவமேபராபரமே. (௮௧)
மண்ணெறிவிண்காட்டிமறந்துமறையாவருளைக்
கண்ணெறிகண்ணுகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. ௮௨
பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (௮௩)
எங்கெங்கேபார்த்தாலுமவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கிங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (௮௪)

அனைத்துமாய்நின்றபோயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௮௫)
நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்று
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (௮௬)
ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (௮௭)
கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (௮௮)
பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பெறும்பராபரமே. (௮௯)
யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
ஞானியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (௯௰)
அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே. (௯௧)
எச்சிலென்றுமிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (௯௨)
அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)
தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலதி
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௯௪)
அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (௯௫)
தன்னையறிந்தருளோதாரகமாகிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (௯௬)
கற்றலையாளிலேதான்காணுமோகாண்பதல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே. (௯௭)
கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (௯௮)
நேரோநினதருளென்னெஞ்சக்கவரினென்றும்
பாரோன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே (௯௯)
வான்காணவேண்டின்மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே. (௱)
வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னினல்லாய்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (௱௧)
பாராகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
பாரகத்தைப்பற்றலன்றோசாற்றாய்பராபரமே (௱௨)
விளங்குந்தகளியையும்வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே (௱௩)
பாரதிதீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
பாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே (௱௪)
பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்

மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே (௱௫)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியெழுஞ்சகத்தைத்
தெளிவாகவில்லையென்றதிறம்பராபரமே (௱௬)

மாயாசகமில்லையென்பதற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேகாவென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (௱௭)

வாறுதிநீயெனவேவைத்தமறையென்னையுநீ
தாறுகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே (௱௮)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே (௱௯)

வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே. (௱௰)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தோய்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே, (௱௰௧)

என்னறிவும்யானுமெனதென்பதுமாயிவகை
யின்னவையென்றேநிகழ்த்தாய்பராபரமே (௱௰௨)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே (௱௰௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே, (௱௰௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொளிபுகாமௌனவட்டக்
கப்பாலுக்காம்பொருளைக்கண்டாய்பராபரமே. (௱௰௫)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே (௱௰௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலில்லையையாபராபரமே (௱௰௭)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னையென்றுபராபரமே (௱௰௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பிலியானமௌனவோர்க்கேதான்பராபரமே (௱௰௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென்னாரமுதேநின்னருளின்
சீரிருந்தாலும்போதுஞ்சிவமேபராபரமே (௱௨௰)

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே (௱௨௧)

எந்தபடியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தபடிவருவதன்றோபராபரமே (௱௨௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே (௱௨௩)

அஞ்சாலஞ்சடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (௱௨௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாரவரென்னையான்றெடுத்து

பின்னையுன்னாற்பெற்றபலம்பேசேன்பராபரமே (௩௨௫)
வாய்பேசாவூமையெனவைக்கவன்றோநீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே, (௩௨௬)
தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே, (௩௨௭)
மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே (௩௨௯)
சுட்டியுணராமற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானேவியப்பேன்பராபரமே (௩௨௯)
சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே (௩௩௰)
வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே (௩௩௧)
என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
துன்றும்போதாதோவுனையாய்பராபரமே (௩௩௨)
எண்டிசைக்கீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே (௩௩௩)
பித்தனையேதுமறியாய்ப்பேதையெனையாண்டவுனைக்
செத்தனைநான்றெண்டனிடுவேன்பராபரமே (௩௩௪)
தாயார்கர்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரேநினையார்பராபரமே (௩௩௫)
விரிந்தமனமொடுங்கும்வேளையிறைகப்
பார்த்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே (௩௩௬)
சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே (௩௩௭)
தந்தேனேயோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (௩௩௮)
மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டார்பராபரமே. (௩௩௯)
என்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபர. (௩௪௰)
ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுந்நின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (௩௪௧)
பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
செங்கேழுந்தெனஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. (௩௪௨)
பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (௩௪௩)
உண்டுடுத்துப்பூண்டிங்குலகத்தாற்போற்றதிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (௩௪௪)
அந்தல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி

வெங்குமொருவழியேசெய்தாய்பராபரமே. (௩௪௪)
காயமெய்யல்லவென்றுகண்டார்குருவோர்
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே. (௩௪௫)
அப்புறப்பும்போன்றலைக்கப்பாரனைத்துக்கர்மக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபர. (௩௪௬)
சித்தந்தெளிந்துணர்வாரானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானாகுடிகாண்பராபரமே. (௩௪௭)
தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தாமென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபர. (௩௪௮)
மின்னுக்குமின்னொளியாய்மேவுஞானகியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (௩௪௯)
நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (௩௫௰)
கெட்டவழியாணவப்பேய்கிழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (௩௫௧)
கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (௩௫௨)
பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளைக்கும்பராபரமே. (௩௫௩)
அன்பர்பணிசெய்யவென்னையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௩௫௪)
மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபர. (௩௫௫)
விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (௩௫௬)
தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானத்தினையணைய நல்லோர்பராபரமே (௩௫௭)
சொன்னத்தைச்சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய்பராபரமே (௩௫௮)
இன்றேவிருவினையுந் தேறியநானென்றோ
வன்றேவிலோக்கதன்றோ வாற்றேன்பராபரமே (௩௫௯)
என்னையுங்காவின்னைவிட வில்லையென்றுன்றுணையே
பன்னவினையேது பகராய்பராபரமே (௩௬௰)
இன்னையின்னதென்றறியா வேனுழக்குமாகெடுவேன்
றன்னைவினைகூடன் முறையோபராபரமே (௩௬௧)
அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டுங்
குறியெதெனக்குளவு கூறாய்பராபரமே (௩௬௨)
என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே (௩௬௩)
வல்லமைபேசாட்டிநின்ற மாமாயைநாடொறுவ

ளில்லையெனினெங்கே யிருக்கும்பராபரமே (௩௬௫)
முக்குணத்தாலெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே (௩௬௬)
ஆற்றப்படாதுதுன்ப மையவென்றலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே (௩௬௭)
பூராயமாயமனத்தைப் போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தே னரசேபராபரமே (௩௬௮)
சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே (௩௬௯)
வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே (௩௭௦)
ஆடாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடியென்னையலன் வாய்க்கும்பராபரமே (௩௭௧)
கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே (௩௭௨)
வந்ததையும்போனதையும் வைத்துப்பார்த்திருந்தார்
சிந்தையிதமகிழ்ந்து சேரும்பராபரமே (௩௭௩)
ஈறுமயிர்ப்பாலமுணர்விந்தவிடயங்களைருப்
பாறெனவுநன்றறிந்தேன்பராபரமே. (௩௭௪)
பொறிவழியேபோமைப்பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியாமோபராபரமே. (௩௭௫)
பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள
வீசுநாளென்னாள் விளம்பாய்பராபரமே, (௩௭௬)
எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (௩௭௭)
பொய்யெல்லாமொன்றாப்பொருந்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (௩௭௮)
பின்னையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (௩௭௯)
நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபர, (௩௮௦)
தேகமிருமென்றுசடர்தேம்புவதென்னித்தினாயி
னூகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (௩௮௧)
எதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (௩௮௨)
தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சிவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (௩௮௩)
ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபர. (௩௮௪)
பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்

மெய்யருளின்றாழ்வின்மையிற்காண்பராபரமே (௱௮௫)
ஞாலவெளியின்வெளிறாற்றுப்பருத்தினைப்பார்
போலவருளினன்றாற்போதம்பராபரமே (௱௮௬)
இன்னாங்கிழியர்கள்செய்தவினைப்பேசற்றறையோர்க்கு
மன்னுமகலேறுவாமார்க்கம்பராபரமே (௱௮௭)
வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூரணமென்னுமோபுகலாய்பராபரமே (௱௮௮)
கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலவின்னருளின்
ஓட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே (௱௮௯)
வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே (௱௯௰)
காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே (௱௯௧)
சொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே (௱௯௨)
இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே (௱௯௩)
ஏதுவந்துமேதொழித்துமென்னவியாவென்றார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே (௱௯௪)
ஆயிரஞ்சொன்னாலுமடியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே (௱௯௫)
மாயமயக்கொழிந்தால்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருளிலேயினிற்பார்பராபரமே (௱௯௬)
நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே (௱௯௭)
எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே (௱௯௮)
மந்தவயிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைக்காற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே (௱௯௯)
தேடினேனிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேன்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே (௨௱)
மடமைபெறுமொன்றைமறக்கவேறுவெண்ணே
படமைகொள்வேண்டுமோசேபராபரமே (௨௱௧)
காலர்பயந்திரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்ததனையேவாழிபராபரமே (௨௱௨)
நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பரா (௨௱௩)
சேர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே (௨௱௪)
ஆடிப்போய்ப்பம்பரம்போலாசையுடனென்குருந்த

தேடியேயாய்நின்றேனென்செய்வேன்பராபரமே (உ௱ரு)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே (உ௱சு)

ஆனந்தமானநினையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே (உ௱எ)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றுலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே (உ௱அ)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே (உ௱கூ)

நீயன்றிநானார்நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே (உக0)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே (உகக)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுசுழித்தார்த்திழு
த்தாற்,கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே (உகஉ)

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
லக்கணையாலின்பம் வருமோபராபரமே (உகங)

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே ()

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயரிரு
ளென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே (உகரு)

என்னறியாமென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே (உகசு)

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றை யுளாக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய் களிப்பேன்பராபரமே (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்லா
ரெடுத்ததொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே ()

உள்ளமறியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளிவிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே (உஉ0)

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே (உஉக)

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுகல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே (உஉங)

கண்டிலாதென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே (உஉச)

காருணதன்மையென்று நாடாமனுட்டவின்ப
மெ

வாறுகின்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௫)
ஆக்குமட்டுருவருவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
நீக்கமறநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௬)
காரணமாய்ப்பார்க்கவறைக் கண்ணூறுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௭)
புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பாரென்னேபராபரமே (௨௨௮)
மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியென்பார்வாழிபராபரமே (௨௨௯)
சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறையிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே (௨௩0)
இறைவனைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே (௨௩௧)
நாடுநகருநிசானட்டியபாளயமும்
மீடுசெயுமோமுடிவி லெலந்தாய்பராபரமே (௨௩௨)
தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே (௨௩௩)
தேடாதேதேட்டினமோ செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வார்பராபரமே (௨௩௪)
நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோ பகராய்பராபரமே (௨௩௫)
உள்ளபொருளாவி யுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்ட நீயென் குறைதீர்பராபரமே (௨௩௬)
ஆழ்ந்தாயேயுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௩௭)
தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௩௮)
ஆசையுன்மீதல்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேநின் சரணைப் பாங்காற்பராபரமே (௨௩௯)
ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௪0)
தானாகவந்து தடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே (௨௪௧)
பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமோ சொன்னேன்பராபரமே (௨௪௨)
படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே (௨௪௩)
சித்தாகிநின்றோர் சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே (௨௪௪)
சித்திருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருட்டியம்

வைத்தகற்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே (௨௪௫)

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப் பானீ
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே (௨௪௬)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே (௨௪௭)

கன்னறரும்பாகாக்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே. (௨௪௮)

சிற்பரமேதர்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (௨௪௯)

அறிவிப்பாநீயென்றாலைம்புலன்கடந்த
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே, (௨௫௰)

அந்தக்கரணமெனுமாகாத பேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௧)

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகின்றசுகமாகாமலையோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (௨௫௩)

அன்பரெல்லாமின்பமருந்திடவும்யானொருவன்
துன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானெனக்குளறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றோரிட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௫௭)

தானதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெலாந்தீரவுனக்
காட்பட்டிந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬௰)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய் நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னினாவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே, (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தா னீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புரம்விடுத லென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

மாறாததுன்பமெல்லாம் வந்துளைத்தானின்செவியி
லேறாதவாறே தியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விந்துபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த

வற்சபுலவேடருக்கு மாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)
கன்னங்கரியதிறக் காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்த தென்னேபராபரமே. (௨௬௬)
சித்திநெறிகேட்டல் செகமயக்குஞ்சன்மமற
முத்திநெறிகேட்டன் முறைகாண்பராபரமே. (௨௬௭)
சிந்தைதனைச் சிந்தையாதவானந்த
மெய்த்தவனையாலேவந் தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)
கூர்த்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குரவன்
தேர்த்தபடிகாணே திரிந்தேன்பராபரமே. (௨௬௯)
பத்தாருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭௰)
நீரத்தினூற்றுறவு சேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல் பண்போபராபரமே. (௨௭௧)
இந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்போதவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபர. (௨௭௨)
உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழமைதானென்னேபராபர. (௨௭௩)
உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
டொண்டுகொள்பெற்றபலன் கூறாய்பராபரமே. (௨௭௪)
உள்ளபடியாதுமென வுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே. (௨௭௫)
சித்தமவுனஞ் செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (௨௭௬)
கண்ணிற்பலகோடியி லெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே. (௨௭௭)
எனக்கினியாருன்போலு மில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியானாகா வுளவேன்பராபரமே. (௨௭௮)
அண்டபிண்டங்காணு மகமும்புறமுமென்றுக்
கண்டவென்னை நீகலந்த காலம்பராபரமே. (௨௭௯)
எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கலையென் செய்வேன்பராபரமே. (௨௮௰)
அன்றகநால்வருக்கு மப்புதமாயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபர. (௨௮௧)
அப்பனென்னுமன்னையென்று மாரியனென்றும்முன்னையே
செப்புவதுமுன்னிலையின் சீர்காண்பராபரமே. (௨௮௨)
கட்டிங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுத்தலமோ விளம்பாய்பராபரமே. (௨௮௩)
போதமோனத்திலே பெற்றன்றேயின்னருளாம்
விசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௪)
கற்றாலுங்கேட்டாலுங் காயமழியாதசித்தி

பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (உஅரு)
கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளோயன்றோபராபரமே (உஅசா)
தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றான்பாவி
நின்செயலால்நில்லாநினைவேன்பராபரமே (உஅஎ)
கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே (உஅஅ)
தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே (உஅகூ)
ஒன்றிரண்டென்றவுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையாயிறையேபராபரமே (உகூ0)
கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே (உகூக)
பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துநிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தகாலம்பராபரமே (உகூஉ)
அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையர்நிலையார்சொல்வயர்பராபரமே (உகூங)
வைத்தசுவரலம்பின்மண்போமோமாரையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்றுமெந்தாய்பராபரமே (உகூச)
பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென்கண்ணேபராபரமே (உகூரு)
சொல்லிற்பதற்கலந்துசொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதர்போலேநிற்பார்பராபரமே (உகூசா)
அழுக்காற்றானெஞ்சமெழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றவின்பநலமெய்தார்பராபரமே (உகூஎ)
தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே (உகூஅ)
சாதனையெல்லாம்விழித்தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீக்குவதெப்போதேபராபரமே (உகூகூ)
ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே (ஙா0)
சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புத்திக்குளின்றவருட்பொற்பேபராபரமே (ஙாக)
என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்காக்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைதாகேதைகாண்பராபரமே (ஙாஉ)
குற்றங்குறையக்குணமேவிடவருளைப்
பற்றவரையாவிக்குறவாய்பராபரமே (ஙாங)
ஒருவுரையால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையார்பேசிலென்னபோம்பராபரமே (ஙாச)
சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு

மல்லொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே (௧௱௫)
பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவந்தை
யடித்துரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே (௧௱௬)
நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவிடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே (௧௱௭)
கள்ளாதுகண்டுணவுங்காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோபராபரமே (௧௱௮)
சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே (௧௱௯)
நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசுக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே (௧௱௰)
வானாகிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்நாளோபராபரமே (௧௱௰௧)
காட்டத்திலங்கிகடையவர்தாலென்னவுன்னும்
நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே (௧௱௰௨)
நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தாலித்தனித்தரு
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபராபரமே (௧௱௰௩)
இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனத்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே (௧௱௰௪)
பொய்பகலமெய்யானபோகநிலைகண்டோர்க்கே
னாமமிலையையமிலையாபராபரமே (௧௱௰௫)
மந்திரத்தையுன்னிபயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே (௧௱௰௬)
விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தன்கருணைதோன்றவருடாய்பராபரமே (௧௱௰௭)
தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே (௧௱௰௮)
ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே (௧௱௰௯)
ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகள்யாமாவணத்தைப்
பூண்டதென்னநன்றம்புகலாய்பராபரமே (௧௨௰)
எங்கணுநீயென்றுவிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே (௧௨௧)
கற்குமதுண்டுகளித்ததல்லாநின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே (௧௨௨)
அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவனைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே (௧௨௩)
கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவநீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (௧௨௪)
சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே. (௧௨௫)

பந்தமெலாந்திரப்பரஞ்சோதிநீருருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩௨௬)
தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௩௨௭)
அல்லலெல்லாந்திரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொலவேன்பரா.()
சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராபரமே. (௩௨௯)
மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீருருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௰)
மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே (௩௩௧)
மண்ணாதிமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௨)
மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௩)
உள்ளதுணராவுணர்விமாபாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராபரமே(௩௩௪)
எல்லாநினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௩௩௫)
பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே; (௩௩௬)
காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. (௩௩௭)
எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாநின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௩௩௮)
பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௩௩௯)
ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௰)
கற்பனையாப்பாடுகின்றேன்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே, ()
வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே,(௩௪௨)
ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைக்காட்டிபொருதேபராபரமே. (௩௪௩)
ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே (௩௪௪)
மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே (௩௪௫)
வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த

நெக்கருணைக்கேறவேபராபரமே (௧௪௬)
புந்தியுறநின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிற்போய்நின்றியானம்பராபரமே (௧௪௭)
உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே (௧௪௮)
தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே (௧௪௯)
வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே (௧௫௰)
பாவமென்றலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரிந்தார்பராபரமே (௧௫௧)
இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே (௧௫௨)
கற்குநிலைக்கற்றுங்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதயபராபரமே (௧௫௩)
காச்சச்சுடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேசற்றவரேபிறவார்பராபரமே (௧௫௪)
பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே (௧௫௫)
உருவெளிதான்வாதவூருத்தமர்க்கல்லாலினம்பூங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே (௧௫௬)
தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே (௧௫௭)
உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே (௧௫௮)
பரமாய்ப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே (௧௫௯)
தேடுவேனின்னருணைத்தேடுமுன்னேயெய்தினடு
மாடுவேனனந்தமாவேன்பராபரமே (௧௬௰)
உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே (௧௬௧)
பட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே ௧௬௨
பார்க்கினறைப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே ௧௬௩
பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ளீட்டுக்கெல்லாங்குறுகின்றாய்பராபரமே ௧௬௪
வேதாந்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே (௧௬௫)
உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னறிவுக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே (௧௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மயர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே (௩௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணைவேண்டும்பராபரமே (௩௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே (௩௬௯)

தானேயானென்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனதீதவாழ்வேபராபரமே (௩௭0)

மண்ணாதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிரியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே (௩௭௨)

தீதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே (௩௭௪)

ஈறுகவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே (௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாருரைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே (௩௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே (௩௮0)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடையோபராபரமே ()

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே ()

கல்லாதேனானுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே (௩௮௩)

சொல்லிறப்பசற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுளார்க்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே ()

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே (௩௮௬)

மண்ணுமுதிடனுமற்றுளவுமெல்லாமுன்

கண்ணிமிருக்கவுநான் கண்டேன் பராபரமே (௩௮௭)

பூ..நைமத்துவந்தப்பொறிவழியேயென்றனை நீ
காட்டிவிடாதே...பியே பராபரமே (௩௮௮)

பொய்ப்புணர்வாலிந்தப் புழுக்கூட்டடைக்காத்திருந்தே
நைப்புவலையுற்றேனே பராபரமே (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௩௮௯.

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே (௨)

ஆவிக்காவியெனுமப்புறத்தனார் சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே (௩)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே (௪)

ஆறாதகண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதியென்றேன்குதலைமொழிப் பைங்கிளியே (௫)

இன்பருளவாடையழுக்கேறு மெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோ பைங்கிளியே (௬)

ஒன்றுமலொன்றிரண்டென்றோதாமல் விட்டநெறி
சொன்னவர்வரவும்வகை சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே (௭)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோ பைங்கிளியே (௮)

ஐயாப்பாராமலெனக்குள்ளாகத்துநாயகனார்
மெய்யைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோ பைங்கிளியே (௯)

என்னடிபுயிறைவாவோவென்றென்று
நின்பயிலவெல்லாமிகழ்ந்தாய்நீ பைங்கிளியே (௰)

எத்தமடலாகியெழுகாவிறைவடிவைச்
சித்தமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே (௰௧)

கண்ணுண்மணிபோல்வெங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோ பைங்கிளியே (௰௨)

ஏடார்மலர்சூடுமெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோ பைங்கிளியே (௰௩)

கல்லேன்மலரேன்கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையுநாடுவரோ பைங்கிளியே (௰௪)

கண்டதனைக்கண்டுசலிக்கத்தவிரெனவே
விண்டபெருமானைநான்மேவுவனோ பைங்கிளியே (௰௫)

காணாதகாட்சிதந்தவர்தாரறமல

விஞ்ஞர்சுழித்துமெலிவதேனோபைங்கிளியே (௧௬)

சாந்தமிகும்பைக்கவர்க்கிறுத்தாலெனவருள்
வேந்தனென்னையிழுத்துமேவுவதேனோபைங்கிளியே (௧௭)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பதேனோபைங்கிளியே (௧௮)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்ணக்கொப்பாலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்பைங்கிளியே ( )

கிட்டேராய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தமு[illegible]
கெட்டோராவசவர்நேசமென்னேபைங்கிளியே (௨௦)

கூறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினொன்கவலை
யாறும்படிக்குமன்னைவாரோபைங்கிளியே (௨௧)

சின்னஞ்சிறியேன்மன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறையவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பதேனோபைங்கிளியே (௨௨)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே (௨௩)

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமன்னாவதேனோபைங்கிளியே (௨௪)

தற்போதத்தாலேதலைகிழதாகவைய
னற்போதவின்புவரக்காட்டுவையோபைங்கிளியே (௨௫)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
னென்னையடையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே ( )

தாங்கரியமையலெல்லாந்தந்தென்னைவிட்டின்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்த்தாரிறைக்குப்பண்பேசொல்பைங்கிளியே

தாவியதோர்மார்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயன்னைவிடத்
தோவியம்போனிற்கவென்னையுள்குவரோபைங்கிளியே ( )

திராக்கருவழக்கத்திர்மைவிட்டங்கென்னையினிப்
பாரொருதாண்டானைப்பற்றுவதேனோபைங்கிளியே (௨௯)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே ( )

தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவதேனோபைங்கிளியே (௩௧)

கன்னெஞ்சத்தன்பரொல்லாதாரைச்சேர்ந்தின்பனைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே

[illegible]னைகருதின்வரகாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றேனையனைவரவர்தன்மையென்னேபைங்கிளியே (௩௩)

நீர்க்குமிழ்போன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பதேனோபைங்கிளியே (௩௪)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்கிளைக்கின்றேனென்றனையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னேபைங்கிளியே ( )

பஞ்சுழுத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையாசைச்சேர்வதேனோபைங்கிளியே (௩௫)

பரசைகண்டகாட்டிற்பறக்குமுன்னைப்போற்பறந்தே
ஏர்சையெல்லாம்மண்ணாற்கியம்பிவாபைங்கிளியே ()
பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராதவெம்மிறைவ
னாசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனென்பைங்கிளியே (௩௮)
பாராசையற்றிறையைப்பற்றநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே (௩௯)
போதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுந்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே ()
பைம்பயிரைநாடுமுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிரைநாடித்திகைத்தேனென்பைங்கிளியே (௪௧)
பொய்க்கூடுகொண்டுபுலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே (௪௨)
பொய்ப்பணிவேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணலென்பா
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகான்மேவுவனோ பைங்கிளியே.
மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்குமற்றுளவெலாமுறங்கும்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே ()
மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன்மேவுவனோபைங்கிளியே ()
மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே (௪௬)
மெய்யினோய்மாற்றவிழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே ()
மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீண்சிறைபாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே ௪௮
வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லிசமாங்காண்பைங்கிளியே ௪௯
வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே ௫௰
வாராவரவாகவந்தருளு மோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப் பேசிவாபைங்கிளியே (௫௧)
விண்ணவர்தம்பாலமுதம் வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல் பார்த்தாயோபைங்கிளி ()
விண்ணுள்வெளியடங்கி வேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பனோபைங்கிளியே (௫௩)
விண்ணோர்நிலவுதவழ் மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணோனவீட்டிறென்னை வைத்ததென்னோபைங்கிளி ()
உள்ளத்திருள்ளேயொளித் திருந்தென்கள்ளமெல்லா
வள்ளலறிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோபைங்கிளியே()
ஆகத்தைநீக்குமுன்னே யாவித்துணைவனைநான்
முகத்தின்வண்ணந் தழுவுவனோபைங்கிளியே (௫௬)
தானேதபாவந் தலைப்படநின்றுன்ஞான

வாஞ்ஞவரும் வருவாரோபைங்கிளியே (௫௭)
கள்ளத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்திக்கவுபாய் மென்னேபைங்கிளியே (௫௮)

பைங்கிளிக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆ ௩௮௨.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ (௧)
பொன்னுருமன்றுன்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாரமுதினல மிச்சிப்பதெந்நாளோ (௨)
நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரோவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ (௩)
கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (௪)
வெஞ்சேலெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினனை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபய மென்பதெந்நாளோ (௫)
ஆறுசமயத்துமது வதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாளை யாங்காண்பதெந்நாளோ (௭)
ஆதியந்தங்காட்டாத கண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ (௮)
கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவென்கோட்டானைப் பதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ
அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ ()
தந்தையிருதாடுணித்துத் தம்பிரானருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ (௧௧)

முற்றிற்று-ஆ-௩௯௩,

—(*)—

குருமரபின் வணக்கம்.

ஐம்பகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமணைவதெந்நாளோ (௧)
சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ (௨)
எந்தைசனற்குமர னாதிபெருமையாட்கொள்வான்
வந்தநுபத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ (௩)
பொய்கண்டார்காணாப் புனிதமெனுமத்துவித

மெய்கண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ (௪)
பாதிவிருத்தத்தாலிப் பாரிருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ ( )
சிற்றம்பலமென்னுஞ் சின்மயமாந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ (௬)
குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ளறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ(
நாலவர்கள் போகாம லந்நெறியைக்காட்டுமெனை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௮)
என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ (௯)
ஆறுமொன்றைநாடியதற் காயுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ (௰)
நில்லாமனின்றருளை நேரேபாமொன்றவொரு
சொல்லான்மவுனியருட் டோற்றுநாளெந்நாளோ (௰௧)
வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல்விடியுநாளெந்நாளோ (௰௨)
வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளோ
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதென்றோ ( )

முற்றிற்று-ஆக-௱௩.

அடியார் வணக்கம்

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்திருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ (௧)
ஏரின்சிவபோகமிங்கிவர்க்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ
பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்பி
வித்தகதமிழ்ச்சமர்த்தர்மெய்ப்புகழ்வதெந்நாளோ (௩)
போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (௪)
ஓட்டுடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ (௫)
கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
சக்கரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ (௭)
கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணகிரிக்குநாளெந்நாளோ (௮)
எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தர்நற்பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

முற்றிற்று-ஆக-௱௰௨.

யாக்கையைப் பழித்தல்

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப்போதுமென்பதெந்நாளோ.
நீர்க்குமிழிபூணமைத்துநின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ (௨)
காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ (௩)
செங்கிருமியாதி செனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு மிழுக்கொழிவதெந்நாளோ (௪)
தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழ்நாட்டைப்
பித்தனென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ (௫)
ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
றென்றபாவிதலைநானுநாளெந்நாளோ (௬)
வேலையிலாவேதன்விசித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ (௭)
ஆழ்ந்துநினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ (௮)
மும்மலச்சேறனமுழுக்கும்பியாகமெனு
மிம்மலகாயத்துவிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ (௯)
நாற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசுந்
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ (௧0)
வருவிருப்பவுள்ளேதானாறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ ()

முற்றிற்று-ஆக- ௲௱௨௯.

——(*)——

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ (௧)
திண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ (௨)
கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ
காமனைவாவென்றிருண்டகண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்துநினைநண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)
சண்கனில்வெண்பீளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)
விம்மித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ (௬)
கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ (௭)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
லச்சென்றலிக்கருளைக்கண்ணுறுநாளெந்நாளோ (௮)
உந்திச்சுழிபாழுளத்தைச்சுழித்தகளை.
சந்திக்கனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ (௯)
கட்டிவைத்துமேசலைகொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ (௰)
ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ (௧௧)
தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவ தெந்நாளோ (௧௨)
ஏழைக்குழப்புசெயு மேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ (௰௩)
விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதமொண்டுதரும்
தொண்டியர்கள்கட்கடையிற் சுற்றொழிவதெந்நாளோ( )
மெய்யிற்சிலம்பிறக்க மேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்னென்று பொருந்தாநாளெந்நாளோ( )

முற்றிற்று-ஆக-௲௪க.

—(*)—

தத்துவமுறைமை

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௧)
சத்தமுதலாம்புலனிற் சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௨)
நாளும்பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ (௩)
வாக்காதியானகன்ம மாயைதப்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ (௪)
மனமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ (௫)
வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக் களைகளைவதெந்நாளோ (௬)
உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமன மிறப்பதெந்நாளோ (௭)
புத்தியெனுந்தக்கிப் பொறியரசின்வாய்த்தேனை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ (௮)
அங்காரமென்னுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௯)
சித்தமெனும்பௌவத் திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளி லிற்குநாளெந்நாளோ (௰)

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ (௰௧)
சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள் சாருநாளெந்நாளோ (௰௨)
பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ (௰௩)
அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக் கூறொழிவதெந்நாளோ ()
ஆணபுறக்கருவி யாறுபற்றுமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்மூளைப்பதெந்நாளோ (௰௫)
அந்தகனுக்கெங்கு மிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ (௰௬)
புன்மலத்தைச்சேர்ந்து மலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்து மலநீங்குநாளெந்நாளோ (௰௭)
கண்டுகண்டுந்தேறுக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ (௰௮)
ஐபங்கூழ்வினைதான் படுசாவிசாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ (௰௯)
குறித்தவிதமாதியாற் கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ ()
சஞ்சிதமேயாதிசரக் கானமூச்சேறும்
வெந்தபொரியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ (௨௧)
தேகமுதனான்காத் திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ (௨௨)
சத்தமுதலாதமைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ (௨௩)
எம்மைவினையையிறையை யெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதை யகலுநாளெந்நாளோ (௨௪)
நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவதெந்நாளோ (௨௫)
சன்னல்பின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ (௨௬)
மாயாவிகாரமலமொழி சுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ (௨௭)

முற்றிற்று-ஆ ௯௱௪௮.

(*)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௧)
செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த

வெண்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தானகற்றச்
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௩)

பஞ்சப்பொறியை யுயிரொன்றுமங்கப்பஞ்சமறச்
செஞ்சேவையெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவங்கார
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ (௫)

மூக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரொன்றுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடுமதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (௮)

முற்றிற்று - ஆக - ௩௱௭௬.

அருளியல்பு,

ஈனந்தருநாடிநமக்குவேண்டாமென்
றானந்தநாட்டிலைதரிப்பதெந்நாளோ, (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (௨)

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைக்கிழமேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ. (

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெ[illegible]மேவுநாளெந்நாளோ. (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றநெஞ்சைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றுச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ (௭)

கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ (௮)

கட்டுமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ (௯)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ (௰)

விண்ணாறுமென்னும்விரிநிலாமண்டபத்தில்
தண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ (௧௧)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ (௧௨)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
ஐயனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ (௧௩)
வாதைப்பிறவிவலைகடலைநீந்தவையன்
பாதைப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ (௧௪)
ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெந்நாளோ ()
எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ (௧௬)
சடத்துளுயிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ (௧௭)
எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
யிக்கரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ (௧௮)

முற்றிற்று-ஆக-௲௯௪.

—(*)—

பொருளியல்பு

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ.
கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ (௨)
ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ (௩)
நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ (௪)
அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ (௫)
காட்டுந்திருவருளைக்கண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ (௬)
நானெனதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ (௭)
சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ ()
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ (௯)
அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ (௧0)
ஆரணமுங்காணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ (௧௧)
சத்தோடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ (௧௨)

எங்கெங்கும்பார்க்நாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ (௰௩)
அருமறைகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிச்
சுத்தவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றினையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபராஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ (௰௫)
எந்தச் சமையமிசைந்தூமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளைப்பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (௰௬)
எவ்வாறிருந்துணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௰௭)
பெண்ணாணலியெனவும்போ...லென்னறிவின்
கண்ணாடிநின்றவொன்...நுநாளெந்நாளோ (௰௮)
நினைப்புமறப்புமறநின்றபராஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ (௰௯)

முற்றிற்று-ஆக-௲௨௱௰௯.

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணாமனிற்குநாளெந்நாளோ (௧)
சிந்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ (௨)
சிற்றின்பமுண்டிழிந்தையவனந்தக்கடல்போல்
முற்றின்பவெள்ளமென்மைமூழ்குநாளெந்நாளோ (௩)
எல்லையில்பேரின்பமயமெய்ப்படியென்றூர்தமக்குச்
சொல்லரியாவுமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ (௪)
அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ (௫)
ஆதியந்தமில்லாதவாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தோடேதுலையுநாளெந்நாளோ (௬)
சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ (௭)
தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பயின்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்தனைநுகர்ந்திடாய்நிர்வதெந்நாளோ (௯)
...த்திடன்முக்கனியுந்தேன்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மனனுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந்நாளோ (௰)
...னாடுறன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
...டேமுழுக்ககமேவு...ளெந்நாளோ (௰௧)
...னற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்நீர

வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ (௰௨)
தீங்கரும்பென்றுமினியாதின்றுமினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெந்நாளோ (௰௩)
புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யென்பவொல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ (௰௪)

முற்றிற்று-ஆக-௲௨௨௭.

—(*)(*)(*)—

அநுபூதிநிலைமை

சக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ (௧)
வானமுகில்கண்டமயூரபட்சியோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ (௨)
சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபட்சிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதென்னாளோ (௩)
சூத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாற்றெரிசிப்பதெந்நாளோ (௪)
அந்தரத்தேநின்றாடுமானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ (௫)
கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ (௬)
விண்ணாடர்காணாவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ (௭)
ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோநின்பணியா
மாதேலயவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
பண்டுங்காணேனான்பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ (௯)
பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
வெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ (௰)
கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீருராக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ (௰௧)
புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலந்தேனென்வேங்கியழுகுநாளெந்நாளோ (௰௨)
புண்ணீர்மையாளர்புலப்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ (௰௩)
போற்றேனென்றாலுமென்னைப்புந்திசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனென்றரற்றுநாளெந்நாளோ (௰௪)
பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக்கட்டறுவதெந்நாளோ (௰௫)
கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைசேவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ (௰௬)

துட்டனேமாமாயச் சுழலிற்சிக்காமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ (௧௭)

முற்றிற்று-ஆ-௩௨௪௪.

—(*)—

அன்பர்நெறி

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார் தெளிவறிவதெந்நாளோ (௧)
மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்றுமறதிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்நா ( )
கோட்டாலையானகுண மிறந்நிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ (௩)
கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட் கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ ( )
சற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வழிவதெந்நாளோ ( )
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ (௬)
குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்துதப்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௭)
தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயக்குதர்க்கமிட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்படுவதெந்நாளோ (௮)
விழிபவேதாந்தமுநன் மிக்ககாலாந்தவரை
யாதுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ ( )
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயனாய்நிற்கொண்டிருப்பதெந்நா ( )
பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ (௧௧)
எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வடியைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (௧௨)

முற்றிற்று-ஆ-௩௨௫௬.

—(*)—

அறிஞருரை

இருவினையத்தியாகியென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ ( )
அற்றவர்கட்கற்றசிவ னென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ (௨)
தாதென்னைமுன்படைத் தானென்றதகவுரையை
நானொன்றுமுண்மைபெற்று நானுணர்வதெந்நாளோ ( )

என்னுடையதோழனுமாமென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டிரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ (௪)
ஆருடனேசேருமறிவென்றவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ (௫)
உன்னிலுன்றுமென்றவ்வுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ (௬)
நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ (௭)
சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாக
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ (௮)
ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ (௯)
பிறிதொன்றிலாமையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்வழிநிற்குநாளெந்நாளோ (௰)
திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங்கொடுக்குநாளெந்நாளோ (௰௧)
அறியாவறிவிலழுந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ (௰௨)
எனக்குநீயென்று மியற்கையாப்பின்னு
முனக்குணென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ (௰௩)
அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ ()

முற்றிற்று-ஆக-௲௨௰

—(*)—(*)—

நிற்குநிலை

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிர
னெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ (௧)
அறிவோடறியாமையற்றவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ (௨)
சொல்லான்மனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ (௩)
செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ (௪)
வானூடடங்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ (௫)
செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ (௬)
தூயவறிவானசுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநான்கண்ட

பொறியுடனைம்பொறிக்குறிராவலெக்காலமோ (௮)
ஆராருங்காணுதலைப்பகறுர்போராடுகிற
தீராப்பழிபோனிலைவருநாளெக்காலமோ (௯)
வாடகைக்குக்காலியாதவிக்கைதபிராஞ்சல்லவியிற்
பட்டபாசலவிளக்கப்பண்ணுவதெக்காலமோ (௰)
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டாற்போல
விருப்புவட்டாவின்புருஷமேவுநாளெக்காலமோ (௧௧)
ஆசைப்புலனாற்குழலாமற்றன்னைநானா
யூசிக்கப்படிகமொய்வநாளெக்காலமோ (௧௨)
இம்மானிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருநோத்தொடருநாளெக்காலமோ (௧௩)
தானவனாய்த்தன்மையெய்திக்கண்டமெனவண்டமொச்சு
ஞானமகாயோகநடத்துநாளெக்காலமோ (௧௪)
ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமின்னதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைசேர்பெறுவதெக்காலமோ (௧௫)
பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்தூழ்நிலைவாய்க்குநாளெக்காலமோ (௧௬)
சிற்றறிவுமென்னைச்சிதைக்குஞ்செம்மானும்போயினதை
பற்றியபவண்ணமாறிந்தோங்குநாளெக்காலமோ (௧௭)
தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
மெய்ம்மைக்குணர்வேவடிவாய்வெய்துநாளெக்காலமோ (௧௮)
போக்குவரவற்றவெளிபோனிறைக்குமோனத்திலே
நீக்கமறக்கூடிநிலைப்பறுவதெக்காலமோ (௧௯)
காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாகின்றனந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெக்காலமோ (௨௰)
வாடாதேநோவாய்மாயாதேபோக்கோனை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெக்காலமோ (௨௧)
ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டானொழும்
குடலைமேற்றுடிக்கழைக்குநாளெக்காலமோ (௨௨)
மேலொருநிழிலலாதவித்தகனார்தம்மூடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்ணுவதெக்காலமோ (௨௩)
அறியாதறிந்தெனையாளனன்னமாசுகள்
குறியாதவன்னாக்குறிக்குநாளெக்காலமோ (௨௪)
ஓராமன்மந்திரமுழுமுன்றுமனம்பிரானைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெக்காலமோ (௨௫)
எவ்வடமுமென்றெஞ்சும்வடிவாய்ப்பூரணன்பால்
சொல்லறக்கண்போன்மருவுநாளெக்காலமோ (௨௬)
ஆண்டானமவுனியளித்தவிவாலுமிதைத்
தாண்டாமற்றாண்டிக்கலந்துநாளெக்காலமோ (௨௭)
அணைவக்கோட்டுத்தவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தானுவிதொடுத்தவித்ததுசாருநாளெக்காலமோ (௨௮)

முற்றிற்று-ஆக-கண்ணி-௨௮.

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்

சன்மநெறிதப்பிக்கடுநாகென்றெந்நாளு
நன்மதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ (க)

ஞானநெறிநானேகருவிடினுமுப்பதத்து
வானமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ (உ)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ (ஙு)

அத்துவிதமென்றவன்னியச்சொற்கண்டோர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ (ச)

கேட்டன்முதனான்காலேகேழுலாநாற்பதமும
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ (ரு)

ஊன்னெதியாதென்பதறவெவ்விடமுமென்றுசார்
சன்னிதியாக்கண்டிட்டை சா[illegible]ப்பதெந்நாளோ (சு)

காங்கிரமமென்றன்றிலை[illegible]நூண்டாம
றம்பியெல்லாமோனமுய்[illegible]முநாளெந்நாளோ (எ)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்ட[illegible]
சசிதானந்தசிவந்தானென[illegible]ளோ (அ)

எவ்வழிவும்பூரணமாமெக்கதையரு[illegible]ந்த
அவ்வழிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெ[illegible]ளோ (கூ)

சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெ[illegible] (க0)

தாங்கியபார்விண்ணுமி[illegible]
போங்குமியோகவுணர்[illegible]ளெந்நாளோ (கக)

ஆசனமூர்த்த[illegible]சிவ
பூசைசெ[illegible]ந்நாளோ (கஉ)

அந்[illegible]பொருளோ
செஞ்[illegible]த்தியொன்று[illegible]ளெந்நாளோ கஙு

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயி[illegible]மை
யெவ்வுயிருமென்று[illegible]ளோ கச

தேசிகர்சோறுண[illegible]கட
வாசி[illegible]ளோ கரு

கு[illegible]ரிந்தசா[illegible]ருமனி
யாண்டுமெ[illegible]ன்றுந்தன்பெறுவதெந்நாளோ கசு

எந்நாட்கண்ணி-முற்றிற்று-ஆக-[illegible].

———(.)———

காண்பேனோவென்கண்ணி

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குள்ளேதான் பொருந்திடமுங்காண்பேனோ (க)

கேவலத்திருளிடத்து கிடப்படாதின்பவருட்
சுவலைபோலன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ (உ)

திரிபக்கடக்கவொன்றே தாவெளியாய்நின்ற

உம

பெரியவிதைவெயரிவனால் பெறவிடவுங்காண்பேனோ ( )
மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறாதபெட்டகமாத்
தேசுத்தமாமணியின் றேசிவையுங்காண்பேனோ (௪)
மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னையாளுநிதியிலேபெறவுங்காண்பேனோ (௫)
பொய்புலகம்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்யானவே
மெய்யகிலமெய்பொருளே மெய்புடனேகாண்பேனோ ( )
வாலற்றபட்டமெனை மாயாமலப்படலங்
காலற்றுவீழவுழக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ (௭)
கன்றும்புறம்புமொரு படித்தாய்நின்றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௮)
காட்டுகின்றமுக்கட் கரும்பேகனியேயென்
றுட்டமெல்லாந்திரவுள தாடலேயுங்காண்பேனோ (௯)
ஆங்காரமற்றடங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவி
ங்காமனிற்குநிலைபெறவுங் காண்பேனோ (௰)
வாதனூராளிதனை வான்கருணையால்விழுங்கும்
போதனூரோனேநின் பொன்னடியுங்காண்பேனோ (௰௧)
சாட்டையிலாப்பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாண்பேனோ (௰௨)
மன்றுநிம்வாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க் குடிபெறவுங்காண்பேனோ (௰௩)
பொய்யென்றறிந்துமெமைப் போகவொட்டாதையவிக்
கையங்களையக்க மாற்றிடவுங்காண்பேனோ (௰௪)
தாயினுநல்லதயாளுவே நின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக்காண்பேனோ ( )
என்செயினுமென்பெறினு மென்னிறைவாவேழையன்யா
னினசெயலென்றுன்னுநினைவு வரக்காண்பேனோ (௰௬)
எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலா விடவுங்காண்பேனோ (௰௭)
வஞ்சகத்துச்சாலயமாம் வல்வினையொறுகெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீ நேற்பெறவுங்காண்பேனோ (௰௮)
தொல்லைப்பிறவித் துயர்கெடவெமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணையமுங்கிடவுங் காண்பேனோ (௰௯)
வாளாகுங்கண்ணுறாமையற்கடலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தையருள் செயவுங்காண்பேனோ (௨௰)
பஞ்சாயப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள் செயவுங்காண்பேனோ (௨௧)
ஆடுகறங்காகியலமந்துழன்றமனம்
வாடுமெனையகலாவெனவுங்காண்பேனோ (௨௨)
சிட்டர்க்கெளியசிவனேபோகிகிலையென்
[illegible]தவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ (௨௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேயின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ ()
ஒடுங்கக்கருத்தொடுங்கவுன்றுணர்வேதான்றனிலைக்
கூடும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௨௫)
வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்குநுண்ணறிவுங்காண்பேனோ (௨௬)
இவ்வுடம்புநீக்குமுனேயெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளேயலைதவிர்க்கக்காண்பேனோ (௨௭)
நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிற்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ. ()
கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயென்கண்ணே
னுண்ணிறைந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ ()
சித்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩௰)
வினைபிறந்திறந்துவேசற்றேனசையறக்
காணேநிறைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)
சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ (௩௨
எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான்றெருத்திரங்கக்காண்பேனோ. (௩௩)
அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையுங்காண்பேனோ. ()
ஊணிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வாணிருந்ததென்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனோ. ()
இனையத்தனையுந்தெளியறியாப்பாவியே
னினைவிற்பரம்பொருணீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. ௩௬
துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங்கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ. ௩௭

காண்பேனோவென்கண்ணி-முற்றிற்று-ஆக-௫௩-௫௧,

ஆகாதோவென்கண்ணி

கல்லாதநெஞ்சங்கரைந்துருகவைத்தொழிக்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கிடலாகாதோ (௧)
என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ (௨)
பொய்ம்மயமேயானபுனைநீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மையங்கென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ (௩)
மட்டிலாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ (௪)
அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ (௫)
மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தமிச்சித்தாலாகாதோ (௬)

கட்டறாவென்றுமனத்[illegible]விட்டானந்தமயச் "
[illegible]தாலாகாதோ (௬)
[illegible]வெளியே
[illegible]த்தாலாகாதோ (௭)
[illegible]லெனில்மலமொன்[illegible]க்கெ
[illegible]னன்றலாகாதோ (௮)
என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலேயாவே
[illegible]நின்றலாகாதோ (௯)
ஆதிப்பிரானேயென்னல்லவிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந்தோன்றவித்[illegible]லாகாதோ (௰)
ஆசைச்சுழற்கடலிலாழமலேயாநின்
[illegible]ளசப்புணைக்காணி[illegible]லாகாதோ (௰௧)
பாசாணிகளங்க[illegible]லாம்ப[illegible]
[illegible]லாகாதோ (௰௨)
ஓயாவுள்ளப்பாயுந்[illegible]
[illegible]லாகாதோ (௰௩)
ஆதியாம்[illegible]
சோதி[illegible]லாகாதோ (௰௪)
விண்ணாக்கண்[illegible]
கண்[illegible]லாகாதோ (௰௫)
சோராமற்சேர்ந்து[illegible]
பா[illegible]லாகாதோ (௰௬)
கண்[illegible]வருகே
[illegible]லாகாதோ (௰௭)
[illegible]
[illegible]லாகாதோ (௰௮)
சாற்றுமியவி[illegible]
[illegible]லாகாதோ (௰௯)
கையுந்[illegible]
[illegible]லாகாதோ (௨௰)

ஆகாதோவெனுங்கண்ணி முற்றிற்று. ஆக [illegible].

இல்லையோவென்னுங்கண்ணி

எதுக்[illegible]
[illegible]க்கில்லையோ (௧)
பணியற்றுநின்றபதைப்பறவென்கண்ணுள்
[illegible]யெனக்கில்லையோ (௨)
எம்மா[illegible]பெருமான்[illegible]
சும்மாவிருக்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ (௩)
காயக்குகை[illegible]
வாய்க்கும்படி[illegible]மந்திரந்தானில்லையோ (௪)
[illegible]
[illegible]வொருதந்திரந்தானில்லையோ (௫)

அல்லும்பகலுமகன்றவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ (௬)

இல்லையோவென்கண்ணி-முற்றிற்று ஆக ௩௱௭௮.

வேண்டாவோவென்கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ (௧)
போதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ (௨)
தன்னையறிந்தறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ (௩)
உள்ளக்குறையாவகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ (௪)
உண்டனையண்டாமுதேயென்றுயிரை
கொண்டனைற்கின்பங்கொடுத்திரங்கவேண்டாவோ (௫)
பாராதேநின்றுபதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி-முற்றிற்று-ஆக ௩௱௮௪.

நல்லறிவேயென்கண்ணி

எண்ணிறைந்தமேன்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே (௧)
சித்தாநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே (௨)
அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பதத்துப்
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே (௩)
கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே (௪)

நல்லறிவேயென்கண்ணி-முற்றிற்று-ஆக-௩௱௮௮

பலவகைக்கண்ணி

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்கூத்தாடியதே (௧)
பண்டொருகாலின்பாற்பழக்கமுண்டேலெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே (௨)
(வேறு) கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணுவோகாணுமென்
கொண்டறிவேயெந்தைநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே (௩)
கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லாயோ (௪)
தப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாமென்சென்னியதுதொட்டனையே (௫)
(வேறு) மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து

பேசாமௌனம்பெருமான்படைத்ததுவே (௬)
கற்பவெல்லாங்கற்றேமுக்கண்ணுடையாய்நின்பணியாய்
நிற்பதுவன்றோதிருவிகற்பமானதுவே (௭)
முன்னைவினைகன்மறுமையன்றுவிளைவினையன்றோ
வெள்ளைவிளைவிலக்காயிரங்காதிருக்கதுவே (௮)
(வேறு) செந்தசகம்வேறாகிவினைக்கூடகொண்டுநின்ற
வந்தசதுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாவெவ்வாறோ (௯)
(வேறு) பள்ளக்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனோ (௰)
முன்வினைக்கப்பின்மனமகக்கூடவிருளாகெடுவே
னென்வினைக்குவெளமறக்கவெங்கைபெருமானே (௧௧)
வல்லான்மோனன்வாளகருணையையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனதனெவ்வண்ணமுய்வேனே (௧௨)
(வேறு) வாக்குமனமுமவுனமுறவெங்கைதன்னை
நோக்குமவுனமிந்தநாலறிவிலுண்டாமோ (௧௩)
ஒன்றாய்ப்பலவுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனைநீக்கற்கெளிதாமோ (௧௪)
ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ (௧௫)
எத்தனையோநின்விளையாட்டெங்காகேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னாலறியுந்தரமாமோ (௧௬)
தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோநின்றிருந்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ (௧௭)
(வேறு) பற்றினைப்பற்றுமெந்தாய்பற்றுவிட்டாற்சேவலக்கி
ழுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ (௧௮)
ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்குவைத்ததென்கொலோ (௧௯)
காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ (௨௰)
தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிதனை
யென்னரசேபொன்னேயிறைமையாகநாட்டினையோ (௨௧)
(வேறு) திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டீசே
பொங்குவிடமனையபொய்ந்நூல்புலம்புவதேன் (௨௨)
உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்ளிருந்துநின்னருளாலவ
பின்னமின்னங்காணமலெங்காய்சுழல்வதேனோ (௨௩)
ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
றாராமலேயாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னே (௨௪)

பலவகைக்கண்ணி-முற்றிற்று-ஆக- ௩௱௧௨.

நின்றநிலை

நின்றநிலையோநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேதிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்தொடர்க்கிழுக்குமன்றோ (௧)

இருக்காதிமறைமுடியுஞ்சிவாகமாதி
யியம்புமுங்கைக்காட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமூலவாநிற்கும் (௨)
கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ (௩)

நின்மலநிலைமுற்றிற்று-ஆக-௩௪ாக௫.

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோர்க-டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி-லாடுகின்றவழகனே, (௧)
அத்தனென்றநின்னையே-பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே-வைத்ததென்னவாரமோ. (௨)
சிந்தையன்புசேரவே-நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துவின்பமே-தந்திரங்குதாணுவே. (௩)
அண்டரண்டமியாவுநீ-கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர்-கண்டநெஞ்சுகரையுமோ(
அன்னைபோலவருண்மிகுத்து-மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த-நின்னையானுநினைவனே. (௫)

பாடுகின்றபனுவல்முற்றிற்று-ஆக-௩௪௨௦,

ஆனந்தக்களிப்பு

சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி எனக் கானந்தமாயறிவாய் நின்றிலங்குஞ் சோதிமௌனியாய்த்தோன்றி அவன் சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னாண்டிதோழி சங்கர. (௧)

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் என்னைச் சூதாய்த்தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி முன்னிலையேதுமில்லாதே சுக முற்றச்செய்தேயென்னைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி, சங்கர. (௨)

பற்றியபற்றறவுள்ளே-தன்னைப் பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்வோன் சற்றும்பேசாதகாரியம்பேசினான்தோழி சங்கர (௩)

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் சுற்றப்பேயங்கமாகிப் பிதற்றித்திரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத்துரத்தி ஐய னடியிணைக்கீழே யடக்கிக்கொண்டாண்டி சங்கர. (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே-அவனாகியமேனியிலன்பைவளர்த்தேன் மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட் சற்றும்வாய்பேசாவண்ணமாபுஞ்செய்தாண்டி சங்கர (௫)

மாயைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் இத்தை வாய்விட்டுச்சொல்லிடவாழ்வெனக்கில்லை காவுபுருஷனுமல்லன் என்னைக்காக்குந் ...டக்கடவுள்காண்மின்னே சங்கர (௬)

[illegible] இருகண்ணு மானந் [illegible] ஆனமுருகையுபாயஞ் செய்து [illegible] (எ)

உள்ளதாயில்லதுமாய் [illegible] தெல்லாந் [illegible] சொல்லியென்னையன் என்னைத் [illegible] கொண்ட [illegible] தோழி சங்கர (அ)

[illegible] உன்னிப் பார்க்கில் [illegible] ஐப [illegible] சொல்லாணக் [illegible] தோழி சங்கர (கூ)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன் [illegible] தன் [illegible] வைத்தான் என்னைத் [illegible] னக்தானிறக்தேனே, சங்கர (௰)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த எனக் கெல்லாம் [illegible] மறப்புநினைப்புமாய் நின்ற [illegible] தால் வளர்ந்ததுதோழி சங்கர (௰க)

[illegible] தெய்வ [illegible] அவ [illegible] ததிவைத்தாண்டி சங்கர (௰உ)

அருளாலெவையும்பாரென்றான் அத்தை யறியாதே சுட்டி [illegible] பார்த்தேன் இருளானபொருள் கண்டதல்லாற் கண் [illegible] தோழி சங்கர (௰௩)

[illegible] உள்ளத் [illegible] சொல்லொருசொல்லே அந்தச் சொல்லால் [illegible] சொல்வேன் சங்கர (௰௪)

[illegible] அந்த வெட்ட வெளிதன்னிக் [illegible] பார்த்தேன் [illegible] தோழி சங்கர (௰௫)

கண்டார் [illegible] வாழ்க்கை இருகண்கள் [illegible] கொண்டார்போற் போறும் [illegible] தோழி சங்கர (௰௬)

[illegible] பாதமென்னைச் [illegible] இல்லாமலெல்லாம் [illegible] தாக்கிறேன்தோழி சங்கர (௰௭)

[illegible] சோதி [illegible] காண்கின்னே சங்கர (௰அ)

[illegible] தொழிலத் [illegible] உள்ள [illegible] க்கத்தக்கதுதோழி சங்கர (௰௯)

[illegible] மாங்கே - அந்த - [illegible] மாய்கே-கண்ட- [illegible] மாங்கே [illegible] (௨௰)

ஆங்கென்று மீங்கென்றுமுண்டோ- சச்சி தானந்தசோதியைக
ண்டவடிவாய் ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் பின்னர் ஒன்றொன்றிரண்டெ
ன்றுரைத்திடலாமோ.சங்கர (௨௧)

என்றுமழியுமிக்காயம் இத்தை யேதுக்குமெய்யென்றிருந்திரு
லகீர் ஒன்றுமறியாதநீரோ யமனோலைவந்தாற்சொல்ல வுத்தரமு
ண்டோ.சங்கர (௨௨)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் மல முறித்ததும்புமுடலைமெ
ய்யென்று; கொண்டோ பிழைப்பதிங்கையோ அருட் கோலத்தை
மெய்யென்று கொள்ளவேண்டாமோ. சங்கர (௨௩)

வேண்டாம்விருப்பும்வெறுப்பும் அந்தவில்லங்கத்தாலேவிளை
யுஞ்சனனம் ஆண்டானுரைத்தபடியே சற்று மசையாதிருந்துகொ
ள்ளறிவாகிநெஞ்சே.சங்கர (௨௪)

அறிவாறுமில்லையோ வையோ என்னையசொன்னறியாதவங்க
தேசத்தில் வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கிஉள்ளவான்பொருடோற்கவோ
வந்தேனென்றோழி.சங்கர (௨௫)

வந்தவரலைமறந்து மிக்க மாதர்பொன்பூமி மயக்கத்திலாழும்
இந்தமயக்கையறுக்கனைத்தெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள்கொ
டுத்தான்.சங்கர (௨௬)

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் யம வாதக்கனலைவளர்க்குமெய்
யென்றே வேளானவனுமெய்விட்டான் என்னின் மிக்கோர்துறக்
கைவிதியன்றோதோழி.சங்கர (௨௭)

விதிக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுத்த வெயின்மஞ்சளென்ன
வேவேதாகமங்கள்மதிக்குமதனைமதியார்அவர் மார்க்கந்துன்மார்க்க
ஞ்சன்மார்க்கமோமானே.சங்கர (௨௮)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கயம் மனத் துயர்க்குப்பற்றதுசொன்
னேன்ஜனகன் தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் அவன் றானந்தமானசதா
னந்தனன்றோ, சங்கர (௨௯)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ உனக் கானந்தம்வேண்டி
னறிவாகிச்சற்றே நின்றேற்றெரியுமெனவே மறை நீதியெம்மாதிநிக
ழ்த்தினானன்றோழி. சங்க சங்கர சம்பு (௩௰)

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-கூ௫௰.

அகவல்

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங், குருவடிவான
குறைவிலாநிறைவே, நின்றவொன்றே நின்மலவடிவே, குன்றாப்
பொருளே குணப்பெருங்கடலே, ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்,
சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே, சீர்மலிதெய்வத் திருவருள
தனால்,பார்முதலண்டம் பரப்பெலாநிறுவி, அண்டசமுதலா மெண்
டருநால்வகை,எழுபிறவியிற் சூழாதோங்கும்,அனந்தயோனியி னி
னம்பெறமல்க, அணுமுதலசலமானவாக்கையும், கணமுதலளவிற்
கற்பகாலமும், கன்மப்பகுதித் தொன்மைக்கீடா, இமைப்பொழு
தேனுந் தமக்கெனவறிவிலா, ஏழையுயிர்த்திரள் வாழவமைத்தனை,
எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்க்கை, இன்பமெனவே துன்பமி

லேயெனப், பரியாசனன்னரூபி மையின்வளர்க்க, ஆதாரமாக மாதுல மனைமதநிட், நீங்கின்றியே தேககாலனை, அறிவுபோலறி யாமைமி மைக்கிக், சரூபங்கள்மழுங் கட்டுங்காட்டியே, மேதுநாமு மேகநுக ர்க்கவும், மாலைகுருக்குன் வோலும்மெனனனம், அனைமயார்க்கா தலிற் மயக்கொடு, அறம்பொருளாதி திறம்படுநிலையிற், குருவாயுணர்த்தி யொருவர்போலனைவருந், தத்தநிலையே முத்திமுடிவனை, வாதநர்க ளும் போதநால்களும், நிறைவிற்காட்டியே குறைவின்றி வயங்க, அ ங்கயங்குநின்றனை யெங்குமாகிச், சமயாதீதத் தன்மையாகி, இமையோ ர்முதலிய யாவருமுனிவருந், தம்மைக்கொடுக்கிட டெம்மையானே னா, வசமிருக்க மாசற்றஞான, நலமுங்காட்டினை ஞானநிலைநு நிலையுங்காட்டுத னின்னருட்கடனே.

அகவல் முற்றுப்பெற்றது ஆக-கூசஙக.

வண்ணம்

அருவென்பனவுமன்றி உருவென்பனவுமன்றி
அகமும்புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றி நிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையொன்றெனவிளம்பவிமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்துவிபுலம்பெறவளர்ந்து
சபலஞ்சபலமென்றுளறிவினர்காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய்.

அனலொன்றிடவெரிந்துகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவமிழ்ந்துமடிவிலதானது
சருவும்பொழுதுயர்ந்துசலனம்படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றேரியல்பினதாகும்

அவனென்பதுவுமன்றி அவளென்பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றிலறிவ்கொடிலாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே.

இருளென்பதுவுமன்றி ஒளியென்பதுவுமன்றி
எவையுந்தனுள்ளடங்கவொருமுதலாகும்
உளதென்பதுவுமன்றி இலதென்பதுவுமன்றி
உலகந்தொழவிருந்தவயன்முதலோர்கள்

எவருங்கவலைகொண்டுசமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கிஅருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே

ஏனென்பதையிகழ்ந்தஅறிவின்றிரளினின்று
மறிவொன்றெனவிளங்குமுபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்றுபிறியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டிடொருபடியாகி

எழுசக்தநிறைந்ததெதுசிந்தனைபிறக்க
நெதுமங்களசபங்கொள்சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ.

பருவக்குலவுகின்றமடமங்கையர்தொடங்கு
கபடங்களில்விழுந்துகெடுகினைவாகி
வலையின்படமறிக்குமதியென்றவசமுண்டு
வசனக்கிரமுமன்றிஅவரிதழுதல்
பருகுந்தொழிலிணங்கியிரவும்பகலுமின்செல்
பகரும்படிதுணிந்துகுழலழகாக
மாலைவகைபலசூடியுடனே ௫௰

பதுமந்தனையிசைந்தமுலையென்றதையுகந்து
வரிவண்டெனவுழன்றுகவிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண்கிணிசிலம்புபுனைதண்டைகண்முழங்கும்
ஒலிகன்றெனமகிழ்ந்துசெவிகொளநாசி
பசுமஞ்சளின்வியர்க்குமணமுந்திடமுகந்து
பவமுன்சிடவிறைஞ்சிவரிசையினாடு
காலின்மிசைமுடிசூடிமயலாய். ௯

மருளுந்தெருளுமலந்துகதியென்பதைமறந்து
மதனன்சலதிபொங்கவிரணமதான
அளிபுண்டனைவளைந்துவிரல்கொண்டுறவளைந்து
சுரதஞ்சுகமிதென்றுபரவமமாகி
மருவுந்தொழின்மிகுந்துதினமுந்தினமும்விஞ்சி
வளரும்பிறைகுறைந்தபடிமதிசோர
வானரமதெனமேனிதிரையாம் ௯௫

வயதும்படவெழுந்துபிணியுந்திமிதிமென்று
வரவுஞ்செயலழிந்துளிருமலுமாகி
அனமுன்செலுதலின்றிவிழியுஞ்சுடர்கனின்று
முகமுங்களைகளின்றுசரியெனநாடி
மனையின்புறவிருந்தவினமுங்குலைகுலைந்து
கலகஞ்செயவிருண்டயமன்வரும்வேளை
காதுதுணைபழிகாரமனமே. ௧

வண்ணம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௲௪௱௫௨.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

நூலினுட்பிரிவு.

நூலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

Cudg
17 4 69